

Ministry of INDUstry
MIND | ใช้หัว และใจ
เป็นอุตสาหกรรมคู่ชุมชน
ภารกิจพลิกฟื้นกระทรวงเพื่อบริหารเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แผนปฏิบัติการราชการรายปี พ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
กระทรวงอุตสาหกรรม
มิถุนายน 2568

คำนำ

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2562 ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมาย และมีการบริหารงบประมาณที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติราชการตามนโยบายได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน นำไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติราชการ แผนงาน/โครงการที่สำคัญ เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรให้เป็นไปตามแนวทางขององค์กรที่กำหนดต่อไป กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำ**แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม** ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนอื่นที่เกี่ยวข้องให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพ ตามนโยบาย “**ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส**” ด้วย “**รู้ เชฟ สร้าง**” (รู้: จัดการกาก สารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน เชฟ: สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และสร้าง: สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ผ่าน 3 แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบการปรับกฎหมายและภารกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “**อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน**” โดย “**ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่**” พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “**ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน**” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND กล่าวคือ การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย ‘หัว’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกำหนดภารกิจหลักพื้นฐานกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง

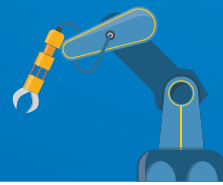
โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 และสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางสำหรับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของหน่วยงานเพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานต่อไป

กลุ่มยุทธศาสตร์

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สารบัญ

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

7

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

19

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ

20

2.2 แผนระดับที่ 2

26

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

26

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

54

(พ.ศ. 2566 - 2570)

2.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

62

(พ.ศ. 2566 - 2570)

2.2.4 นโยบายรัฐบาล

63

2.2.5 นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

66

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

67

ส่วนที่ 3 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

69

ส่วนที่ 4 สารสำคัญแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม

73

4.1 ภาพรวม

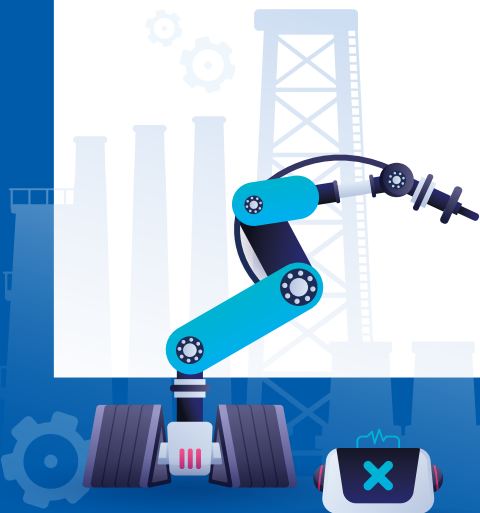
74

4.2 แผนปฏิบัติการ

75

4.3 ประมาณการวงเงินงบประมาณ พ.ศ. 2569

80

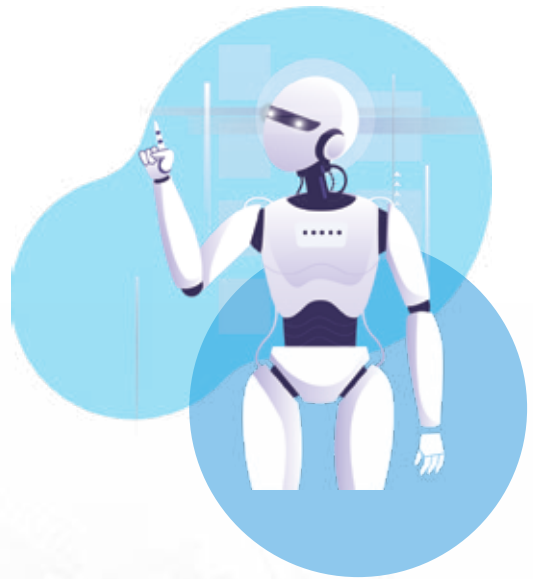

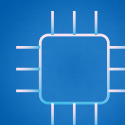

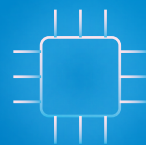
ภาคผนวก ก. วิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง	84
ก1. แนวโน้มสถานการณ์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม	84
ก2. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม	99

ภาคผนวก ข. รายละเอียดตัวชี้วัด (KPI Template)	108
---	-----

ภาคผนวก ค. รายละเอียดโครงการตามแผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. 2569	130
---	-----

ส่วนที่ 1

บทสรุปผู้บริหาร

Executives' summary

แผนปฏิบัติการราชการรายปี (พ.ศ. 2569)

ของกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนปฏิบัติการราชการรายปี (พ.ศ. 2569) จัดทำขึ้นเพื่อให้เป็นทิศทางการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทที่สามารถเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ผ่านกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และทบทวนวิสัยทัศน์ ตัวชี้วัด แผนงาน โครงการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมต่อไป

แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วนและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามนโยบาย “ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส ด้วย “สี่ เชฟ สร้าง” (สี่: จัดการกาก สารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน เชฟ: สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย และสร้าง: สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม) ผ่าน 3 แนวทาง (การสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและการกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม) เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน” เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0 โดยการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้

ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก พัฒนาปัจจัยสนับสนุนทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ การรวมกลุ่มคลัสเตอร์ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมของไทย ทั้งปัญหาด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมของประเทศที่เริ่มแข่งขันได้ยาก และไม่ดึงดูดการลงทุนใหม่ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและข้อร้องเรียนไปจนถึงปัญหาด้านภาพลักษณ์ที่ไม่ดีของภาคอุตสาหกรรมต่อประชาชน โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” ดิดปึกภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เทคโนโลยี และข้อตกลง/กติกาใหม่ของโลก พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงานโรงงานรักชุมชน และสร้างการ

นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่

ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส

สี่ กับผู้ประกอบการที่กำ
ผิดกฎหมาย ทำร้ายประชาชน
สร้างมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ

สร้าง อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ
ยุคใหม่ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย
เชื่อมโยงเศรษฐกิจโลก

เชฟ พี่น้องอุตสาหกรรมไทย
สร้างความเท่าเทียม สร้างรายได้
สร้างโอกาสในการแข่งขันทางธุรกิจ

กระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเป็นมิตรและยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืนด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน **MIND** กล่าวคือการปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรมควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย **‘หัว’ และ ‘ใจ’ ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม** โดยกำหนดภารกิจหลักฟื้นฟูกระทรวงเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืน ด้วยความมุ่งมั่นและเข้มแข็ง เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทางข้างต้น จึงได้กำหนด**แนวทางการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ** โดยการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-Curve อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่ ควบคู่ไปกับการดูแลสังคม โดยการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชนสังคมและสถานประกอบการในพื้นที่สู่การอยู่ร่วมอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตรผลักดันการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการกำกับดูแลที่ทรงประสิทธิภาพ และการส่งเสริมยกระดับสถานประกอบการด้วยแนวคิด BCG เพื่อโอกาสทางธุรกิจมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก กระจายรายได้สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนพัฒนาระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากอย่างเป็นระบบ กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อชั้นนำและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม สนับสนุนการสร้างพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านการทดสอบและรับรองมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับ

อุตสาหกรรมเป้าหมายและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบกิจการ ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลงพัฒนาศักยภาพบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรให้ทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม และให้การบริการที่มีคุณภาพ รวมถึงส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งคาดว่า**ผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการด้านอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่** ได้แก่ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคการผลิตและเหมืองแร่ ไม่น้อยกว่า 4,950 พันล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิต (TFP) ของภาคอุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจไม่น้อยกว่า 9,300 ล้านบาท และมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย เมื่อเทียบกับปีก่อน ร้อยละ 5 **ด้านอุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน** ได้แก่ ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม 1.70 (ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) และด้านกระทรวงอุตสาหกรรม มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับ ได้แก่ ความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 โดยมีภาพรวมการประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนฯ จำนวน 2,567.4820 ล้านบาท มีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์

การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ
ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

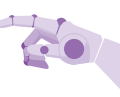

อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ: ปรับเปลี่ยนและขับเคลื่อนคุณค่าใหม่ของอุตสาหกรรม จากอุตสาหกรรมเดิม
สู่การพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมสู่อนาคตที่สามารถเป็นเครื่องยนต์หลักในการสร้างความเติบโต
ทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว รวมทั้งรองรับบริบททางเศรษฐกิจของประเทศและในแต่ละพื้นที่
ได้อย่างเหมาะสม อุตสาหกรรมที่รองรับบริบทเศรษฐกิจ ได้แก่ การท่องเที่ยว พลังงานสะอาด
และการลดเชื้อเพลิงฟอสซิล (Fossil Fuel) ด้านแรงงาน และค่าแรง ฯลฯ

พันธกิจ

1. ขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืน
คู่ชุมชน
2. พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทย
สู่ความยั่งยืน
3. ปฏิรูปและขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยกกระดับการให้บริการ
อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ

แผนปฏิบัติการ

เรื่องที่ 1 สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพด้วยการต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมสู่ภาคธุรกิจ เพิ่มผลิตภาพ และพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยมีภาพรวมการประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนฯ จำนวน 1,063.4994 ล้านบาท

เรื่องที่ 2 ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน เพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืนคู่ชุมชน มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้นตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน โดยมีภาพรวมการประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนฯ จำนวน 771.3073 ล้านบาท

เรื่องที่ 3 พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม และเพื่อยกระดับการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กรให้มีความทันสมัย ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคอุตสาหกรรม โดยมีภาพรวมการประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนฯ จำนวน 732.6753 ล้านบาท

Annual Action Plan (2026) of the Ministry of Industry

Part 1 Executive Summary

The **Annual Action Plan (2026)** was established to serve as an operational guideline for effective industrial development in order to ensure that development occurs consistently in a manner that can enhance the competitiveness of the country and evolving global landscape. The conceptual framework and theories related to national and industrial development on the national policy level include the National Strategy, the Master Plan under the National Strategy, the National Economic and Social Development Plan, and the Sustainable Development Goals (SDGs) of the United Nations, while ministry-level policies include various action plans related to the

development of the industrial sector to create a solid and consistent direction while striving to achieve real sustainable development through an action plan creation process involving analysis of factors related to the Ministry of Industry (SWOT Analysis & TOWs Matrix) consisting of analysis of internal factors, organizational strengths and weaknesses and analysis of external factors, opportunities and obstacles in different dimensions that affect industrial development, including a review of the vision, indicators, work plans and projects while gathering input from stakeholders in order to define the forthcoming industrial sector development strategy.

The industrial development guidelines aim to drive urgent and efficient transformation in accordance with the **policy to reform the industry toward a new economic era, under the concept: modern, clean, convenient and transparent, which is based on “Fight, Save, Create”** (**Fight:** manage wastes and hazardous that harm people’s lives; **Save:** create equality in the competition of Thai SMEs; and **Create:** create a new, environmentally-friendly economic industry. There are **three approaches** (establishing complete cooperation and partnerships in the industrial supply chain, amending laws and missions in favor of the digital government, and establishing funds for industrial system reform) in order to lead to **sustainable economic industrial growth alongside the community** and thus achieve a balanced, stable, and sustainable manufacturing sector. Simultaneously, a push must be made to transform the Thai industry

toward Industry 4.0 by promoting industrial development in line with the fundamental capabilities of the country by adopting science, information technology and applied innovations to promote increased productivity, value, and standards. This includes developing the potential of entrepreneurs for greater strength and competitiveness on the global stage in addition to developing supporting factors, such as laws and regulations, facilitation of business operations, clustering, and integration of policies and plans with the relevant sectors, and facilitating investment while reducing obstacles to business and industry, and developing Thai industries in the face of structural problems in the country’s industries that are becoming increasingly less competitive and unattractive to new investment, and dealing with environmental issues and complaints as well as the negative image that the public sector has toward

Ministry of Industry Policy

Reform the industry toward a new economic era,
modern clean, convenient and transparent.

Fight against illegal entrepreneurs harming people, creating pollution, soil, water, and air.

Create a new era of economic industry driving the Thai economy connecting the world economy.

Save Thai industry create equality, generate income, create opportunities for business competition.

industry. This change is to be achieved by **transforming industry into a new normal** by empowering businesses and industries to compete considerably with respect to the environment in line with industrial and technological changes and new global agreements and rules, in addition to promoting the manifestation of “**communities that appreciate factories**” and “**factories that care for communities,**” as well as **contributing benefits to communities**. As a result, industries will be able to coexist with society and communities in a friendly manner while enhancing the grassroots economy for sustainable growth according to the **MIND** conceptual framework and direction. Its goal is to transform industries in a new way that emphasizes upgrading every element of the industrial sector, while strengthening communities and promoting income distribution driven by the Ministry of Industry Staff, with mind and heart and thus revitalize the ministry toward a more balanced and sustainable industrial development that is accompanied by both determination and strength.

To drive industrial development consistently with the above policies, **action plan’s topic have been established in accordance with action plan** by transitioning businesses and industries toward capable or S-Curve industries, economic industries and new businesses and production, combined with caring for society, promoting collaboration among communities, society, and local businesses in order to achieve responsible and friendly coexistence. As part of this effort, it is necessary to push environmental practices by using effective mechanisms while elevating businesses according to the BCG Model to create business opportunities, achieve carbon neutrality, meet the needs of the Thai people and the global community, in addition to promoting income distribution, strengthening communities and improving the people’s quality of life and systematically promoting the economy on the grassroots level. This includes specifying an industrial development direction to guide and warn the industrial sector while supporting the establishment of partnerships in the country and abroad to continuously enhance industrial development, develop supporting infrastructures for standard testing and certification to enhance the capabilities of target industries and offer consumer protection. Furthermore, it is necessary to amend laws and regulations to support investment and effective operations with the use of digital technology to support work under changing circumstances, develop personnel capabilities and modernize organization culture to support industrial development and quality services, as well as promote ethics, good governance, anti-corruption and prevention of misconduct in the public sector for the benefit and peace of the people. Accordingly, it is expected that the **action plan on industrial transformation to support new economic restructuring** will result in a growth in the gross domestic product in the manufacturing and mining sector of no less than 4,950 billion baht, a growth in the total factor productivity (TFP) in the industrial sector of no less than 2.4 percent, and small and medium enterprises, entrepreneurs, and community enterprises developed according to their potential will be able to create an economic value of no less than 9,300 million baht. Additionally, the investment value of target industrial factories will increase by no less than 5 percent when compared to the previous year. Furthermore, **Thai industries with potential for sustainable growth alongside communities** will be able to reduce greenhouse gas emissions in the industrial sector by no less than 1.70 million tons of carbon dioxide equivalent, and the **Ministry of Industry will achieve effective and recognized performance** with a satisfaction score for the quality and efficiency of the services provided by the Ministry of Industry of not less than 90 percent. The overall budget estimate according to the plan amounts to 2,567.4820 million baht.

Vision

Reformation of Thai industry towards the economic-driving industry for sustainable growth alongside community ”

Economic Industry: Transform and drive new value for industries from traditional industries toward the development and elevation of future industries that can serve as a main engine for creating the country's long-term economic growth, as well as appropriately support the economic context of the country and each area. Industries that support the economic context include tourism, clean energy and fossil fuel reduction, labor and wages, etc.

Mission

1. Drive and develop the economic industry to enhance competitiveness in the global market through technology and innovation, according to the new industrial model that sustainably grows while enriching the community
2. Develop an industrial ecosystem to transition Thai industry towards sustainability
3. Reform and drive organizations through digital technology to enhance service efficiency, transparency, responsiveness, and professionalism

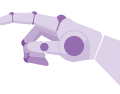
Action Plan

Topic 1: Develop and promote economic industries To promote and develop industry that aligns with the country's fundamental potential and contributes to future economic development, with a focus on enhancing capabilities through leveraging research and development and applying innovations to the business sector. This aims to increase productivity and improve standards across the entire industrial value chain with an estimated budget amount of 1,063.4994 million baht

Topic 2: Promote and regulate the industry towards good governance for sustainable growth alongside community. Encourage the industry to develop sustainably alongside communities, thus enhancing competitiveness in line with a new industrial model that grows sustainably with communities with an estimated budget amount of 771.3073 million baht

Topic 3: Develop enabling factors to support strong and sustainable industrial growth. To support, create opportunities and reduce obstacles in the industrial business and enhance the facilitation for the public and to modernize organizational management. This action will elevate industrial economic value and ensure confidence in the industrial sector with an estimated budget amount of 732.6753 million baht

ส่วนที่ 2

ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ
ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ

ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ

1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง

(1) เป้าหมาย

1.1 ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

2.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง

2.2 บูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีการดำเนินการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในด้านอยู่ดี กินดี และมีสุข โดยการสร้างงาน สร้างอาชีพ ให้คนในพื้นที่ชุมชนมีรายได้ ลดรายจ่ายในครอบครัวด้วยการสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้ตอบโจทย์ลูกค้า เป็นกระบวนการสร้างมูลค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดจากวิธีการใหม่ ๆ นำมาปรับใช้กับสินค้า บริการ เทคโนโลยี และโมเดลธุรกิจแบบใหม่เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลง ความสร้างสรรค์ ที่สามารถผลักดันการเติบโตของธุรกิจยกระดับมาตรฐานการพัฒนาสินค้า การเพิ่มมูลค่าสินค้า หรือการปรับเปลี่ยนสินค้า บรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อตอบสนองช่องทางการทำการตลาดใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูป เช่น สินค้าเกษตรหลักของภาค ส่งผลให้ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน มีศักยภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดกระจายรายได้สู่ประชาชน สร้างงาน สร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงให้ประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนการดำเนินการที่มีการเฝ้าระวังและป้องกันประเด็นทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง รวมถึงการพิทักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เน้นความสัมพันธ์อันดีระหว่างรัฐต่อรัฐ เอกชนต่อเอกชน และประชาชนต่อประชาชน โดยมีแนวทางการดำเนินการที่สำคัญ ได้แก่ สร้างศักยภาพและส่งเสริมความร่วมมือในกรอบทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี เพื่อส่งเสริมความมั่นคงแบบองค์รวม

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

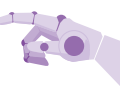
- 1.1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- 1.2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การเกษตรสร้างมูลค่า
- 2.2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 2.3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- 2.4 โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- 2.5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนา ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐาน ผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผล ต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม เป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นและเชื่อมโยงกับการขยายช่องทาง การตลาดและการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรลุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนา

อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ทางการแพทย์ เป็นต้น ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำนำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย 10 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในการประกอบการการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

2) ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนา

ผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา ตลอดห่วงโซ่อุปทานและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

3) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์

จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ภาคตะวันออก เชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development: EEC) เพื่อต่อยอด SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร

ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏฺิรูปอุตสาหกรรม 4.0 และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

3) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

- 1.1 สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- 1.2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- 1.3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- 2.2 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

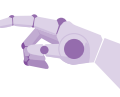
(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมนอกจากมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการแล้ว ยังให้ความสำคัญโดยนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการและการพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตสู่สากล พัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง อาทิ การสนับสนุนด้านวิชาการในการฝึกอบรมพัฒนาราชกร และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริให้มีประสิทธิภาพและมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น การส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรม การส่งเสริมและการพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้โดดเด่น มีมาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของตลาดได้

4) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

- 1.1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- 1.2 ฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- 1.3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- 1.4 ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- 2.2 สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- 2.3 พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูง มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

5) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) เป้าหมาย

- 1.1 ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- 1.2 ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 1.3 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

- 2.1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- 2.2 ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- 2.3 ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ เปิดกว้าง ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- 2.4 ภาครัฐมีความทันสมัย
- 2.5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- 2.6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีการกิจการดำเนินงานโดยยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยนำนวัตกรรม เทคโนโลยีระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT ทำงานเพื่อให้ผู้รับบริการมีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น การให้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs การบริหารจัดการองค์การ โดยนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในทุกระดับทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงโครงสร้างองค์การให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ มีการบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้ง มีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และการป้องกันทุจริต รวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ส่งผลให้กระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องการให้ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

2.2 แผนระดับที่ 2

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(1) ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(1.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ 1: การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

เป้าหมายที่ 2: ผลลัพธ์การผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 4.8

2) อัตราการขยายตัวของผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 2.4

(1.2) แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

2) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์ และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

3) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

4) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการ และสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริม การค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

5) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็น มาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำ ความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวិธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมิน ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศและพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่า ทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

เป้าหมายของแผนย่อย

1) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมชีวภาพ ร้อยละ 5 ต่อปี

(1.3) แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์แบบบูรณาการ ควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในห่วงโซ่มูลค่า เช่น อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมชีวภาพ เป็นต้น

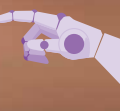
2) ยกกระดับมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และการให้ บริการทางการแพทย์ให้เทียบเท่ากับระดับสากล ยกกระดับการแพทย์และบริการ สุขภาพคนไทย สร้างศูนย์ทดสอบมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกในการตรวจและรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ทางทางการแพทย์ของไทยให้กับผู้ประกอบการอย่างถูกต้องรวดเร็วในราคาที่เป็นธรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้มากขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย

1) อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ ร้อยละ 7 ต่อปี

(1.4) แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

แนวทางการพัฒนา

1) ยกกระดับความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและสร้างระบบของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก การจัดหาวัตถุดิบขึ้นส่วน และอุปกรณ์อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์กร การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น ให้สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต

2) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากรต่างชาติที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้

3) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอนาคตตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

4) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกกระดับให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตลาดภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ

5) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร

เป้าหมายของแผนย่อย

1) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ร้อยละ 10 ต่อปี

(1.5) แผนย่อยอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม

แนวทางการพัฒนา

- 1) ผลักดันการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรม

ยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ พลังงานไฮโดรเจน หรือพลังงานทางเลือกอื่น ๆ โดยจัดทำแนวทางการพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของโลก เพื่อเตรียมความพร้อมและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี พัฒนา และยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมชิ้นส่วนระบบราง พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางยานยนต์ไฟฟ้าในอาเซียนในอนาคต

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) ประเทศไทยเป็นหนึ่งในฐานการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ที่สำคัญของโลก

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 22 ภายในปี 2570

(1.6) แผนย่อยอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- 1) สนับสนุนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศตามระดับความสามารถทั้งกลุ่มที่มีศักยภาพอยู่แล้ว และกลุ่มวิสาหกิจเริ่มต้น โดยอาศัยกลไกความร่วมมือภาครัฐและเอกชน และมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ ที่เอื้อและส่งเสริมให้มีการลงทุนเพื่อสร้างฐานการผลิตในประเทศไทย

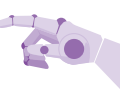
2) สร้างและพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านบุคลากรของทั้งภาครัฐและเอกชน และสนับสนุนให้ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศให้เข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม

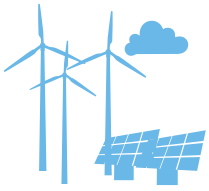
เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

(1.7) แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

แนวทางการพัฒนา

- 1) สนับสนุนการเพิ่มผลิภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการ ตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยให้มีกลไกการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าและมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และจัดให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม
- 2) กำหนดให้มีการทำการคาดการณ์เทคโนโลยีในอนาคต ทั้งในภาพรวมและรายสาขาสำหรับการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการของประเทศ ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และเป็นแนวทางในการวางแผนการทำงานของทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจ
- 3) วางแนวทางการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยเชื่อมโยงภาคการศึกษาภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ตอบสนองความต้องการของแต่ละสาขาของอุตสาหกรรมและบริการและจัดให้มีแผนพัฒนากำลังแรงงานทั้งประเทศในทุกระดับ ทั้งแรงงานในประเทศที่เป็นแรงงานฝีมือผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการ และแรงงานต่างด้าว ตลอดจนส่งเสริมการนำเข้าบุคลากรที่ขาดแคลนจากต่างประเทศหรือบุคลากรที่มีทักษะในอุตสาหกรรมใหม่
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สนับสนุนให้มีข้อมูลเปิด เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลขึ้นในองค์กรต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐอย่างบูรณาการ

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) แรงงานไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- 2) ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) อันดับความสามารถด้านประสิทธิภาพแรงงาน ไม่เกินอันดับที่ 52 ภายในปี 2570
- 2) อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ปัจจัยความพร้อมในอนาคต ไม่เกินอันดับที่ 40

ภายในปี 2570

(2) ประเด็นที่ 3 การเกษตร

(2.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย 1: ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
ในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย 2: ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร
เพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณฑ์มวลรวม
ในประเทศสาขาเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5

2) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.0

(2.2) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์
พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยี
การพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์
พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจน
ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการ
ของผู้บริโภคที่หลากหลาย

2) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถ
ของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน
ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ
แหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้า
ในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น
รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรอัตลักษณ์ ตลอดจน
ใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาค
การผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภค
สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออก
ไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

1) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตร
อัตลักษณ์พื้นถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

(2.3) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจน ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

1) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ (1) สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 (2) สินค้าอินทรีย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

(2.4) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้อุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

1) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

(2.5) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุก๊าซอัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุก๊าซ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

4) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

1) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4

(2.6) แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรในร่ม และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ
- 2) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่าง ๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3) สนับสนุนและส่งเสริมการทำการระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุดและทดแทนการผลิตดั้งเดิม

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า

(3) ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

(3.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่เกินอันดับที่ 38 ภายในปี 2570

(3.2) แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนา

1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการและมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนเพิ่มผลผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย

1) ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง

2) ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 11

2) ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทย อยู่ใน 25 ลำดับแรก หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60

(3.3) แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน

แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจภาคขนส่ง และภาคครัวเรือน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้พลังงานโดยมุ่งให้เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

เป้าหมายของแผนย่อย

1) ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) ค่าความเข้มข้นการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย ไม่เกิน 6.85 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ภายในปี 2570

(3.4) แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบนิเวศ ทั้งในส่วนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานสากล บุคลากรดิจิทัล สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแหล่งบ่มเพาะธุรกิจและดึงดูดการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตสำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ

เป้าหมายของแผนย่อย

1) ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงสุดต่อจำนวนประชากร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 21 ภายในปี 2570

(4) ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(4.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40

(4.2) แผนย่อยการสร้างเสริมผู้ประกอบการอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

2) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมองคําคำรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

3) พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

4) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยให้สิทธิประโยชน์เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

5) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- 2) ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15
- 2) ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลไม่เกินอันดับ 30 ภายในปี

2570

(4.3) แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นนวัตกรรมรูปแบบใหม่ ๆ ครอบคลุมวงจรธุรกิจที่มีความหลากหลายและน่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมและกฎหมายที่เอื้อต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ และบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการเข้าถึงบริการทางการเงินของประเทศ

2) พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3) พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนากลไกการประเมินจัดอันดับเทคโนโลยีไทย ที่มีความเสถียรและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น

4) พัฒนาระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่ไม่ใช่การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

5) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการใช้บริการทางการเงินและระบบการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และบริการทางการเงินที่เป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและสร้างวินัยทางการเงินของทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง

6) พัฒนาประสิทธิภาพของระบบการเงินทั้งตลาดเงิน ตลาดทุน การประกันภัย และการกำหนดหลักเกณฑ์การระดมทุนที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการทางการเงินด้านต่าง ๆ สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการทางการเงิน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกลางทางการเงิน

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

(4.4) แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

2) สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น

3) ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างความเชื่อมั่นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

4) สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตรการค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสำหรับสินค้าและบริการของไทย เช่น จีน และอินเดีย เป็นต้น และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ตลอดจนส่งเสริมการค้าและการบริการชายแดน เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

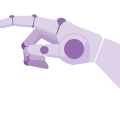
เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น
- 2) การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศ ไม่เกินอันดับ 5 ในปี 2570
- 2) สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ

ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

(4.5) แผนย่อยการสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้ สถิติผลการวิจัยและพัฒนา ทรัพย์สินทางปัญญา การตลาดและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งรวมถึงการประมวลผลบนกลุ่มเมฆให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ

2) สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งในและระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการยุคใหม่แบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาร่วมกัน การเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการ การผลิต และพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

3) สนับสนุนให้เกิดพื้นที่ทำงานร่วม ทั้งในเชิงกายภาพและจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมที่สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย ทั้งยังเป็นการเชื่อมต่อธุรกิจระหว่างกัน โดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่

4) สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐได้มากขึ้น โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำสินค้าและบริการมาขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทย มีการพัฒนานวัตกรรมตามความต้องการของภาครัฐ และบริการตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศขึ้นทะเบียนบัญชีนวัตกรรมไทย โดยมีแนวทางการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่ขึ้นบัญชีนวัตกรรมอย่างชัดเจน

5) ยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อน และเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรมไทย โดยยกระดับบริการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรอง และมาตรวิทยาเพื่อสนับสนุนการยกระดับสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับระหว่างประเทศ เพิ่มบทบาทการเป็นผู้ร่วมกำหนดมาตรฐานในเวทีสากล สร้างกลไกผู้บริโภคให้เข้มแข็ง สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถขึ้นทะเบียนมาตรฐานให้มากขึ้น สามารถส่งมอบสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐาน หรือความต้องการเฉพาะของผู้ซื้อกำหนด อันจะทำให้สินค้าและบริการนั้นสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยเฉพาะตลาดคุณภาพสูง หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม

6) พัฒนาระบบเตือนภัยทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการค้า ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรม การเคลื่อนย้ายทุนและแรงงาน และรูปแบบการค้า รวมทั้งมาตรการกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ภาครัฐและเอกชนมีเครื่องมือที่พร้อมในการบริหารจัดการความเสี่ยง และมีกลไกเชิงสถาบันในการดูแลเสถียรภาพระบบการเงินในภาพรวมได้อย่างครอบคลุม และสร้างความตระหนักรู้ของภาครัฐและเอกชนถึงผลกระทบและความท้าทายจากความเสี่ยงทั้งจากปัจจัยด้านวัฏจักรและการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

1) อุดมการณ์นโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ (1) จำนวนวันที่ต้องใช้ติดต่อกับหน่วยงานราชการเพื่อจัดตั้งธุรกิจ ไม่เกินอันดับ 17 ภายในปี 2570 และ (2) กระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจ ไม่เกินอันดับ 20 ภายในปี 2570

(5) ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ

(5.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย 1: การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย 2: การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
- 2) มูลค่าการลงทุนส่งเสริมการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมด ไม่น้อยกว่า 650,000 ล้านบาท

ภายในปี 2570

(5.2) แผนย่อยการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาโครงสร้างด้านคมนาคมขนส่ง และสาธารณูปโภคที่สำคัญ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็ว และต่อยอดโครงสร้างพื้นฐานทุกระบบให้เชื่อมโยงเข้าสู่พื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อรองรับความต้องการลงทุน กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ

2) ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ รวมทั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงให้สามารถสร้างเทคโนโลยีได้ด้วยตนเอง และเกิดการสะสมทุนทางเทคโนโลยี ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม

3) พัฒนาเมืองในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่และทันสมัยระดับนานาชาติ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น
- 2) การลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 6.3 ต่อปี

2) มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไม่น้อยกว่า 500,000 ล้านบาท ภายในปี 2570

(5.3) แผนย่อย การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการให้สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกการลงทุน โดยให้สิทธิประโยชน์ในระดับสูงเพื่อดึงดูดการลงทุนในพื้นที่และเพื่อให้แข่งขันได้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่จะเป็นฐานการลงทุนของภาค รวมถึงมาตรการสิทธิประโยชน์จากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งภายในและภายนอกประเทศ ครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ และการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมหรือพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมอื่น ๆ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนจุดเน้นการพัฒนาในแต่ละระเบียงฯ

3) พัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและบริการ โดย

(1) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายกิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงในพื้นที่ กับพื้นที่โดยรอบและกับพื้นที่เศรษฐกิจแห่งอื่นในประเทศและประเทศในภูมิภาค และสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา

(2) บริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์และสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่ โดยส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง

4) พัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการ โดย

(1) ส่งเสริมการพัฒนาแรงงานเพื่อรองรับกิจการเป้าหมายในพื้นที่ และพัฒนาแรงงานที่มีศักยภาพให้ยกระดับเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

(2) พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจในภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยการบ่มเพาะผู้ประกอบการท้องถิ่น การพัฒนาผู้ให้บริการและการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาในพื้นที่และเครือข่าย และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคธุรกิจ

5) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดย

(1) ยกระดับการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ภาคการผลิต/บริการของระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยสนับสนุนการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือที่ใกล้ชิดในด้านการวิจัยและพัฒนาระหว่างภาคีการพัฒนา ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคการศึกษา ชุมชน และเอกชนในพื้นที่

(2) ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการแลกเปลี่ยนข้อมูล/องค์ความรู้ ระหว่างภาครัฐ-ภาคเอกชน-สถาบันการศึกษา-ชุมชน โดยเฉพาะการถ่ายทอดฯ ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งสตาร์ทอัพ เพื่อเพิ่มโอกาสให้แก่ภาคเอกชนที่กำลังเติบโต

เป้าหมายของแผนย่อย

1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ

2) การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

2) มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ไม่น้อยกว่า 150,000 ล้านบาท ภายในปี 2570

(5.4) แผนย่อยการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยให้สิทธิประโยชน์ทั้งทางด้านภาษีและมีใช้ภาษีเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน เพิ่มประสิทธิภาพของศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ โดยเฉพาะการให้อำนาจในการอนุมัติ อนุญาตแบบเบ็ดเสร็จในพื้นที่ และพัฒนาด่านเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน

2) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนตามศักยภาพ โดยพัฒนาต่อยอดจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีอยู่เดิม รวมทั้งยกระดับความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ให้เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่หลักในการขับเคลื่อนการสร้างความสำเร็จทางเศรษฐกิจและสังคมในส่วนภูมิภาค ตลอดจนพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม

3) ใช้ประโยชน์และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม อาทิ โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม พลังงาน ระบบน้ำประปา ที่อยู่อาศัย โรงพยาบาล และสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ และมีกลไกที่สามารถรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ ในพื้นที่และเมือง รวมทั้งรองรับการพัฒนาพื้นที่และเมืองนำอยู่

4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยศึกษากฎหมายและกฎระเบียบที่มีอยู่เพื่อปรับปรุงและจัดทำข้อเสนอกฎหมายและกฎระเบียบ และจัดทำระบบฐานข้อมูล เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ การพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่ และการส่งเสริมการลงทุนร่วมระหว่างรัฐและเอกชน รวมทั้งส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ตลอดจนการจัดตั้งกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

5) ส่งเสริมเศรษฐกิจและการสร้างงานที่สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ของพื้นที่

6) พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและการรักษาพื้นที่สีเขียวที่มีประสิทธิภาพ เพื่อยุ้มนั่นให้เกิดการพัฒนาควบคู่กับการรักษาสภาพแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวในเมือง

7) เสริมสร้างความสามารถของวิสาหกิจชุมชน และภาคเอกชนในพื้นที่ เพื่อผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการผลิต

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น
- 2) การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดที่มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 3

2) มูลค่าการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน ไม่น้อยกว่า 10,000 ล้านบาท ภายในปี 2570

(6) ประเด็นที่ 16 เศรษฐกิจฐานราก

(6.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

(6.2) แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

แนวทางการพัฒนา

1) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้รายได้น้อยเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการ ความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้อง และจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐาน ผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครอบคลุมครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของแผนย่อย

1) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) ผลผลิตของวิสาหกิจรายย่อย เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

(6.3) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

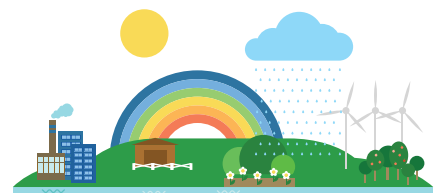
2) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุนผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวนเงินใช้เวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคาที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชี การใช้รูปแบบสินเชื่อบริหารรูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

เป้าหมายของแผนย่อย

1) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี

(7) ประเด็นที่ 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

(7.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในระดับโลก อยู่ในอันดับต่ำกว่า 40 ประเทศแรกของโลก ภายในปี 2570

(7.2) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่สอดคล้องตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์และประมง ตลอดจนโซ่คุณค่าและกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทาน และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น มีการจัดการขยะและของเสียอันตรายอย่างถูกวิธี การพัฒนาและส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนให้สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจแบบองค์รวม ซึ่งครอบคลุมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ ทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนส่งเสริมแนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

เป้าหมายของแผนย่อย

1) การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ภายในปี 2570

(7.3) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

1) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย ที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำรายงานการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกระดับทั้งระดับมาตรการของประเทศระดับองค์กรและผลิตภัณฑ์ โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงานและขนส่ง กระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

2) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังในการส่งเสริมและสนับสนุนจูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

1) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ภายในปี 2570

(7.4) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ

ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

1) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อมการลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลักการจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

2) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียงเพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน ในพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

3) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัด กำจัดขยะและของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการขยะ รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาบังคับใช้ ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะมีปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศบนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล มีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
- 2) คุณภาพอากาศ และเสียง อยู่ในระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- 3) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมี ในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) สัดส่วนคุณภาพพื้นที่น้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ภายในปี 2570
- 2) สัดส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตและพื้นที่ทั่วไปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทยต่อพื้นที่เป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ภายในปี 2570
- 3) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ไม่น้อยกว่า 0.81 คะแนน ภายในปี 2570

(8) ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(8.1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย 1: บริการของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมาย 2: ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- 1) ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ภายในปี 2570
- 2) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ไม่เกินอันดับ 50 ของโลก ภายในปี 2570

(8.2) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

2) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัด ทางกายภาพ เวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

3) ปรับวิธีการทำงานจาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ” ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือเป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการการปฏิบัติงานของ หน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้อง เหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ใช้บริการ และเปิดโอกาส ให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) สัดส่วนของกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ภายในปี 2570

(8.3) แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

1) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติโดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในการกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

2) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ และผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในการกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อ การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติโดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจสอบ และนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระซึ่งต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

- 1) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ
- 2) ภาษีที่จัดเก็บถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- 1) สัดส่วนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมายต่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ภายในปี 2570

- 2) การใช้จ่ายรายจ่ายภาพรวม รายจ่ายประจำ และรายจ่ายลงทุนของหน่วยงานภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 ต่อปี

(8.4) แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กร ทั้งภายในและภายนอกภาครัฐ แบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวก และรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาครัฐกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

2) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอด ความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

3) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ ไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์การแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับการกิจ ปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินการกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจ โครงสร้างองค์การ ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อ และเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงาน และมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูล ขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

เป้าหมายของแผนย่อย

1) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไปต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ภายในปี 2570

(8.5) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

1) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐ ให้มีมาตรฐาน และเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติโดยเฉพาะการพัฒนาระบบการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น คุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผน กำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

2) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกัน การแทรกแซง และการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับภารกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราว ให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณา ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจ รวมถึงสามารถ เทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

3) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชน และอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้ การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการทำงานในเชิงรุก และมองไปข้างหน้าสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้อง บุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรม การปฏิบัติงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

4) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันการกิกิ นำนการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดี ต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะยาวโดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเอง มีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุข ให้แก่ประชาชน

เป้าหมายของแผนย่อย

1) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

1) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ภายในปี 2570

2) ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ ไม่น้อยกว่า 30 คะแนน ภายในปี 2570

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

แผนพัฒนาฯ เพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรมในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลผลิตถั่วเหลืองรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น 2.0 ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี เพิ่มขึ้นเป็น 2.5 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสม ลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.3 น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย 40,000 ล้านบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.4 ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.5 เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า 4,000 ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

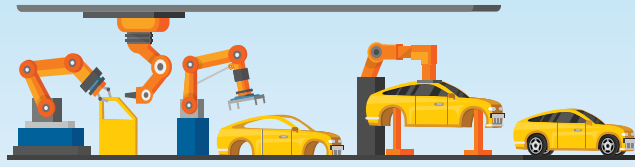
ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์ เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชน เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 35 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ประกอบการเกษตร เพิ่มขึ้นปีละ 4,000 ราย

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

- ตัวชี้วัดที่ 1.1 ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ ซึ่งหมายถึงจำนวนจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วย รถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้าเซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน 282,240 คัน คิดเป็นร้อยละ 26 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.2 ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน 380,250 คัน คิดเป็นร้อยละ 17 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.3 ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 40,000 คัน ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.4 อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

- ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ 1 ในอาเซียน และอยู่อันดับ 1 ใน 10 ของโลก
- ตัวชี้วัดที่ 2.2 มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า 130,000 ล้านบาท ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 2.3 จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 14 ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 2.4 สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 2.5 จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่ เพิ่มขึ้น 5,000 คน ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

- ตัวชี้วัดที่ 3.1 มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ 3.2 แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า 30,000 คน ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น 5,000 หัวจ่าย ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 15 ฉบับต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ 3.5 มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่ง ลดลงร้อยละ 4 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ 1.7

เป้าหมายที่ 2 องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 2.1 มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (20,000 ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ 12

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ 4.1 การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัด มีค่าไม่ต่ำกว่า 4

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 2.1 (1) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศ ขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี หรือ

(2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 27 ต่อปี

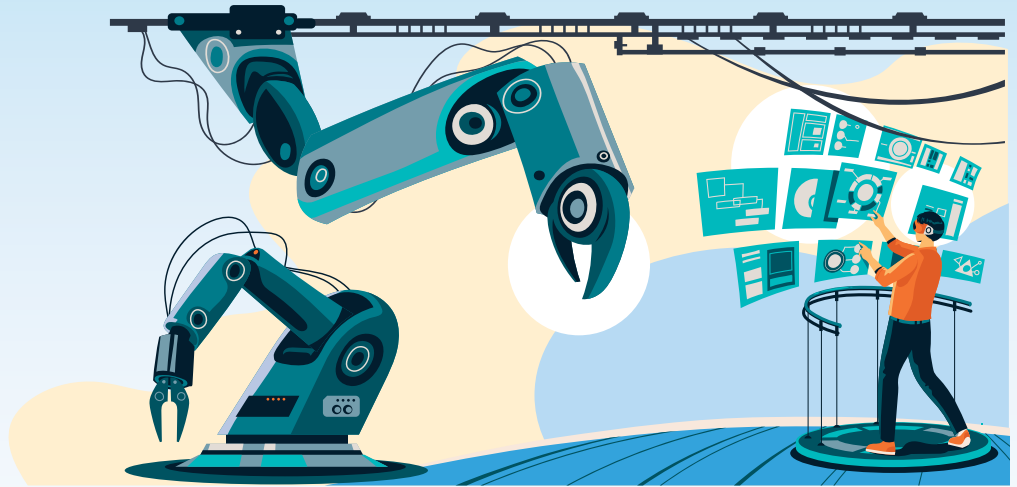
ตัวชี้วัดที่ 2.2 (1) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัว เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปี หรือ

(2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลก เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 25 หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า 3.60

ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ น้อยกว่าร้อยละ 11

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.2 มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี 2566 และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมด ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.3 มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรม เพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ 5 ของปีฐาน ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.4 มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ 2 การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ 60 ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน 400,000 ราย ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

- ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย 3 ราย ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยี เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 6,000 แห่ง ในปี 2570 โดย 1 ใน 3 เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ 3.3 มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ 4) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 3.4 มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี 2570

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

- ตัวชี้วัดที่ 1.1 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา 33) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5 ในปี 2570 รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ภายในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 1.3 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ 40 ในปี 2570 มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2560 จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2 ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80 - 90 ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ 1.4 ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

- ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 40 และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 2.2 สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากปีฐาน (ปี 2565)
- ตัวชี้วัดที่ 2.3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 2,000 รายต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ 2.4 ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25 ในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 2.5 มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ 2.6 มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

- ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซี ขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 20 ราย ในปี 2570
- ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 9 เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม 500,000 ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ มีมูลค่าการลงทุนรวม 100,000 ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม 10,000 ล้านบาท

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาค ต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 2.2 สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มขึ้นสูงกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี 2563 ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ 13 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ 3.1 เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่ ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2570

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ พื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ 1 ใน 3 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ประเทศภายในปี 2570

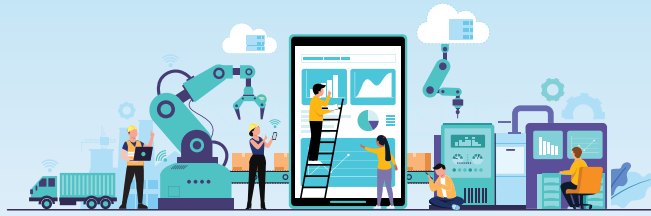
เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 24 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 ลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 10

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง อย่างพลิกโฉมฉัณพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล ไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง 3 วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ 8 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30

ตัวชี้วัดที่ 1.5 ผลภาพแรงงาน เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.6 จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติ ลดลงร้อยละ 20 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 2.2 การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถของสถาบันการจัดการนานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.3 จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 3.1 การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ 3.2 กลุ่มประชากรอายุ 15-25 ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ 5 เมื่อสิ้นสุดแผน

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 40 ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 0.82

2.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570)

1) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ 5 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

1.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม 4.0 และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

1.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

1.3) ตัวชี้วัด สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Product: GRP) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

1.4) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 2 การยกระดับการพัฒนาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.1 ยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชน และความเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ โดยพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสำคัญให้ครอบคลุมการสร้างโอกาสการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่อาศัยการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมมากระดับสินค้าและวัตถุดิบในพื้นที่การส่งเสริมการเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มธุรกิจให้เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน การสนับสนุนการค้าชายแดนและการลงทุนขนาดใหญ่ รวมทั้งการหนุนเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่โดยเฉพาะธุรกิจฮาลาล การประมงและปศุสัตว์

2) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ 9 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

2.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

2.3) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร 100,000 คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปี

2.4) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.2 พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้น และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่ม สึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ 2 การจัดการสาธารณภัยให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.5 เสริมสร้าง

ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์ และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็วทั่วถึง และเป็นธรรม

3) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ 14 การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการ วิกฤตการณ์ระดับชาติ

3.1) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

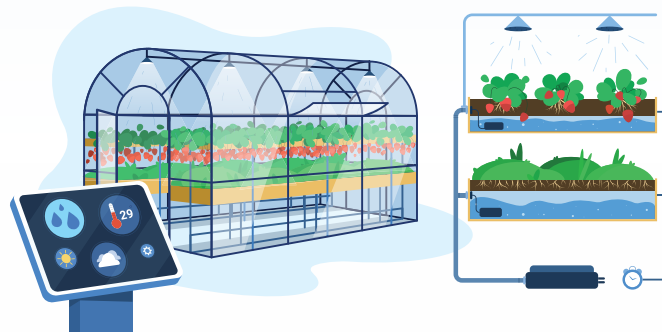
3.2) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

3.3) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในการระดมทรัพยากรในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ 85 ภายในปี 2570

3.4) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ 1.1 จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคามหรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

2.2.4 นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลนางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภา เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2567 เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการทันที

1. รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ ของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหานี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้ การจัดทำ Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคอง ให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแกร่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

2. รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัย โดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech) เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และฟื้นฟูนโยบาย “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนองความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายระยะกลางและระยะยาว

1. พัฒนาภาคการผลิตและบริการ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) และพัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ที่จะปูพื้นฐานให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ด้วยการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของความต้องการของผู้บริโภคด้วยการใช้เทคโนโลยี เพื่อเร่งให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยเร็ว และพัฒนาบทบาทให้เป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก

1.1 การสร้างโอกาสต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม

1.1.1 รัฐบาลจะส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต (HEVs PHEVs BEVs และ FCEVs) โดยเร่งดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้มาตั้งฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศอย่างต่อเนื่อง ด้วยแนวทางที่จะเพิ่มสัดส่วนการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Local Content) และการถ่ายโอนเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้แก่ธุรกิจไทยในขณะที่ยังรักษาการจ้างงานควบคู่กับส่งเสริมการพัฒนาระดับทักษะ และการปรับทักษะของแรงงานไทยในอุตสาหกรรมยานยนต์เครื่องยนต์สันดาปและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 รัฐบาลจะส่งเสริมการยกระดับภูมิปัญญาไทยไปสู่วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Culture) เพื่อส่งเสริม Soft Power ของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมการปรับใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้าน (Local Wisdom) ซึ่งเป็นศักยภาพของคนไทยและทุนทางวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารท้องถิ่นไทย ผ้าไทย มวยไทย ศิลปะการแสดงไทย ดนตรีไทย ผสมผสาน กับศิลปะร่วมสมัย และสุราชุมชน เพื่อยกระดับสินค้าโครงการ OTOP ทั้งด้านมาตรฐาน และดีไซน์ให้ทันสมัย โดดเด่น แตกต่าง และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก รวมทั้งจะสนับสนุนการสอดแทรกทุนทางวัฒนธรรมในภาพยนตร์ไทยและสื่อทุกรูปแบบ

1.2 ส่งเสริมโอกาสในอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

1.2.1 รัฐบาลจะส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy or Eco-friendly Economy) โดยอาศัยจุดแข็งของที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตรเข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ได้ตลอดทั้งปีสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตพลังงานสะอาด ทั้งพลังงานแสงอาทิตย์ เช่น การติดตั้ง แผงโซลาร์เซลล์บนหลังคาและผืนน้ำ พลังงานน้ำ และพลังงานทางเลือกอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนาตลาดซื้อขายไฟฟ้าเสรีและคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เพื่อความยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานรูปแบบใหม่สำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกพลังงานสู่ภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งการปรับกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคธุรกิจบริการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1.2.2 รัฐบาลจะต่อยอดพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) จากความเข้มแข็งเดิมในอุตสาหกรรมดิจิทัล เช่น การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ การผลิตฮาร์ดดิสก์ ให้เป็นอุตสาหกรรมดิจิทัลสมัยใหม่ จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อตั้ง Data Center และโรงงานผลิตชิป และชิปดีไซน์ และผลิต Semiconductor ในประเทศไทย กระตุ้นให้เกิดความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ รัฐบาลนี้จะวางรากฐานให้คนไทยทุกกลุ่มวัยใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการพัฒนาตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และสร้างสรรค์นวัตกรรม นำประเทศสู่ความล้ำสมัย โดยไม่ละเลยจุดสมดุลของความเป็นเจ้าของอธิปไตยข้อมูลและการเปิดกว้างของโอกาสสำหรับการพัฒนา

1.2.3 รัฐบาลจะมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจสุขภาพ (Care and Wellness Economy) และบริการทางการแพทย์ (Medical Hub) โดยอาศัยพื้นฐานจิตวิญญาณ การบริการของคนไทยที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ โดยต่อยอดจากธุรกิจการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพและการแพทย์แผนไทยที่เป็นจุดแข็ง เพื่อบริการความต้องการด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้น จากการที่ประชากรโลกเข้าสู่สังคมสูงวัย พร้อมกับส่งเสริมการผลิตและใช้งานอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในประเทศ สนับสนุนการยกระดับสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยโดยใช้นวัตกรรม รวมถึงการใช้ปัญญาเพื่อการแพทย์ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจและควบคุมผลกระทบทางสังคมโดยการตรากฎหมาย ตลอดจนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสุขภาพ (Health Tech) และนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) มายกระดับมาตรฐานสาธารณสุขไทยให้ทัดเทียมมาตรฐานนานาชาติ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์ของภูมิภาค

2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาส รัฐบาลจะเดินหน้าลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนาดใหญ่ (Mega Projects) อย่างต่อเนื่อง ทั้งทางราง ทางน้ำ ทางถนน และทางอากาศอย่างไร้รอยต่อ ส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยทางถนน ลดต้นทุนระบบโลจิสติกส์ พัฒนาระบบขนส่งควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) สร้างรถไฟทางคู่และรถไฟความเร็วสูงควบคู่กับการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจ ยกระดับท่าเรือเพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการเชื่อมต่อการขนส่งสินค้า พัฒนาสนามบินและเส้นทางการบินใหม่ ๆ เช่น สนามบินล้านนา สนามบินอันดามัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางทางการบิน (Aviation Hub) เพิ่มประตูบานใหม่ (Gateway) รองรับความต้องการเดินทางที่เพิ่มขึ้น ขับเคลื่อนโครงการ Landbridge โดยเฉพาะด้านการลงทุนโดยเอกชน เพื่อให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งของภูมิภาค (Logistics Hub)

3. เร่งส่งเสริมผลักดันให้เกิดการพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยอย่างเต็มกำลัง และความสามารถ รัฐบาลจะยกระดับทักษะและปลดล็อกศักยภาพของคนไทยเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนการสร้าง Soft Power ของประเทศ ผ่านการส่งเสริม 1 ครอบคลุม 1 ซอฟต์แวร์ (OFOS) จัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ และส่งเสริมวัฒนธรรมในพื้นที่ เช่น ศูนย์สร้างสรรค์การออกแบบ (TCDC) สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (THACCA) เพื่อยกระดับและพัฒนาความสามารถด้านวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของคนไทยให้สร้างมูลค่า เสริมทักษะเดิม (Reskill) เพิ่มทักษะใหม่ (Upskill) ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมกับทักษะที่เพิ่มขึ้น เช่น ทักษะด้านการประยุกต์ใช้ AI รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดึงศักยภาพของผู้สูงอายุมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. สร้างความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4.1 รัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ อนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสมดุลของระบบนิเวศท้องถิ่น เพื่อให้เป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิต และเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **รัฐบาลจะสร้างการมีส่วนร่วมในการรับมือกับภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะการแก้ปัญหา PM 2.5 และการบริหารจัดการน้ำ** ที่จะต้องได้รับความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลจะจัดการกับปัญหาการลักลอบกำจัดหรือฝังกลบกากอุตสาหกรรม/ของเสียอันตรายด้วยความเข้มงวด และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ

4.2 รัฐบาลจะยกระดับการบริหารจัดการน้ำ จะจัดหาหน้าสะอาดสำหรับอุปโภคบริโภค ให้ประชาชนทุกพื้นที่เข้าถึงได้ และจะเร่งให้น้ำถึงไร่นาด้วยการเพิ่มศักยภาพแหล่งกักเก็บน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบกระจายน้ำ ควบคู่กับการขยายเขตชลประทาน พร้อมทั้งเพิ่มแหล่งน้ำเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ รัฐบาลจะแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง ร่วมกับทุกภาคส่วน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มน้ำและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

4.3 รัฐบาลจะสานต่อนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งจะช่วยเปิดประตูบานใหญ่สู่การค้าโลกและช่วยสร้างข้อได้เปรียบให้ผู้ผลิตสินค้าและบริการในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของอาเซียนผ่านตลาดหลักทรัพ์ไทย

5. พลิกฟื้นความเชื่อมั่นของทั้งคนไทยและต่างชาติ ด้วยการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็ง มีเสถียรภาพ มีนิติธรรม และความโปร่งใส

5.1 รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการและกองทัพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เปลี่ยนผ่านราชการไทยไปสู่ราชการทันสมัยในระบอบดิจิทัล (Digital Government) ปรับขนาดให้มีความคล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้งบประมาณและการบริหารราชการ ปรับขนาด และกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับภารกิจ เปลี่ยนผ่านรูปแบบ

การเกณฑ์ทหารไปสู่แบบสมัครใจ เน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง มีคุณธรรมมุ่งมั่น และมีอาชีพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะของรัฐและต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบ เน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจ สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และการดูแลชุมชน

5.2 รัฐบาลจะยกระดับการบริการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น ปรับบทบาท ภาครัฐเป็นการส่งเสริมสนับสนุน (Enable) การอำนวยความสะดวก (Facilitate) และการกำกับกฎกติกา (Regulate) เพื่อให้ประชาชน และเอกชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว พร้อมทั้งจะลดกฎหมายและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น (Ease of Doing Business) เพื่อไม่ให้ภาครัฐเป็นอุปสรรคของภาคธุรกิจ หรือขัดขวางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

2.2.5 นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ ซึ่งโครงสร้าง ทางเศรษฐกิจและการประกอบการอุตสาหกรรมของไทยในรูปแบบเดิมเริ่มแข่งขันได้ยากและกำลังเผชิญกับข้อจำกัด ในหลากหลายด้าน ภาคอุตสาหกรรมจึงเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่งจากแนวโน้มของสถานการณ์ทั้งภายในประเทศ และระดับโลก ทั้งที่เกิดจากปัจจัยของการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางทางเศรษฐกิจของหลายประเทศ จากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก เช่น EU-CBAM, US-CBAM และความมุ่งมั่นสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาค ต่าง ๆ ทั่วโลกที่ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญกับปัญหาเชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรม ที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างชาติ การขาดแคลน ทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้งความเชื่อมั่นและยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคง เป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์ และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อ สังคมและสิ่งแวดล้อม ประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจ รวมถึงปัญหานี้ครวเรื้อน และภาคธุรกิจ ที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ จึงนำมาสู่นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม “ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันทสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส” ผ่าน “สู้ เชฟ สร้าง” ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกรักษ์ พร้อมพันธุ์) กล่าวคือ

สู้: จัดการกาก สารพิษ ที่ทำร้ายชีวิตประชาชน ต่อสู้กับปัญหากากและสารพิษที่ทำร้ายชีวิตประชาชน คืบหน้าสะอาด อากาศบริสุทธิ์ ให้กับประชาชน โดยดำเนินการปรับการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ อาทิ แก้ไขกฎหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน กำหนดอัตราเปรียบเทียบปรับให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง จัดการกากอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร ผลักดันให้โรงงานอุตสาหกรรมเข้าประกอบการในเขตนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Relocation) และใช้ระบบดิจิทัลในการกำกับติดตามกากอุตสาหกรรมทั้งระบบ ตลอดจนการแก้ปัญหาฝุ่น PM 2.5 จากการเผาอ้อยในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

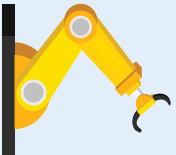
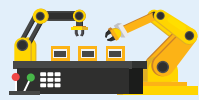
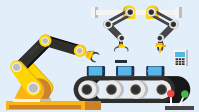
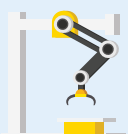
เชฟ: สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SME ไทย เดินหน้า Save (เชฟ) SME ไทยเป็นการเร่งด่วน ทั้งมาตรการเชิงรับปกป้องจากความถาโถมของคลื่นการลงทุนของของบริษัข้ามชาติและการนำเข้าของสินค้า ราคาถูกจากต่างประเทศ ที่มาตรการ กฎระเบียบ และสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องยังไม่ครอบคลุมและสร้างการแข่งขัน ที่เท่าเทียมกัน ควบคู่กับมาตรการเชิงรุก มุ่งยกระดับขีดความสามารถให้แข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ด้วยกลไกการส่งเสริมของกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานพันธมิตร การริเริ่มนิคมอุตสาหกรรม SME

สร้างซัพพลายเชน ปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมทั้งผลักดันมาตรการ “Made in Thailand” และ “SME GP” ประกอบกับ ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเป็น SME War room ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ขับเคลื่อนกระบวนการยกระดับขีดความสามารถ แก้ไขปัญหา และสร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันให้กับ SME ของไทยทั้งระบบ

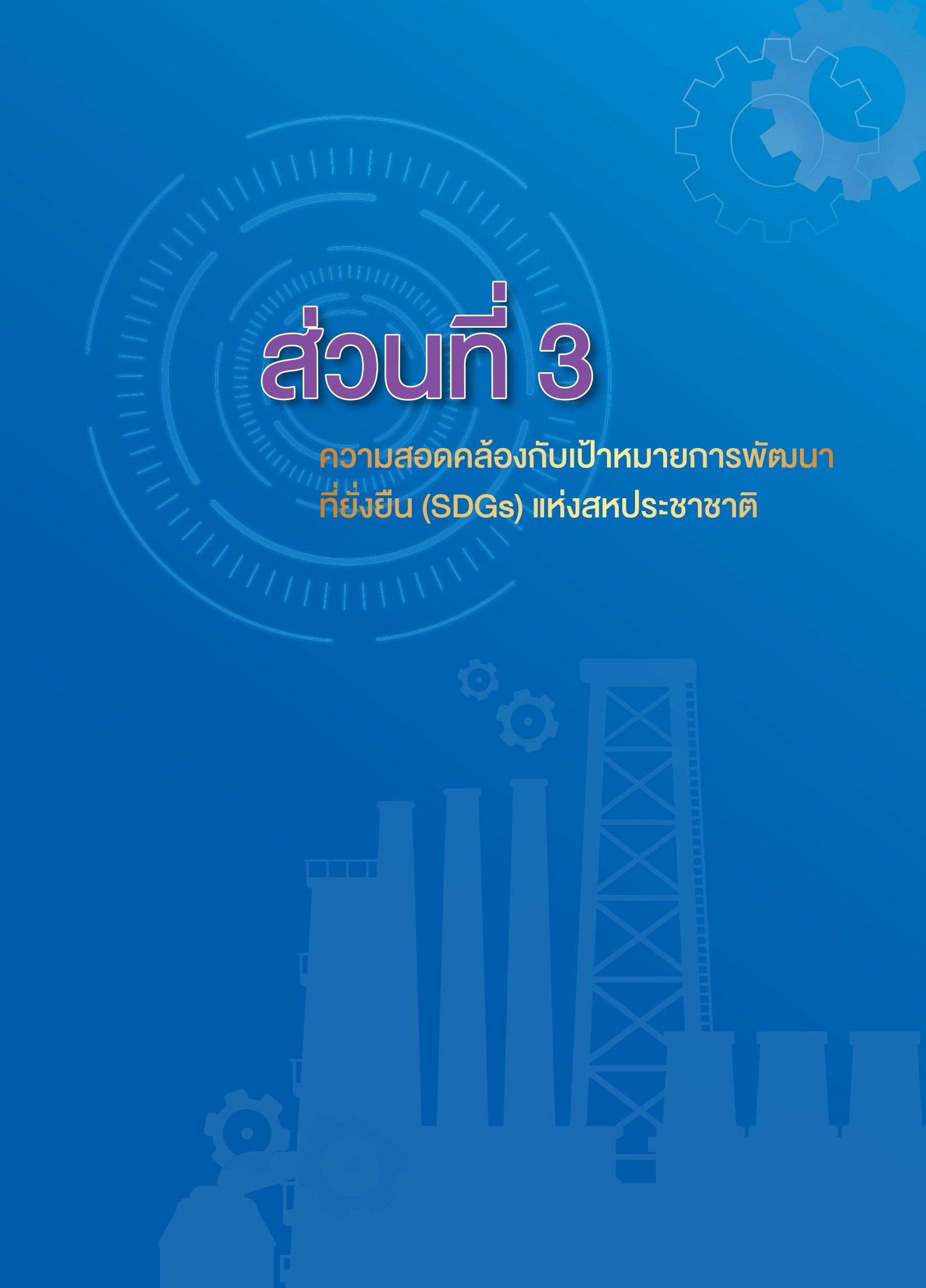
สร้าง: สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปฏิรูปอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มุ่งเป้าพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพหรือมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (เซมิคอนดักเตอร์ Data Center และ HDD) อุตสาหกรรมการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ รวมถึงอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า ด้วยการชะลอผลกระทบรักษาเงื่อนไขเพื่อการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ปรับสิทธิประโยชน์เป็นแบบ Whole Package เติม “เงื่อนไขการลงทุน” ที่ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย เพื่อสร้างโอกาสในการเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของธุรกิจของไทยกับบริษัทข้ามชาติ และเพิ่มสัดส่วนการผลิตภายในประเทศ หรือ Local Content เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสู่อนาคต

พร้อมกับการขับเคลื่อนและยกระดับการดำเนินการของกระทรวงอุตสาหกรรมด้วย “3 แนวทาง” กล่าวคือการสร้างความร่วมมือพันธมิตรห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ การปรับกฎหมายและการกิจเข้าสู่ภาครัฐดิจิทัล รวมถึงการจัดตั้งกองทุนเพื่อการปฏิรูประบบอุตสาหกรรม เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมให้ทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิรูปอุตสาหกรรมและมุ่งแก้ไขปัญหาให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชน ต่อไป

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

- 1 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2570) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- 2 มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. 2561 - 2570 โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- 3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และแผนแม่บทการบริหาร จัดการแร่ พ.ศ. 2560 - 2564 (ฉบับปรับปรุง) โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนส.)
- 4 แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขาระบบงานอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- 5 มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 6 มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- 7 แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2570 โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 8 (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านสมุนไพรแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2566 - 2570 โดยกรมการแพทย์ แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

The background is a solid blue color. In the top right corner, there are three interlocking gears of different sizes. In the center, there is a large, faint circular graphic resembling a target or a radar screen with concentric circles and radial lines. At the bottom, there is a silhouette of an industrial facility, including several tall smokestacks and a large derrick or drilling rig structure. There are also smaller gears scattered around the industrial scene.

ส่วนที่ 3

ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา
ที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

(1) เป้าหมาย (Goal)

เป้าหมายที่ 9

สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความ
ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริม
การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม
และยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม

(2) เป้าหมายย่อย (Target)

9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งเน้นการสนับสนุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศ ที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของ

ภาคอุตสาหกรรมด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่ม ศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศ รายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม รวมถึงนโยบาย 10 อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ โดยการส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบ อัตโนมัติหรือหุ่นยนต์มาใช้ในสถานประกอบการการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

ส่วนที่ 4

สาระสำคัญแผนปฏิบัติการรายปี
(พ.ศ. 2569) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

สาระสำคัญแผนปฏิบัติการราชการรายปี (พ.ศ. 2569) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

4.1 ภาพรวม

4.1.1 วิสัยทัศน์ของส่วนราชการ

“การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

4.1.2 พันธกิจของส่วนราชการ

1. ขับเคลื่อนและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน
2. พัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่ความยั่งยืน
3. ปฏิรูปและขับเคลื่อนองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตอบสนอง และเป็นมืออาชีพ

4.1.3 วัตถุประสงค์

อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

4.1.4 เป้าหมายภาพรวม

เป้าหมายที่ 1: อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่

1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคการผลิตและเหมืองแร่ 4,950 พันล้านบาท
2. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิต (TFP) ของภาคอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.4
3. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า 9,300 ล้านบาท
4. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย เมื่อเทียบกับปีก่อน ร้อยละ 5

เป้าหมายที่ 2: อุตสาหกรรมการไทยมีศักยภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชนปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม 1.70 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

เป้าหมายที่ 3: กระทรวงอุตสาหกรรมมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

4.2 แผนปฏิบัติการ

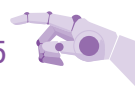
4.2.1 แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ

1) เป้าหมาย

- 1.1) การสร้างอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่
- 1.2) การยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจ (Enterprise) และภาคอุตสาหกรรม
- 1.3) การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 2.1) มูลค่าสะสมการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมชีวภาพเพิ่มขึ้น 30,000 ล้านบาท
- 2.2) อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเครื่องมือแพทย์ ร้อยละ 7
- 2.3) อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
- 2.4) สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (xEV) ต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 18
- 2.5) ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการหรือวิสาหกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา มีมูลค่าหรือผลผลิตภาพ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

2.6) ร้อยละ 80 ของจำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนากิจการธุรกิจหรือยกระดับด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ หรือมาตรฐานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

(หมายเหตุ : ปรับปรุงจากตัวชี้วัดเดิม ร้อยละของจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ระบบอัตโนมัติและนวัตกรรมมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด)

2.7) ร้อยละ 80 ของสินค้าเกษตรแปรรูปหรือสินค้าเกษตรชีวภาพที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

2.8) ร้อยละ 15 ของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา มีการจัดตั้งธุรกิจ

2.9) ร้อยละ 80 ของจำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนา มีต้นทุนโลจิสติกส์ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

2.10) ความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อสินค้าที่ได้รับรองด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม ร้อยละ 85

2.11) ร้อยละ 80 ของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลกำไร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

3) แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 1 : ความสำเร็จทางธุรกิจ

เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนธุรกิจและอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมศักยภาพ หรือ S-curve อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ รวมถึงธุรกิจและการผลิตรูปแบบใหม่

มิติที่ 4 : การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง

กระจายรายได้ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน พัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน และส่งเสริม เศรษฐกิจรากฐานอย่างเป็นระบบ

4) แผนงาน/โครงการสำคัญ

- 4.1) แผนงาน การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 4.2) แผนงาน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและระบบอัตโนมัติ นวัตกรรม งานวิจัยในภาคอุตสาหกรรม
- 4.3) แผนงาน การพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน

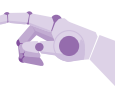
4.2.2 แผนปฏิบัติการ เรื่อง ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีเติบโตอย่างยั่งยืนชุมชน

1) เป้าหมาย

- 1.1) การพัฒนาและกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมเชิงรุกสู่การประกอบกิจการที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน
- 1.2) การส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 2.1) ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ 80
(หมายเหตุ: ปรับปรุงจากตัวชี้วัดเดิม ร้อยละของปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการแล้วนำกลับมาใช้ ประโยชน์)
- 2.2) สถานประกอบการที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวสู่ความยั่งยืน จำนวน 4,500 ราย
(หมายเหตุ: ปรับปรุงจากตัวชี้วัดเดิม ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมสีเขียว)
- 2.3) ร้อยละ 80 ของสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการจัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด
- 2.4) ร้อยละพื้นที่การเผาอ้อย ลดลงร้อยละ 5
- 2.5) พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ได้รับการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 100
- 2.6) สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุกตามกฎหมาย เพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมสะสม ร้อยละ 80
- 2.7) ร้อยละ 80 ของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
- 2.8) ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการเผาอ้อย ไม่น้อยกว่า 2,000 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี
- 2.9) ผู้ประกอบการที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบความใช้ได้หรือทวนสอบก๊าซเรือนกระจกจากหน่วยตรวจสอบความใช้ได้หรือทวนสอบก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรองระบบงานจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวน 245 ราย

3) แนวทางการพัฒนา

มิติที่ 2: ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวม

พัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการดูแลสังคมโดยการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน สังคม และสถานประกอบการในพื้นที่สู่การอยู่ร่วมกันอย่างรับผิดชอบและเป็นมิตร

มิติที่ 3: ความลงตัวกับกติกาสากล

ผลักดันการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมด้วยกลไกการกำกับดูแลที่ทรงประสิทธิภาพ และการส่งเสริมยกระดับสถานประกอบการด้วยแนวคิด BCG เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน ตอบโจทย์ไทย และประชาคมโลก

4) แผนงาน/โครงการสำคัญ

- 4.1) แผนงาน การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG Model
- 4.2) แผนงาน การส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแลให้มีความปลอดภัยเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 4.3) แผนงาน การพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

4.2.3 แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรม อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

- 1.1) การยกระดับปัจจัยสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกการประกอบการกิจการอุตสาหกรรม
- 1.2) การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 2.1) นโยบาย มาตรการ และมาตรฐานสินค้าและบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ จำนวน 320 เรื่อง
- 2.2) กฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อลดปัญหา อุปสรรค หรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน 10 เรื่อง
- 2.3) ห้องปฏิบัติการทดสอบ หน่วยตรวจสอบและรับรองและองค์กรกำหนดมาตรฐานได้รับการพัฒนา/ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการทดสอบคุณภาพเพื่อรองรับมาตรฐาน 4.0 จำนวน 370 ห้อง/หน่วย
- 2.4) ร้อยละ 60 ของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการสามารถนำข้อมูลหรือคำปรึกษาแนะนำหรืองานวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจได้
- 2.5) ผู้ที่ได้รับการอนุญาตและรับรองด้านมาตรฐานอุตสาหกรรมได้รับการตรวจติดตาม จำนวน 3,700 ราย
- 2.6) จำนวนเกษตรกรชาวไร่อ้อย/ผู้ประกอบการที่ใช้บริการ e-Service ไม่น้อยกว่า 100,000 ราย
- 2.7) สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล ให้มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดสะสม ร้อยละ 80
- 2.8) ชุดข้อมูลที่น่าสนใจระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เพื่อการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 2 ชุดข้อมูล

2.9) จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization) จำนวน 7 กระบวนการ

2.10) ทุกหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมมีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ได้คะแนน ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน ร้อยละ 100

2.11) รางวัลด้านการเป็นต้นแบบที่ดีที่ได้รับจากภายนอก จำนวน 2 รางวัล

2.12) ความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรประจำปีงบประมาณ ร้อยละ 95

3) แนวทางการพัฒนา

3.1) กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อชั้นนำและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม

3.2) สนับสนุนการสร้างพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง

3.3) พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านการทดสอบ และรับรองมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

3.4) ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบการ

3.5) ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลง

3.6) พัฒนาศักยภาพบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรให้ทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและให้บริการที่มีคุณภาพ

3.7) ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

4) แผนงาน/โครงการสำคัญ

4.1) แผนงาน การดำเนินงานด้านนโยบาย มาตรการ และการมาตรฐาน

4.2) แผนงาน การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม

4.3) แผนงาน การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

4.4) แผนงาน การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

4.5) แผนงาน การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

4.6) แผนงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร

4.3 ประมาณการวงเงินงบประมาณ พ.ศ. 2569

4.3.1 ประมาณการวงเงินงบประมาณทั้งหมด 2,567.4820 ล้านบาท

หน่วย : ล้านบาท

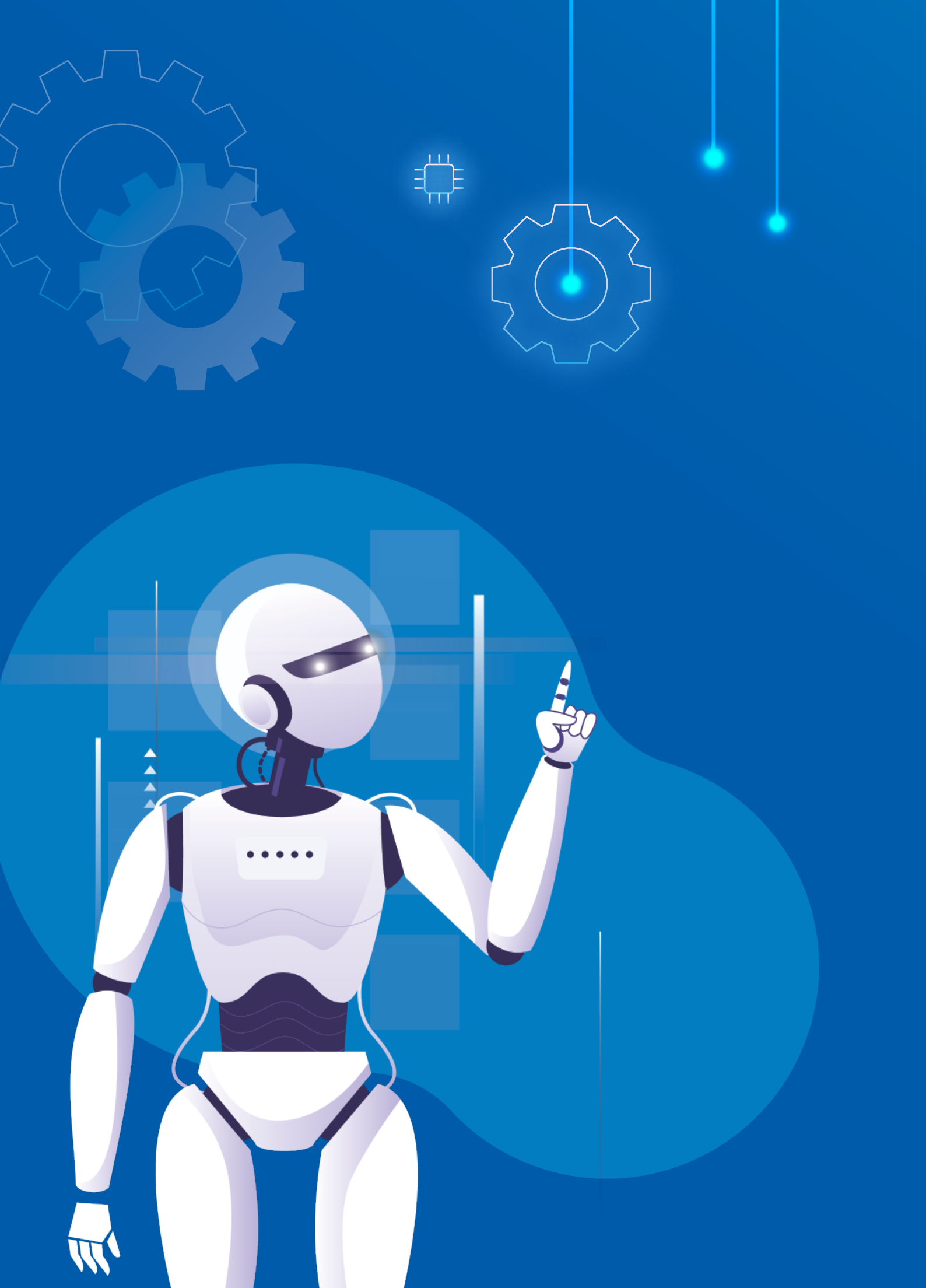
แผนปฏิบัติราชการ		วงเงินรวม	งบประมาณแผ่นดิน	รายได้หน่วยงาน	เงินกู้		อื่น ๆ
					ในประเทศ	ต่างประเทศ	
1. สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	รวม	1,063.4994	1,063.4994	-	-	-	-
	แผนงาน การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมเป้าหมาย	412.8113	412.8113	-	-	-	-
	แผนงาน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบอัตโนมัติ นวัตกรรม งานวิจัยในภาคอุตสาหกรรม	75.6277	75.6277	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน	575.0604	575.0604	-	-	-	-
2. ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	รวม	771.3073	771.3073	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG Model	259.4972	259.4972	-	-	-	-
	แผนงาน การส่งเสริมพัฒนา กำกับดูแลให้มีความปลอดภัยเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	507.8101	507.8101	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	4.0000	4.0000	-	-	-	-

หน่วย : ล้านบาท

แผนปฏิบัติราชการ		วงเงินรวม	งบประมาณแผ่นดิน	รายได้หน่วยงาน	เงินกู้		อื่น ๆ
					ในประเทศ	ต่างประเทศ	
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	รวม	732.6753	732.6753	-	-	-	-
	แผนงาน การดำเนินงานด้านนโยบาย มาตรการและการมาตรฐาน	206.3873	206.3873	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม	18.6607	18.6607	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	25.0286	25.0286	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	134.8624	134.8624	-	-	-	-
	แผนงาน การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล	107.6397	107.6397	-	-	-	-
	แผนงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร	240.0966	240.0966	-	-	-	-
	รวมทั้งสิ้น	2,567.4820	2,567.4820	-	-	-	-

ภาคผนวก ก.

วิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ข.

รายละเอียดตัวชี้วัด (KPI Template)

ภาคผนวก ค.

รายละเอียดโครงการ

ตามแผนปฏิบัติการรายปี

พ.ศ. 2569

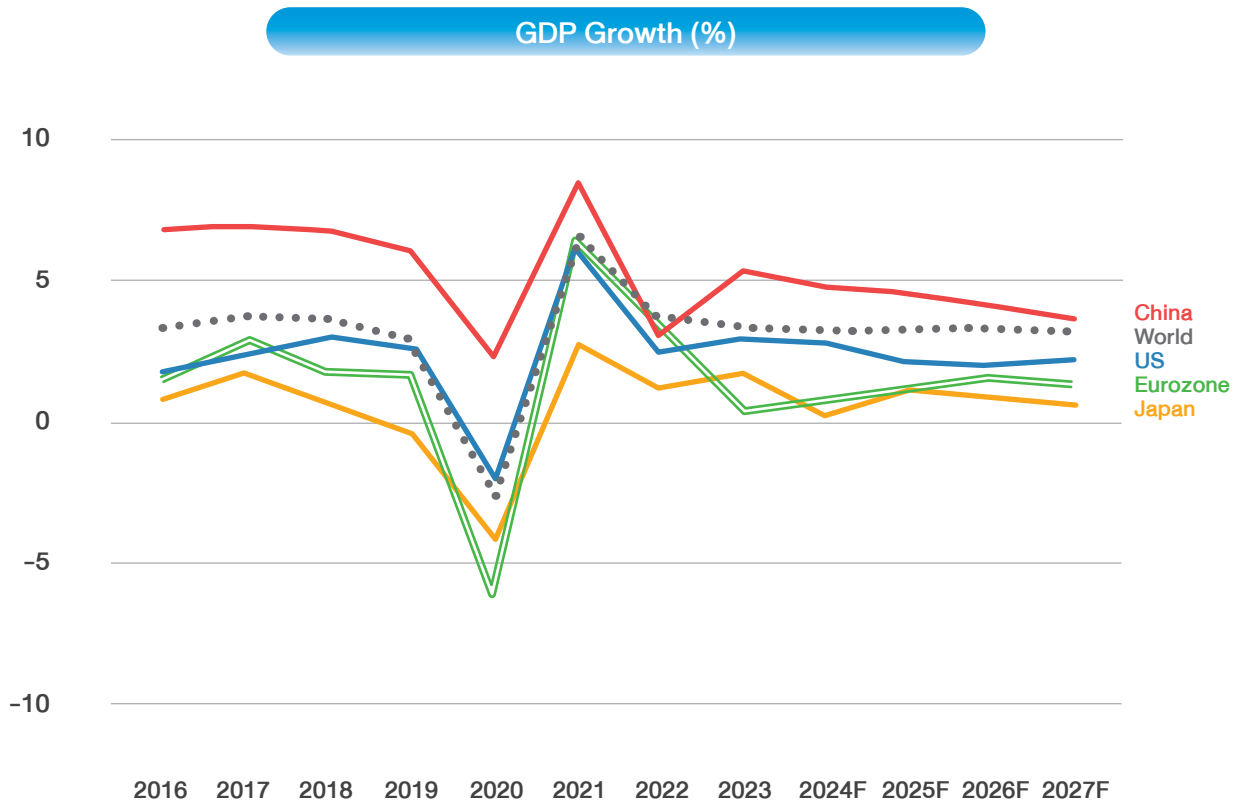
ภาคผนวก ก. วิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง

แนวนโยบายของเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก

ก 1. แนวโน้มสถานการณ์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

ก 1.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกปี 2568 - 2570

เศรษฐกิจโลกในระยะ 3 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3.20 แม้ทรงตัวเมื่อเทียบกับปี 2566 แต่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 10 ปีในช่วงก่อนโควิด-19 ที่ประมาณร้อยละ 3.70 โดยมีปัจจัยหนุนจากการผ่อนคลายลงของเงินเฟ้อซึ่งจะช่วยเพิ่มกำลังซื้อของประชาชน ขณะเดียวกันยังเปิดทางให้ประเทศแกนหลักทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อหนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและลดความเสี่ยงต่อภาวะถดถอย อย่างไรก็ตาม การเติบโตทางเศรษฐกิจจะถูกกดดันจากหลายปัจจัย อาทิ ผลพวงจากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในอดีตท่ามกลางภาระหนี้จำนวนมากของภาครัฐและภาคเอกชน นโยบายเศรษฐกิจสหรัฐฯ หลังจากที่นายโดนัลด์ ทรัมป์ ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีอีกครั้ง แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ทั้งในตะวันออกกลางและสงครามรัสเซีย - ยูเครน ซึ่งอาจนำไปสู่ภาวะชะงักงันด้านอุปทานและวิกฤตพลังงาน นอกจากนี้ การแบ่งขั้วทางเศรษฐกิจซึ่งนำโดยสหรัฐฯ และจีน ผ่านการกีดกันทางด้านภาษีและมีใช้ภาษีที่รุนแรงขึ้น อาจจุดชนวนสงครามการค้ารอบใหม่และตอกย้ำกระแสโลกาภิวัตน์ย้อนกลับ (Deglobalization) ซึ่งจะสร้างแรงกระเพื่อมต่อการค้าการลงทุนและเศรษฐกิจทั่วโลก

ที่มา : IMF World Economic Outlook (Oct 2024)

รูปที่ 1 : แนวโน้มเศรษฐกิจโลกของประเทศชั้นนำ

แนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญมีดังนี้

1) สหรัฐอเมริกา ในปี 2568 - 2570 เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มเติบโตต่ำกว่าศักยภาพ โดยคาดว่าจะเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 2.10 ด้านอัตราเงินเฟ้อ คาดว่าจะชะลอตัวลงสู่เป้าหมายที่ร้อยละ 2.00 ในปี 2568 - 2569 ซึ่งส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) สามารถปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายได้ต่อเนื่องถึงปี 2568 หลังจากเริ่มปรับลดครั้งแรกตั้งแต่เดือนกันยายน 2567 โดยคาดว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ สิ้นปี 2568 จะลดลงสู่ระดับร้อยละ 3.50 - 3.75 ต่อปี แต่ยังคงสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยระยะยาวที่ร้อยละ 3.00 ซึ่งสะท้อนว่านโยบายการเงินยังคงเข้มงวดและจะส่งผลกระทบต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ นอกจากนี้การรีไฟแนนซ์หนี้ที่จะเพิ่มขึ้นมากในปี 2568 - 2569 อาจทำให้เกิดการผิมนัดชำระหนี้มากขึ้นและกดดันกำลังซื้อของผู้บริโภคและรายได้ของธุรกิจไปอีก 2 ปีข้างหน้า ภายใต้ตลาดแรงงานที่เริ่มชะลอตัวและภาคการผลิตที่หดตัวต่อเนื่อง ขณะที่ยังคงมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับนโยบายสำคัญภายใต้การบริหารของนายโดนัลด์ ทรัมป์ อาทิ การปรับลดภาษีในประเทศครั้งใหญ่ การเก็บภาษีศุลกากรแบบก้าวกระโดดและมาตรการเนรเทศผู้อพยพ แม้บางนโยบายอาจหนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะสั้น แต่หลายนโยบายเพิ่มความเสี่ยงต่อภาวะฟองสบู่ เงินเฟ้อ และฐานะการคลังของสหรัฐฯ ในระยะข้างหน้า

2) กลุ่มยูโรโซน มีการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจของกลุ่มยูโรโซนจะมีแนวโน้มฟื้นตัวต่ำและเปราะบางโดยคาดว่าจะในช่วงปี 2568 - 2570 เศรษฐกิจจะขยายตัวเฉลี่ยที่ร้อยละ 1.4 ต่อปี ขณะที่อัตราเงินเฟ้อจะชะลอตัวลงสู่ระดับร้อยละ 2.1 ในปี 2568 และต่ำกว่าร้อยละ 2.0 ในปี 2569 ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยคาดว่า ณ สิ้นปี 2568 อัตราดอกเบี้ยนโยบายจะลดลงสู่ระดับร้อยละ 2.0 ต่อปี ทั้งนี้ แม้ว่าแรงกดดันจากเงินเฟ้อและดอกเบี้ยจะลดลง แต่เศรษฐกิจยังคงฟื้นตัวอ่อนแอท่ามกลางการหดตัวของภาคการผลิตที่ต่อเนื่อง แรงกระตุ้นจากภาคการคลังที่ลดน้อยลง แรงส่งจากการจัดกีฬาโอลิมปิกในฝรั่งเศสที่ค่อย ๆ หายไป สิ้นเชื่อที่เติบโตในระดับต่ำ ตลาดแรงงานที่ชะลอตัว และการบริโภคภาคเอกชนที่มีแนวโน้มซบเซาต่อเนื่อง (สะท้อนจากอัตราการออมของครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 3 ปี) นอกจากนี้ ความเสี่ยงจากการกีดกันทางค้ากับจีนที่สูงขึ้นและความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจและการค้าโลก หลังจากที่นายโดนัลด์ ทรัมป์ ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ อีกครั้ง จะเป็นปัจจัยที่สร้างความท้าทายต่อการฟื้นตัวของยูโรโซนในช่วง 2 - 3 ปีข้างหน้า

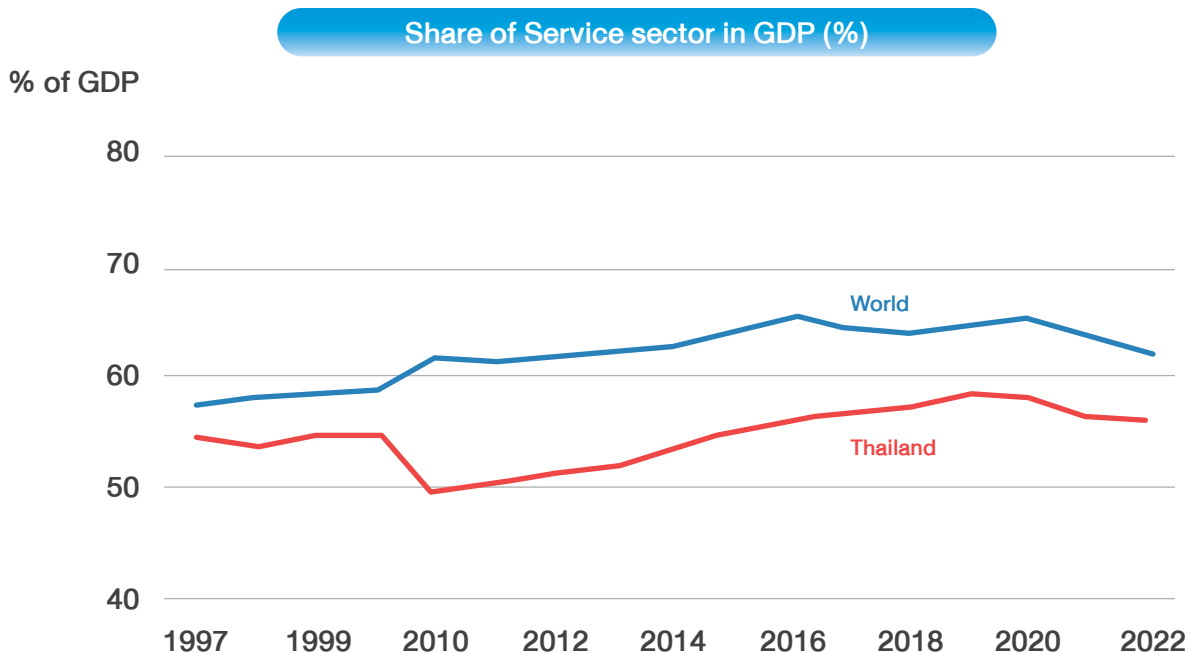
3) ญี่ปุ่น มีการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะฟื้นตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยมีภาคบริการเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก โดยคาดว่าจะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 0.9 ต่อปีในช่วงปี 2568 - 2570 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มบรรลุเป้าหมายระยะยาวที่ร้อยละ 2.0 โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงานและการขยายตัวของภาคบริการ ประกอบกับมาตรการภาครัฐที่เน้นเพิ่มความแข็งแกร่งด้านรายได้ให้กับภาคครัวเรือนและธุรกิจ โดยเมื่อช่วงเดือนพฤศจิกายน 2567 รัฐบาลญี่ปุ่นมีมติอนุมัติวงเงินกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 39 ล้านล้านเยน เพื่อบรรเทาค่าครองชีพ ช่วยเหลือครัวเรือนรายได้น้อย และส่งเสริมการลงทุน อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตและส่งออกโดยรวมคาดว่าจะเผชิญแรงกดดันจากเศรษฐกิจโลกที่โตต่ำ การแข่งขันที่สูงในอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะถัดไป ทั้งนี้ จากภาพรวมเศรษฐกิจและเงินเฟ้อที่ทยอยฟื้นตัวแบบค่อยเป็นค่อยไปจะเป็นปัจจัยที่ทำให้ธนาคารกลางญี่ปุ่น (บีโอเจ) ไม่เร่งรีบในการปรับนโยบายการเงิน โดยคาดว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ณ สิ้นปี 2568 จะอยู่ที่ร้อยละ 0.75 - 1.00

4) จีน มีการคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจจีนยังคงเผชิญแรงกดดันจากปัญหาเชิงโครงสร้างและความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก โดยการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีนมีแนวโน้มชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ในปี 2567 สู่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 4.1 ต่อปีในช่วงปี 2568 - 2570 จากแรงกดดันหลายด้าน อาทิ กำลังการผลิตส่วนเกินในบางอุตสาหกรรมวิกฤตในภาคอสังหาริมทรัพย์ การว่างงานในกลุ่มคนหนุ่มสาว ภาระหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่นและภาคเอกชน ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ และผลิตภาพที่ขยายตัวต่ำลง ขณะที่ปัจจัยเสี่ยงจากภายนอกอาจบั่นทอนการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า อาทิ สงครามการค้าและเทคโนโลยีที่ทวีความรุนแรงขึ้น รวมถึงความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างจีนกับไต้หวัน และจีนกับสหรัฐฯ ที่อาจนำไปสู่การชะงักงัน และการแยกตัวจากห่วงโซ่อุปทานโลกในอัตราเร่งขึ้น อย่างไรก็ตาม แรงหนุนสำคัญที่จะช่วยประคับประคองเศรษฐกิจจีนให้สามารถเติบโตต่อไปได้ประกอบด้วย มาตรการกระตุ้นการบริโภคและการลงทุน มาตรการบรรเทาภาระหนี้สินของรัฐบาลท้องถิ่น นโยบายทางการเงินแบบผ่อนคลายอย่างระมัดระวัง มาตรการด้านอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการสนับสนุนกำลังการผลิตที่มีคุณภาพใหม่ (New Quality Productive Forces) เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า พลังงานไฮโดรเจน การเดินทางในอวกาศ และคอมพิวเตอร์ควอนตัม

การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจโลก มีผลต่อทิศทางธุรกิจ/อุตสาหกรรม ในระยะข้างหน้า

1) ภาคบริการเพิ่มบทบาทในการขับเคลื่อนการเติบโตของเศรษฐกิจโลก โดยประเทศพัฒนาแล้วมีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยภาคบริการคิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70 - 80 ของ GDP นำโดยธุรกิจบริการสมัยใหม่ (Modern services) อาทิ บริการด้าน IT ลิขสิทธิ์ทางปัญญา และการเงิน ซึ่งใช้เทคโนโลยีและทักษะแรงงานขั้นสูงสำหรับภาคบริการของไทย แม้จะมีบทบาทเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนยังทรงตัวที่ระดับต่ำกว่าร้อยละ 60 ของ GDP มาอย่างยาวนาน และอิงกับธุรกิจแบบดั้งเดิม (Traditional services) ซึ่งใช้แรงงานทักษะต่ำเป็นหลัก อาทิ ภาคค้าส่ง - ค้าปลีก โรงแรมและร้านอาหาร ขณะที่ Modern Services มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 14 ของ GDP (ที่มา: ธปท.) และเพิ่งขยายตัวชัดเจนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา

ที่มา : World Bank, Office of the National Economic and social Development Council (NESDC)

รูปที่ 2 : สัดส่วนภาคบริการในผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทยเทียบกับโลก

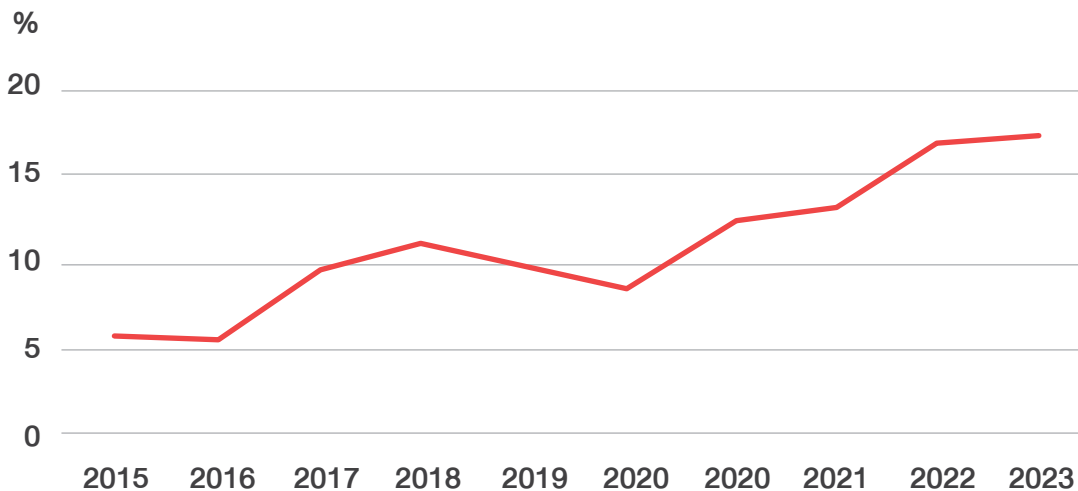
2) ภูมิทัศน์ใหม่จากการเบี่ยงเบนการลงทุนของจีนสู่ฐานการผลิตในอาเซียน แรงกดดันจากสงคราม

เทคโนโลยีและการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกา - จีนที่ยืดเยื้อ ทำให้ห่วงโซ่อุปทานการผลิตโลกมุ่งสู่พันธมิตรในภูมิภาคเดียวกันทั้งรูปแบบ Near shoring และ Friend shoring มากขึ้น โดยจีนปรับเปลี่ยน

จากการเป็นผู้นำเงินทุนในอดีต กลายเป็นผู้ส่งออกทุนรายใหญ่ที่มุ่งสู่ภูมิภาคอาเซียน จากแรงผลักดันของกำลังการผลิตส่วนเกินในจีน และแรงดึงดูดในการใช้ฐานผลิตอาเซียนส่งออกไปสหรัฐฯ ทั้งนี้มูลค่าการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของนักลงทุนจีน ปี 2566 สูงเป็นประวัติการณ์ส่งผลให้สัดส่วนมูลค่าลงทุนโดยตรงโดยรวมในอาเซียน เมื่อเทียบกับมูลค่าลงทุนโดยตรงทั้งโลกมีสัดส่วนสูงขึ้นต่อเนื่องอยู่ที่ร้อยละ 17.0

Share of inflow FDI in Southeast Asia
(% of Global inflow FDI)

ที่มา : UNCTAD, Calculated by Krungsri

รูปที่ 3 : มูลค่าลงทุนโดยตรงโดยรวมในอาเซียนเมื่อเทียบกับมูลค่าลงทุนโดยตรงทั้งโลก

3) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อรองรับเมกะเทรนด์ใหม่ ๆ

การพัฒนาเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าตลอดเวลาเพื่อตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของเมกะเทรนด์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นกับทุกภาคอุตสาหกรรมทั่วโลกในช่วงปี 2568 - 2573 โดยเฉพาะเป้าหมายสู่การปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emission) ในระยะยาว (Startus insights, 2024) โดยเทคโนโลยีสำคัญที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงของเมกะเทรนด์ในแต่ละภาคอุตสาหกรรมในระยะ 1-3 ปี ข้างหน้า มีดังนี้

- **ภาคเกษตรกรรม:** เทคโนโลยีการเกษตรที่มีความแม่นยำและเทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิตจะมีบทบาทสำคัญในการลดทอนผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศที่จะแปรปรวนมากขึ้น และช่วยพัฒนากระบวนการผลิตทางการเกษตร โดยเน้นการใช้เชื้อเพลิงจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนในภาคเกษตรมากขึ้นเพื่อลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

- **ภาคการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม:** เทคโนโลยีการเกษตรที่ยั่งยืนและปัญญาประดิษฐ์ (AI) จะเข้ามาเชื่อมต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านการบริโภคและโครงสร้างประชากร ไปสู่การบริหารจัดการด้านกระบวนการผลิต และห่วงโซ่อุปทานด้านเกษตรอย่างครบวงจร ร่วมกับนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมที่จะเข้ามาช่วยลดขยะตลอดวงจรการผลิตและการบริโภค

- **ภาคการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม:** เทคโนโลยีระบบหุ่นยนต์ IOT และ AI จะเข้ามาขับเคลื่อนสู่ยุคอุตสาหกรรม 5.0 ที่เน้นกระบวนการผลิตแบบอัจฉริยะโดยใช้ระบบสื่อสารความเร็วสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตได้รวดเร็วและแม่นยำ ร่วมกับการประยุกต์ใช้ 3D printing ในขั้นตอนการปรับแต่งสินค้าให้ตรงตามความต้องการเฉพาะบุคคล ภายใต้ต้นทุนที่ต่ำลง

- **ภาคพลังงาน:** เทคโนโลยีการดักจับและกักเก็บคาร์บอน (Carbon Capture and Storage: CCS) และเทคโนโลยีในการเปลี่ยนผ่านพลังงาน (Energy Transition) จากฟอสซิลสู่พลังงานหมุนเวียน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทั้งด้านการผลิตและการจัดเก็บกระแสไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน รวมถึงการนำพลังงานบางส่วนกลับมาใช้ใหม่เพื่อตอบโจทย์กระแส ESG

- **ภาคก่อสร้าง:** เทคโนโลยีด้านวัสดุยั่งยืนและอาคารสีเขียว (Sustainable materials and green buildings) เพื่อลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนในภาคก่อสร้างจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเมือง โดยพัฒนาโครงสร้างสำเร็จรูปแบบ Modular จากวัสดุที่ยั่งยืน

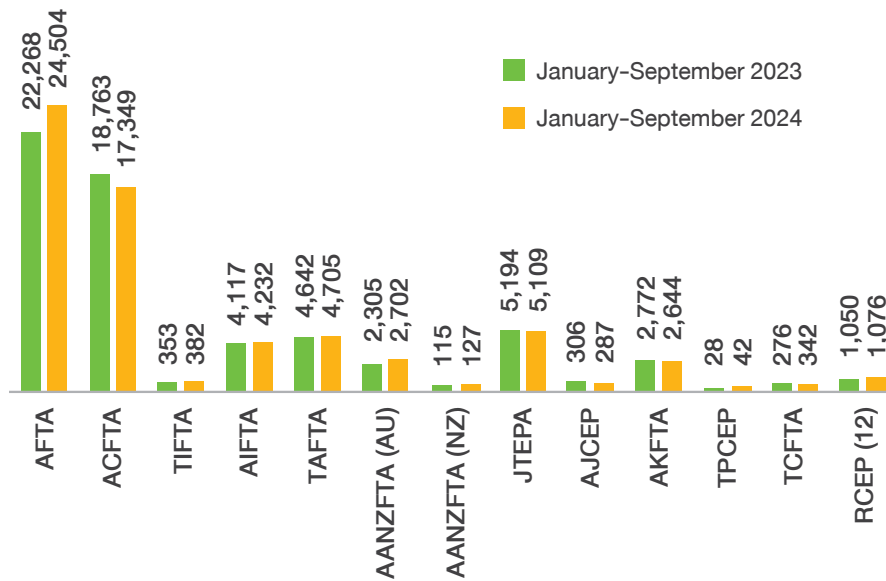
- **ภาคสิ่งแวดล้อม:** เทคโนโลยีด้าน Remote Sensing จากดาวเทียมเพื่อสำรวจป่าไม้ระยะไกล จะทำงานร่วมกับ AI เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการประเมินคาร์บอนเครดิตจากปริมาณคาร์บอนที่กักเก็บได้ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และลดต้นทุนการสำรวจภาคสนาม

- **ภาคการบริการสาขาต่าง ๆ อาทิ การขนส่งและโลจิสติกส์** ระบบ Blockchain และ IoT จะช่วยเชื่อมต่อระบบการติดตาม (Hyper-Connected World) และเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการด้านโลจิสติกส์ที่ซับซ้อนให้เกิดความโปร่งใสและแม่นยำ การค้าปลีก AI จะมีบทบาทมากขึ้นในการสร้างประสบการณ์ช้อปปิ้งที่ตรงกับความต้องการเฉพาะบุคคลโดยเพิ่มช่องทางในการเชื่อมต่อระหว่างตลาดอีคอมเมิร์ซกับห่วงโซ่อุปทานเพื่อรองรับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงการบริการอำนวยความสะดวก AI, IoT Robotics และ Edge-Cloud Computing จะถูกนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อออกแบบรูปแบบบริการเฉพาะเจาะจงผ่านแพลตฟอร์มเพื่อเพิ่มปริมาณใช้บริการ (Traffic) รวมถึงการช่วยงานบริการที่เสี่ยงอันตราย ซึ่งยังขาดแคลนแรงงาน สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี AI และ Big data ร่วมกับเทคโนโลยีสวมใส่ด้านสุขภาพ (Wearable health technology) จะกระตุ้นการพัฒนานวัตกรรมด้านสุขภาพดิจิทัลที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคลเพื่อการป้องกันก่อนเกิดโรคเช่น การแพทย์ทางไกล (Telemedicine) โดยเฉพาะการดูแลสุขภาพของประชากรสูงวัยและการบรรเทาโรคไม่ติดต่อเรื้อรังต่าง ๆ รวมถึงโอกาสในการนำข้อมูลมาใช้ในการขั้นตอนการวิจัยพัฒนายาและเวชภัณฑ์ที่เหมาะสมกับการรักษาเฉพาะโรค

4) การรวมกลุ่มการค้าช่วยเพิ่มศักยภาพให้สินค้าไทยสามารถแข่งขันในตลาดโลก ที่ผ่านมามีไทยเข้าร่วมกลุ่มการค้าทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี โดยมีข้อตกลง FTA กับประเทศคู่ค้า 15 ฉบับ รวม 19 ประเทศ (ฉบับล่าสุดคือ FTA กับศรีลังกา ซึ่งบรรลุข้อตกลงในเดือนกุมภาพันธ์ 2567) รวมถึงความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) โดยมูลค่าการค้ารวมภายใต้กลุ่มการค้าทั้งหมดในปี 2566 คิดเป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ 60 ของการค้าทั้งหมดของไทยกับโลก

Export Value FTA of Thailand (USD, m)

ที่มา : Department of Foreign Trade (DFT)

รูปที่ 4 : มูลค่าการส่งออกภายใต้ความตกลงการค้าของประเทศไทย

5) การขับเคลื่อนธุรกิจสู่เป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ทำให้ผู้ประกอบการต้องเร่งปรับตัวพร้อมรับภาระต้นทุนที่จะเพิ่มขึ้นจากกฎระเบียบหรือมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเข้มงวดมากขึ้นและครอบคลุมถึงความรับผิดชอบของภาคธุรกิจต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตลอดห่วงโซ่การผลิต ปัจจุบันมาตรการที่มีการบังคับใช้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- มาตรการที่กำหนดให้ธุรกิจต้องรายงานปริมาณคาร์บอนและรับภาระต้นทุนการปล่อยคาร์บอน เช่น (1) มาตรการปรับคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ในสหภาพยุโรป ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 สำหรับสินค้า 6 กลุ่ม ได้แก่ ซีเมนต์ไฟฟ้า ปุ๋ย เหล็กและเหล็กกล้า อะลูมิเนียม และไฮโดรเจน ทำให้ผู้ส่งออก สินค้าเหล่านี้ อาจมีภาระต้องจ่ายราคาคาร์บอนหลังปี 2569 เป็นต้นไป ในขณะที่ประเทศอื่นๆ เช่น สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และแคนาดา อยู่ระหว่างพิจารณานำมาตรการที่คล้ายคลึงกับ CBAM มาใช้เช่นกัน และ (2) การชดเชยและการลดคาร์บอนสำหรับการบินระหว่างประเทศ (CORSIA) ภาคบังคับตั้งแต่ปี 2570 เป็นต้นไป จะเพิ่มภาระต้นทุนแก่อุตสาหกรรมการบินทั่วโลก

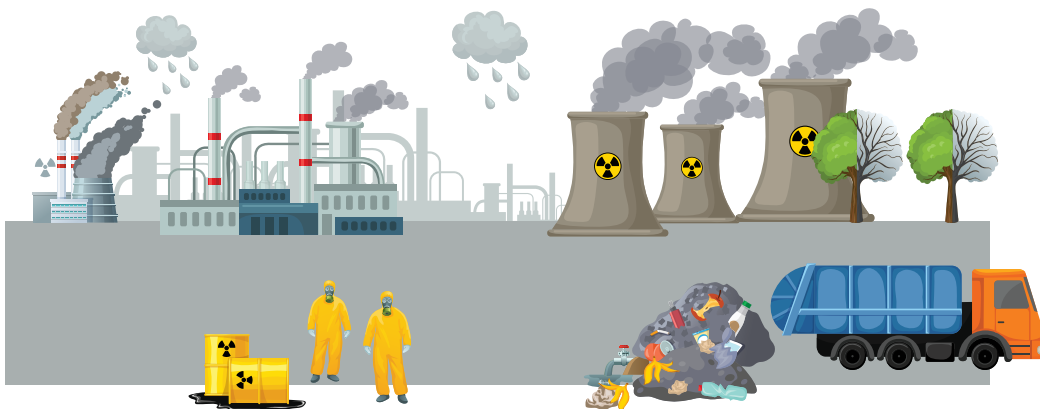
- มาตรการที่กำหนดให้มีการตรวจสอบด้านความยั่งยืนของการดำเนินธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทาน เช่น กฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่า (EUDR) และกฎหมายการสอบสวนธุรกิจด้านความยั่งยืน (CSDDD) ของสหภาพยุโรป ซึ่งอยู่ในระยะเปลี่ยนผ่านสู่ภาคบังคับในอีก 1 - 3 ปีข้างหน้า โดยเฉพาะ CSDDD มีแนวโน้มเกิดขึ้นในอีกหลายประเทศ (อาทิ เยอรมนี รัฐแคลิฟอร์เนียของสหรัฐฯ และนอร์เวย์) ทำให้ผู้ประกอบการไทยที่เป็นคู่ค้าต้องตรวจสอบและปรับตัวตามกฎหมายเหล่านี้เช่นกัน

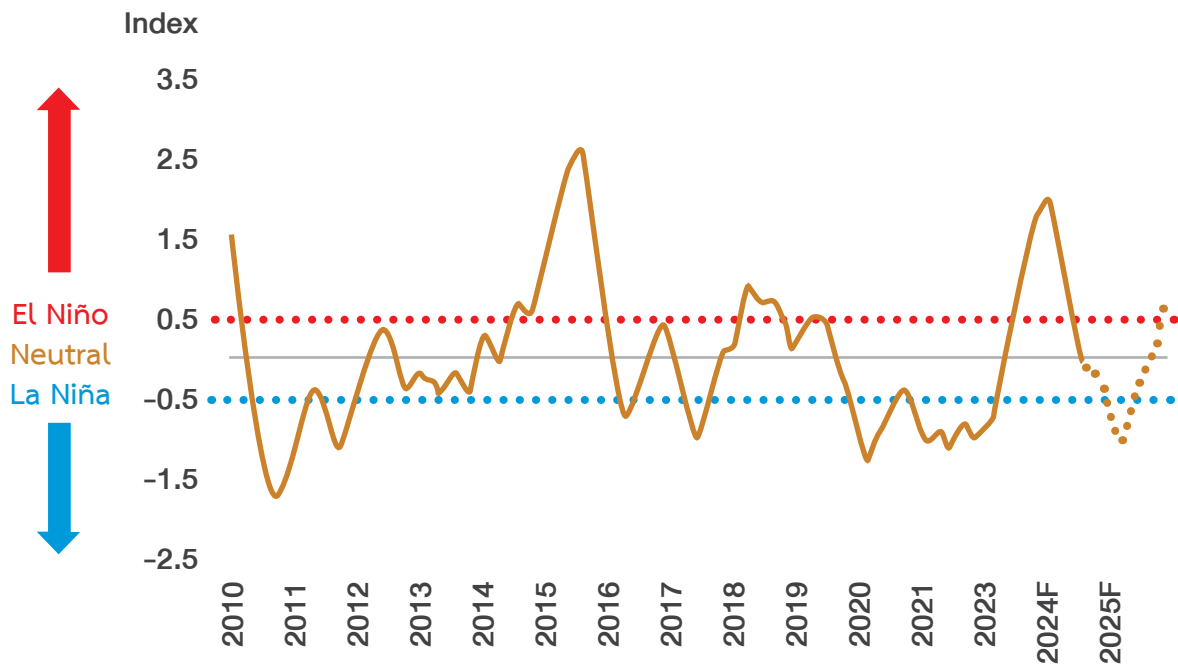
6) ความท้าทายด้านต้นทุนการดำเนินงานธุรกิจที่เพิ่มขึ้น จาก (1) ต้นทุนด้านการวัด รายงาน และทวนสอบคาร์บอน (MRV) หรือต้นทุนการตรวจสอบธุรกิจ (Due Diligence) (2) ต้นทุนการปล่อยคาร์บอน และ (3) ต้นทุนการเปลี่ยนผ่านธุรกิจสู่ความยั่งยืน โดยเฉพาะธุรกิจพลังงานและอุตสาหกรรมหนักซึ่งเป็นภาคส่วนที่มีการปล่อยคาร์บอนสูงและปรับเปลี่ยนได้ยาก มาตรการข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ หากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการค้าใหม่ของโลกได้

7) โอกาสทางการค้าและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น สำหรับธุรกิจที่สามารถปรับตัวได้เร็วกว่าคู่แข่ง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนในด้านต่าง ๆ อาทิ ธุรกิจด้าน MRV ธุรกิจที่ปรึกษาด้านความยั่งยืน ธุรกิจการเงินเพื่อการเปลี่ยนผ่าน และธุรกิจเทคโนโลยีด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Tech)

8) ภาวะภูมิอากาศที่ มากขึ้นส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร หลังผ่านพ้นภัยแล้งจากอิทธิพลของภาวะเอลนีโญ (El Nino) ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 ประเทศไทยต้องเผชิญอุทกภัยในช่วงครึ่งหลังของปี โดยมีสัญญาณจาก (1) Oceanic Nino Index (ONI) ที่ ลดลงสู่ระดับปกติ (Neutral) และลดลงต่อเนื่องสู่ระดับ La Niña บ่งชี้ถึงปริมาณน้ำฝนที่มากกว่าระดับปกติ (2) อิทธิพลจากพายุประจำปี (3) ดัชนี Pacific Decadal Oscillation (PDO) และ Indian Ocean Diploes (IOD) ที่มีทิศทางลดลงจนติดลบ ทำให้ไทยได้รับอิทธิพลของพายุอย่างชัดเจน และ (4) ดัชนีมรสุมที่ส่งผลกระทบต่อสภาพอากาศรอบๆ ประเทศในระยะสั้นมีค่าใกล้เคียงระดับปกติ ซึ่งเอื้อต่อการเกิดฝนตกในพื้นที่รอบข้างของประเทศไทย

Oceanic Indices

ที่มา : NOAA and forecast by Krungsri Research

รูปที่ 5 : คาดการณ์ดัชนีสมุทรศาสตร์(การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิพื้นผิวน้ำทะเล)

ก 1.2 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2568

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.3-3.3 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.8) โดยคาดว่าจะการใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและภาครัฐบาลจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.3 และ 1.3 ตามลำดับ การลงทุนรวมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.6 มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0.5-1.5 และดุลบัญชีเดินสะพัด คาดว่าจะเกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สหรัฐ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP

ทั้งนี้ ในปี 2568 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายดีขึ้นจากปี 2567 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของรายจ่ายภาครัฐโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุนการขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนภายในประเทศการฟื้นตัว

อย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2568 ยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงและข้อจำกัดสำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้จากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ และความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูงซึ่งอาจยกระดับความรุนแรงจนส่งผลให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าที่คาด รวมทั้งภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง และความเสี่ยงจากแนวโน้มความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

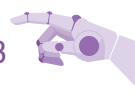
องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.4 ในปี 2567 และเป็นการปรับเพิ่มจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่อยู่ในเกณฑ์ดีและอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.5 ในปี 2567 และลดลงจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการปรับสมมติฐานที่เปลี่ยนกรอบการเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณประจำปี 2568 ในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจไปใช้สำหรับการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล รวมถึงการปรับลดกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569

2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับร้อยละ 0.0 ในปี 2567 โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 พื้นตัวจากการลดลงร้อยละ 1.6 และเป็นการปรับเพิ่มจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.8 สอดคล้องกับการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้าและการขยายตัวต่อเนื่องของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2567 ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่ (2) การลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.8 ในปี 2567 และเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 6.5 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการปรับสมมติฐานที่เปลี่ยนกรอบการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ไปใช้สำหรับการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.8 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของปริมาณการค้าโลกและการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 ขณะที่ราคาส่งออกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ (-0.2)-0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.4 ในปี 2567 เมื่อรวมกับการส่งออกบริการที่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 5.3 เทียบกับร้อยละ 7.8 ในปีก่อนหน้าและปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในการประมาณการครั้งก่อน

4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.3 ในปี 2567 สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนและการส่งออกสินค้า ในขณะที่ราคานำเข้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.0 - 1.0 จะลดลงจากร้อยละ 1.0 ในปี 2567 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ (- 0.2) - 0.8 ในการประมาณการครั้งก่อน เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการคาดว่าจะปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ ในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับร้อยละ 6.3 ในปี 2567 และปรับลดลงจากร้อยละ 3.2 ในการประมาณการครั้งก่อน

5) ดุลการค้า คาดว่าจะเกินดุล 1.87 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.93 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 เมื่อรวมกับดุลบริการ คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 จะเกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 1.23 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 2.3 ของ GDP ในปี 2567

6) เสียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 1.0) เทียบกับร้อยละ 0.4 ในปี 2567 และปรับขึ้นจากร้อยละ 0.3 - 1.3 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 0.8) ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการเร่งตัวขึ้นของเงินเฟ้อพื้นฐาน

ก 1.3 แนวโน้มเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยปี 2568

ปี 2568 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม Manufacturing Production Index (MPI) คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.5 - 2.5 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก 1) การค้าระหว่างประเทศของไทยกับคู่ค้าหลักมีทิศทางเติบโตอย่างต่อเนื่อง 2) ภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการมีทิศทางขยายตัวเพิ่มขึ้น 3) การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง 4) ภาครัฐเร่งรัดการใช้จ่ายและการลงทุน รวมทั้งขับเคลื่อนมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจต่าง ๆ และ 5) การจัดทำข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ทั้งนี้ มีปัจจัยเฝ้าระวังที่สำคัญประกอบด้วย 1) ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาค 2) นโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาภายใต้ประธานาธิบดี Donald Trump 3) ต้นทุนการผลิตค่าครองชีพ หนี้สินภาคธุรกิจและครัวเรือนยังอยู่ในระดับสูง และ 4) สภาพภูมิอากาศแปรปรวนและภาวะโลกร้อน

เศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยรายสาขา

- **เหล็กและเหล็กกล้า** แนวโน้มอุตสาหกรรมเหล็กในปี 2568 คาดว่าการผลิตจะขยายตัวร้อยละ 1.0 เมื่อเทียบกับปีก่อน สำหรับการบริโภคเหล็กปี 2568 คาดว่ามีปริมาณ 16.6 ล้านตัน ขยายตัวร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน การผลิตและการบริโภคขยายตัว โดยมีปัจจัยจากการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและภาคเอกชนทั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ต้องติดตาม เช่น นโยบายการค้าสหรัฐฯ ที่จะกระทบสินค้าส่งออกของประเทศจีนและการดำเนินนโยบายอุตสาหกรรมเหล็กของจีน ซึ่งเป็นผู้ผลิต ผู้บริโภคและผู้ส่งออกเหล็กรายใหญ่ของโลกเนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตเหล็กในประเทศ

- **เครื่องใช้ไฟฟ้า** อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าในปี 2568 คาดว่าการผลิตจะขยายตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากการเติบโตของเทคโนโลยี 5G และแนวโน้มของธุรกิจภาคต่าง ๆ ที่ส่งผลให้พฤติกรรมผู้บริโภค ใช้อุปกรณ์อัจฉริยะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนในขณะที่การส่งออกคาดว่าจะขยายตัวเมื่อเทียบกับปีก่อนเนื่องจากความต้องการผลิตภัณฑ์และบริการสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าจากการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนหรือผู้บริโภคมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่แน่นอน อาทิ การเปลี่ยนผู้นำประเทศใหม่อย่างเป็นทางการและการสนับสนุนมาตรการตั้งกำแพงภาษีเพื่อลดการขาดดุลของสหรัฐอเมริกา อาจกระทบต่อนโยบายการค้าโลกอีกทั้งความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ของจีนกับสหรัฐอเมริกาที่อาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลก

- **อิเล็กทรอนิกส์** อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในปี 2568 คาดว่าจะมีการผลิตหดตัวเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีก่อน จากการชะลอตัวของกลุ่มสินค้าเซมิคอนดักเตอร์ ประกอบกับยังคงมีปริมาณสินค้าคงคลังอยู่ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนเนื่องจากแนวโน้มความต้องการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วโลกเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาและเปลี่ยนผ่านโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับเทคโนโลยี IoT (Internet of Thing) รวมทั้ง การเติบโตของธุรกิจ Data Center

- **รถยนต์** อุตสาหกรรมรถยนต์ในปี 2568 คาดว่าจะมีการผลิตรถยนต์ประมาณ 1,600,000 คัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 6.25 โดยจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ ประมาณร้อยละ 40 - 45 และการผลิตเพื่อการส่งออก ร้อยละ 55 - 60

- **รถจักรยานยนต์** อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์ในปี 2568 คาดว่าจะมีการผลิตรถจักรยานยนต์ประมาณ 2,000,000 คัน หรือเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.11 โดยจะเป็นการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ ประมาณ ร้อยละ 85 - 90 และการผลิตเพื่อการส่งออกร้อยละ 10 - 15

- **เยื่อกระดาษ กระดาษ และสิ่งพิมพ์** ในปี 2568 คาดว่า จะเป็นโอกาสดีของอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ กระดาษและบรรจุภัณฑ์ แม้ว่าในปี 2567 สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการผลิต การส่งออก ตลาดส่งออก และราคาเยื่อกระดาษมีความผันผวนเป็นอย่างมาก ประกอบกับความต้องการใช้ในประเทศที่อาจจะยังฟื้นกลับมาได้ไม่เต็มที่นัก มีแนวโน้มเติบโต ชะลอตัวลงสู่ระดับที่ใกล้เคียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (GDP growth) และแรงกดดันจากภาวะหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง แต่คาดว่าภาคส่งออกจะกลับมาขยายตัวได้จากกลุ่มเยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่ประเทศผู้นำเข้าหลักอย่างจีนยังนำเข้าต่อเนื่อง รวมถึงการค้าจะขยายตัวได้ในอาเซียน แต่ผู้ประกอบการยังต้องติดตามสถานการณ์จากปัจจัยลบต่าง ๆ ทั้งจากความตึงเครียดทางการค้าที่อาจรุนแรงขึ้น และความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าของสหรัฐอเมริกาที่รุนแรง ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนราคาวัตถุดิบบรรจุภัณฑ์ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องได้

- **สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การผลิต เส้นใยสังทอ** โดยเฉพาะเส้นใยประดิษฐ์ และการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป คาดว่าจะขยายตัวเล็กน้อยจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ สำหรับการจำหน่ายในประเทศคาดว่าจะขยายตัวเล็กน้อยจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ในส่วนการส่งออกสินค้าเส้นใยสังทอ ผ้าฝ้าย และเสื้อผ้าสำเร็จรูปยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามยังคงต้องติดตามสถานการณ์นโยบายด้านเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ อาจเป็นปัจจัยกดดันที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าชะลอตัวรวมถึงติดตามกฎระเบียบนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้าอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าระวังระดับธุรกิจด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อก้าวข้ามข้อกีดกันทางการค้าในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นเพิ่มเติม

- **ยา** แนวโน้มอุตสาหกรรมยา ปี 2568 คาดการณ์ว่า ปริมาณการผลิตและการจำหน่ายยาในประเทศจะปรับตัวลดลงร้อยละ 0.25 - 0.50 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากแนวโน้มด้านศักยภาพของระบบสาธารณสุขไทยในการรับมือกับสถานการณ์โรคระบาด โรคอุบัติใหม่ และโรคตามฤดูกาลที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สำหรับทิศทางการส่งออกและการนำเข้ายา ปี 2568 คาดการณ์ว่า จะมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 0.25 - 1.50 ตามแนวโน้มความต้องการยาที่ขยายตัวในตลาดสำคัญทั้งในเอเชียและยุโรป และทิศทางการความต้องการใช้ยาในประเทศที่ปรับตัวสูงขึ้น

- **ยาง และผลิตภัณฑ์ยาง** ปี 2568 คาดการณ์ได้ว่าปริมาณการผลิตยางแปรรูปขั้นปฐมนิยาม ยางรถยนต์ และถุงมือยางจะขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากการผลิตเพื่อตอบสนองอุปสงค์ของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ขณะที่การส่งออกมีแนวโน้มเติบโตตามความต้องการของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมทางการแพทย์ และผลิตภัณฑ์ยางทางการแพทย์ต่าง ๆ

• **อาหาร** คาดการณ์ว่า ภาพรวมของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมอาหารในปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 2.0 จากภาคการท่องเที่ยวในประเทศที่ยังคงเติบโตได้ดี และนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ในส่วนของกลุ่มสินค้าที่คาดว่าจะดัชนีผลผลิตขยายตัวดีในปี 2568 ได้แก่ (1) ปลาพ่นน้ำกระป๋อง จากความต้องการที่สูงขึ้นในตลาดใหม่ เช่น กลุ่มตะวันออกกลาง แอฟริกา (2) ไก่แปรรูปและไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง มีทิศทางดีขึ้นตามความต้องการของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโดยตลาดส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สหราชอาณาจักร และมาเลเซีย นอกจากนี้ประเทศผู้ส่งออกเนื้อไก่รายใหญ่อื่น เช่น บราซิล สหภาพยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวเช่นกัน ซึ่ง USDA คาดการณ์ว่าการผลิตเนื้อไก่ทั่วโลก ปี 2568 จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2 หรือประมาณ 104.9 ล้านตัน (3) น้ำตาล แม้ว่าราคาน้ำตาลในตลาดโลกมีแนวโน้มลดลง แต่คาดว่าจะดัชนีผลผลิตของน้ำตาลยังคงขยายตัวตามอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีแนวโน้มขยายตัวจากแรงหนุนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอาหารและเครื่องดื่มทั้งตลาดในประเทศและตลาดคู่ค้า (4) อาหารสัตว์เลี้ยงมีแนวโน้มเติบโตจากตลาดในประเทศและต่างประเทศ ตามความนิยมเลี้ยงสัตว์และจำนวนสัตว์เลี้ยงที่เพิ่มขึ้น โดยตลาดส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่นซึ่งมีสัดส่วนรวมกันกว่าร้อยละ 40

ก 1.4 ผลกระทบของนโยบายภาษีทรัมป์ (Trump 2.0) ต่อภาคอุตสาหกรรม

เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2568 ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา นายโดนัลด์ ทรัมป์ ประกาศจัดเก็บภาษีขึ้นต่อร้อยละ 10 กับประเทศผู้ส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐฯ และจัดเก็บภาษีตอบโต้ (reciprocal tariffs) กับประเทศที่เก็บดุลการค้ากับสหรัฐฯ ซึ่งมีประมาณ 60 ประเทศทั่วโลก โดยในส่วนของประเทศไทยถูกเก็บภาษีตอบโต้สูงถึงร้อยละ 36

• **ผลกระทบทางตรง** ภาษีนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทำให้สินค้าอุตสาหกรรมไทยมีราคาสูงขึ้น กระทบต่อ Demand ดังนั้นการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาจหดตัวหากไม่มีตลาดอื่นมารองรับ ต้นทุนการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้น้อยลงและสูญเสียส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ

- โดยกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจมากที่สุด เนื่องจากการส่งออกไปสหรัฐฯ มาก ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ อัญมณี และเครื่องประดับ เป็นต้น อาจจะสูญเสียส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ ให้กับประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตมากกว่า มีส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ มากกว่า แต่ถูกเรียกเก็บภาษีน้อยกว่าไทย

• **ผลกระทบทางอ้อม** การทะลักของสินค้าจากต่างประเทศ ที่ไม่สามารถส่งออกไปยังสหรัฐฯ ซึ่งสินค้าที่ทะลักเข้ามาอาจจะมีการ Dump ตลาดในราคาที่ต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้ และอาจเกิดปัญหาการปิดกิจการการเลิกจ้างงานและการว่างงาน

ตารางที่ 1 : สินค้าส่งออกของประเทศไทยที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบ

ลำดับ	รายการ	มูลค่าการส่งออกปศุสัตว์ฯ (ล้านบาทสหรัฐ)
1	โทรศัพท์มือถือ	6,846
2	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	6,095
3	ยางรถยนต์	3,513
4	เซมิคอนดักเตอร์	2,472
5	หม้อแปลงไฟฟ้า	2,088
6	ชิ้นส่วนอุปกรณ์การพิมพ์	1,501
7	ชิ้นส่วนรถยนต์	1,404
8	อัญมณีและเครื่องประดับ	1,387
9	เครื่องปรับอากาศ	1,273
10	กล้องถ่ายรูป	1,107
11	เครื่องพรีนเตอร์	1,053
12	วัตถุดิบอาหารสัตว์	870
13	แผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์	861
14	ข้าว	797
15	ตู้เย็น	742

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรม โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้ประมาณการผลกระทบจากการขึ้นภาษี Trump 2.0 จะส่งผลทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมลดลงประมาณ 200,000 ล้านบาท และจะทำให้อัตราการขยายตัวของ GDP ภาคอุตสาหกรรม ในปี 2568 ลดลงถึงร้อยละ 1.02

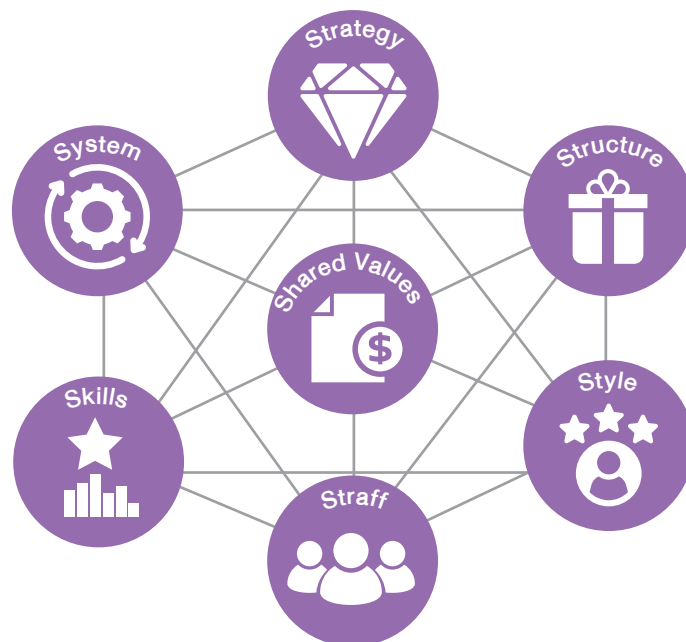

ก 2. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอุตสาหกรรม (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรม โดยจากผลการวิเคราะห์นี้ จะนำไปจัดทำ TOWS Metrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานต่อไป

1. การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (กระบวนการอุตสาหกรรม) ใน 7 มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การบริหารจัดการ บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

รูปที่ 6 : The McKinsey 7S Framework

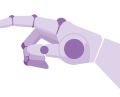
ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
1. Structure (โครงสร้างองค์กร) - มีอำนาจหน้าที่ชัดเจนในการกำกับ ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมประเทศไทยในทุกมิติ - มีหน่วยงานรองรับภารกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมทั้งกลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบ กลุ่มภารกิจด้านการส่งเสริมและกลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม - มีหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม และหน่วยงานพันธมิตรที่อำนวยความสะดวกด้านสินเชื่อ - มีสถาบันเครือข่ายภายใต้กระทรวงที่มีบทบาทในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมรายสาขา ทำให้มีความคล่องตัวและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน - มีหน่วยงานครอบคลุมทั้ง 76 จังหวัด ทำให้สามารถให้บริการและดำเนินการตามภารกิจได้ครอบคลุมทั่วประเทศ - มีโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และกลไกการบริหารงานที่ชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้	- มีโครงสร้างการกระจายอำนาจและอัตรากำลังคนระหว่างส่วนกลางกับในพื้นที่ต่างจังหวัด ไม่สมดุลกับภาระงาน - มีความแตกต่างของความก้าวหน้าในสายงานระหว่างส่วนกลางกับในพื้นที่ต่างจังหวัด ทำให้บุคลากรกระจุกตัวในส่วนกลางมากกว่า - มีความซ้ำซ้อนของงานและโครงสร้างการทำงานที่บางส่วนแยกขาดจากกันไม่ชัดเจน ทำให้ผู้รับบริการต้องติดต่อหลายฝ่าย - การทำงานแบบไซโล (Silo Working) ระหว่างหน่วยงานภายใน การประสานงานภายในกระทรวงและกับหน่วยงานอื่น ๆ ยังมีข้อจำกัด
2. Strategy (กลยุทธ์) มีนโยบายในการดำเนินงานที่ชัดเจนครอบคลุมทุกมิติ มีกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมพัฒนาที่หลากหลาย และมีโครงการในการพัฒนาเพื่อต่อยอดนโยบายและกลยุทธ์จำนวนมาก	- มีข้อจำกัดด้านการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ยังไม่เป็นรูปธรรมและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร - ยังมีช่องว่างและการขาดประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของกระทรวงอุตสาหกรรมเชื่อมโยงสู่การแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่อย่างบูรณาการ

ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) ของกระทรวงอุตสาหกรรม (ต่อ)

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
3. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
1. มีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโยกย้ายงบประมาณไปดำเนินการโครงการสำคัญเร่งด่วน 2. มีการปรับรูปแบบการดำเนินงานให้เหมาะสมกับผู้รับบริการแต่ละกลุ่มเป้าหมาย 3. มีรูปแบบการทำงานที่คล่องตัวและรวดเร็วเนื่องจากเกี่ยวข้องกับภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบการอุตสาหกรรม	1. ข้อมูลการจัดกระจายตามหน่วยงานต่าง ๆ และขาดการบูรณาการข้อมูล 2. ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสถาบันเครือข่ายภายใต้กระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3. มีปัญหาการบริหารจัดการเชิงระบบในเรื่องการเงิน (การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า) และงบประมาณไม่ได้รับการพิจารณากันสัดส่วนไว้ตามกฎหมาย ทำให้ขาดความคล่องตัวในด้านการเงิน และทำให้มีผลกระทบกับการดำเนินงาน 4. มีความสับสนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่องค์กรที่ทับซ้อนกัน ซึ่งอาจทำให้การบริหารงบประมาณไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร 5. มีข้อจำกัดด้านการประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย/ผู้รับบริการทั่วประเทศ ทำให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตกอยู่ในวงจำกัด และขาดการประชาสัมพันธ์การให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ 6. ขาดการจัดการองค์ความรู้เพื่อเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางผู้วางแผนนโยบาย กับผู้ปฏิบัติงานในการนำแผนต่าง ๆ ไปใช้
4. Staff (บุคลากร)	
1. มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ส่วนใหญ่มีพื้นฐานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจที่รับผิดชอบ 2. มีการพัฒนาองค์ความรู้ขึ้นพื้นฐานที่จำเป็นให้บุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3. มีบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถปรับตัวเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว	1. บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจมีความเสี่ยงในการโอนย้ายหรือเปลี่ยนแปลงของบุคลากร และการส่งมอบประสบการณ์ในอาชีพ 2. ระบบถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เป็นมาตรฐานของแนวปฏิบัติที่ดี และประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ 3. การขาดแคลนบุคลากรทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นระยะเวลานาน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานและคุณภาพของงาน
5. Skills (ทักษะ)	
1. มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านรายสาขา เนื่องจากมีการสั่งสมองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง 2. มีความเข้าใจความต้องการของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะปัญหาด้านเทคนิค/วิศวกรรม 3. มีการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายเนื่องจากระบบหมุนเวียนงาน	1. บุคลากรบางส่วนขาดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ 2. บุคลากรจำนวนมากขาดทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน 3. บุคลากรยังปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันในตลาดโลก ขาดความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเข้มข้น และปรับตัวต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ช้า 4. บุคลากรขาดความสามารถในการวิเคราะห์และการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytic Tool)

ตารางที่ 2 : การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) ของกระทรวงอุตสาหกรรม (ต่อ)

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
6. System (ระบบการทำงาน)	
1. มีกฎระเบียบควบคุมและกำกับดูแลการทำงานที่ครอบคลุมทุกมิติ 2. มีการยกระดับการกำกับดูแลโรงงานและสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง 3. มีการพัฒนาระบบ e-office และ e-Government เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานอย่างต่อเนื่อง 4. มีความพร้อมด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับการปฏิบัติงาน ทั้งระบบฐานข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรม อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และระบบซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ที่ให้บริการทุกกลุ่มเป้าหมายทั้งผู้ประกอบการ นักวิชาการ และบุคลากรในหน่วยงาน 5. มีการตั้งงบประมาณและจัดทำแผนการใช้งบประมาณล่วงหน้า 6. มีการจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญร่วมดำเนินโครงการเพื่อความสำเร็จของการให้บริการ	1. ระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไม่สามารถตอบสนองความต้องการของภาคส่วนต่างๆ 2. งบประมาณประจำปีมีลักษณะการขยายตัวแบบเส้นตรงเป็นสัดส่วนกับงบประมาณของหน่วยงานไม่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องรับผิดชอบ 3. กฎระเบียบมีความซ้ำซ้อน เป็นภาระให้แก่ผู้ประกอบการก่อให้เกิดความขัดแย้งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดช่องว่างให้เกิดการใช้อำนาจในทางมิชอบ 4. มีการพึ่งพาความเชี่ยวชาญจากบุคลากรภายนอก และขาดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญนั้นแบบเป็นระบบ 5. โครงข่ายเชื่อมโยงระบบงาน และฐานข้อมูลยังไม่ได้เชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกันระหว่างหน่วยงานภายในกระทรวง และสถาบันเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง 6. ขาดระบบและเครื่องมือในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล (Data Analytic Tool) ทำให้ไม่สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
1. มีการกำหนดค่านิยมของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ชัดเจนมากขึ้น 2. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการกำหนดค่านิยมร่วมและสื่อสารไปยังบุคลากรทุกระดับ	1. ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. เกิดความคลาดเคลื่อนด้านการสื่อสารและการตีความค่านิยมร่วม

2. การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน 6 มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปที่ 7 : มิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

ตารางที่ 3 : การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) ของกระทรวงอุตสาหกรรม

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
1. Politics (การเมือง / นโยบาย / กฎเกณฑ์ / กฎหมาย)	
1. รัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจใหม่รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมไปถึงการพัฒนาผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในประเทศ และการสนับสนุนการสร้างพลังสร้างสรรค์หรือ Soft Power 2. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการจัดทำ Matching Fund การลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน และรัฐบาลจะสนับสนุนตลาดทุนเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ 3. รัฐบาลมีนโยบายสร้างรายได้ในภาคการเกษตรโดยใช้หลักการตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้โดยการสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคการเกษตร และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าสูงขึ้น 4. รัฐบาลมีนโยบายการแก้ปัญหาหนี้สินทั้งในภาคธุรกิจ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ด้วยการพักหนี้เกษตรกร และมาตรการช่วยเหลือประคองภาระหนี้สินและต้นทุนทางการเงินสำหรับภาคประชาชนที่ครอบคลุม รวมถึงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) 5. รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเสริมขีดความสามารถให้กับประชาชนผ่านการสร้างรายได้ ลดรายจ่ายสร้างโอกาสลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับประชาชนทุกคน 6. รัฐบาลมีนโยบายแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นวาระแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่องฝุ่นควัน PM2.5 ด้วยการสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจทั้งทางบวกและทางลบในภาคเกษตรกรรม รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน 7. รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยสานต่อนโยบาย Carbon Neutrality เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำของอาเซียนในด้านการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศ เพื่อเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคการเงิน 8. รัฐบาลมีนโยบายการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการให้บริการมาเพิ่มประสิทธิภาพสร้างความโปร่งใสจัดซื้อจัดจ้างในการทุจริต ลดค่าใช้จ่าย และปรับปรุงการทำงานของภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัล	1. ข้อจำกัดบางประการด้านกฎระเบียบ ขั้นตอนที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ลำช้า และใช้เวลานานส่งผลต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 2. ข้อจำกัดด้านกฎหมายและกฎระเบียบบางฉบับที่อาจล้าสมัยไม่ได้รับการปรับปรุง เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม 3. สถานการณ์ความรุนแรงและความขัดแย้งทางการเมืองของเมียนมาอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนในพื้นที่ที่ติดกับเมียนมา และส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว 4. เสถียรภาพทางการเมืองของไทยส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการและนักลงทุน และส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของการดำเนินนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ 3 : การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) ของกระทรวงอุตสาหกรรม (ต่อ)

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
2. Economic (เศรษฐกิจ)	
1. มีความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งกับกลุ่มประเทศในภูมิภาค และการแยกค่ายของห่วงโซ่การผลิตของประเทศชั้นนำ ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการค้าการลงทุน และเป็นโอกาสของประเทศไทยที่มีความเป็นกลางและมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เป็นมิตรกับทุกฝ่าย 2. นโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของรัฐบาลจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศและกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจแก่ภูมิภาค 3. นโยบายการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ช่วยพัฒนา Ecosystem ในการสนับสนุนการลงทุนภาคอุตสาหกรรม 4. นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อสร้างกำลังซื้อในประเทศ	1. แนวโน้มโลกท่ามกลางความปั่นป่วนและเปลี่ยนแปลง (VUCA World) ที่มีความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความซับซ้อน (Complexity) ความคลุมเครือ (Ambiguity) ทำให้สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ยากต่อการคาดการณ์ 2. การดำเนินนโยบายการขึ้นภาษีของสหรัฐอเมริกากับประเทศคู่ค้าต่าง ๆ 3. สถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกและสงครามการค้าระหว่างจีน-สหรัฐอเมริกาเป็นปัจจัยที่ทำให้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจมีความผันผวนได้มาก ยากต่อการคาดการณ์ ต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด 4. จากผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทำให้นักลงทุนพร้อมจะย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีความปลอดภัยและมีต้นทุนต่ำได้ง่าย 5. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจอย่างเสรี ส่งผลให้การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรงขึ้น มีกติกาใหม่ ๆ ธุรกิจเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก 6. ต้นทุนแรงงาน พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต
3. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
1. ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้การเข้าถึงผู้รับบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีต้นทุนต่ำลง 2. ปัญหาความมั่นคงทางอาหารของโลก เป็นโอกาสของประเทศไทยที่มีความได้เปรียบด้านทรัพยากรและอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป ซึ่งจำเป็นต้องมีการต่อยอดสู่อนาคต 3. จากการที่ประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับผู้สูงอายุมากขึ้น 4. กระแสพลวัตทางวัฒนธรรม ทำให้เกิดการรับรู้และผสมผสานทางวัฒนธรรม เกิดเป็นความหลากหลายในการพัฒนาอุตสาหกรรม	1. สังคมยังมองภาคอุตสาหกรรมเป็นภาพลบ ทำให้เกิดการต่อต้าน/ไม่ให้ความร่วมมือ 2. โครงสร้างแรงงานและการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และมีอัตราการเข้าออกสูง 3. ปัญหาสังคมผู้สูงอายุส่งผลกระทบกับแรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต 4. ค่านิยมการศึกษาของคนไทยเน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้างแรงงานไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม 5. ปัญหาการพึ่งพาแรงงานต่างด้าวสำหรับการผลิต อาจมีความเสี่ยงของการไหลกลับของแรงงานสู่ประเทศบ้านเกิด

ตารางที่ 3 : การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factor) ของกระทรวงอุตสาหกรรม (ต่อ)

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
4. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
- จากวิกฤติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ทำให้หลายประเทศหันมาสนใจด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เป็นโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับผู้สูงอายุมากขึ้นสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ ๆ - กระแสการปฏิบัติและให้ความสำคัญกับวิกฤตพลังงานสะอาด ส่งผลให้ความต้องการน้ำมันมีแนวโน้มลดลง ความต้องการรถยนต์ไฟฟ้าจะมากขึ้นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับพลังงานสะอาดจะเติบโต - การเพิ่มบทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image) - เกิดวิกฤตการณ์อาหารแพงและความขาดแคลนอาหารจากสภาพอากาศที่แปรปรวนเป็นโอกาสดีของการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของไทย (Resource Scarcity)	- วิกฤติด้านสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนำไปสู่ภัยธรรมชาติที่รุนแรงส่งผลให้เกิดการขาดแคลนวัตถุดิบการเกษตร ที่ส่งผลกระทบต่อหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร - หลายประเทศที่เริ่มให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน มีมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) ที่เกี่ยวข้องกับสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน - ภัยธรรมชาติที่เกิดจากวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อมอาจส่งผลให้ห่วงโซ่อุปทานหยุดชะงัก - ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมกระทบความเชื่อมั่นของประชาชน
5. Technology (เทคโนโลยี)	
- การพัฒนาและนำเทคโนโลยีรวมถึงปัญญาประดิษฐ์มาประยุกต์ใช้ในภาคธุรกิจ - การพัฒนาด้าน Bio-Technology และ Material-Technology เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ - เทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว จึงมีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย และมีต้นทุนที่ต่ำลง - การพัฒนาของระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์อุตสาหกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมาก - การปฏิรูป Industry 4.0 และ Industry 5.0 ที่นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทำให้ภาคอุตสาหกรรมสามารถพัฒนาอย่างรวดเร็ว	- การแข่งขันทางด้านเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ซื้อเทคโนโลยีมากกว่าผู้คิดค้น ทำให้ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ต้องลงทุนซื้อเทคโนโลยีใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว - ในภาพรวมทั้งผู้ประกอบการและแรงงานภาคอุตสาหกรรมยังขาดองค์ความรู้และทักษะในการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลระบบอัตโนมัติ และหุ่นยนต์มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต - ข้อจำกัดในด้านความรู้ บุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานต่อการพัฒนาไปสู่ Industry 4.0 และ Industry 5.0
6. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
- ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมมีเครือข่ายและการรวมกลุ่มกันอย่างชัดเจน ทำให้มีความเข้มแข็งและสามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่าย - ผู้ประกอบการมีความรู้มากขึ้น มีความเข้าใจและทักษะในการบริหารกิจการมากขึ้นโดยเฉพาะการบริหารงานในภาวะวิกฤติสามารถพัฒนาอย่างรวดเร็ว - ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	- ประชาชนมีความเข้าใจขาดเคลื่อนและขาดความเชื่อมั่นเกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ ของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม - ประชาชนยังขาดข้อมูล ช่องทางการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย และแนวทางในการประสานงานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องต่าง ๆ - ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบโครงการหรือกิจกรรมที่กระทรวงอุตสาหกรรมให้บริการ

3. TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ ดังนี้

ตารางที่ 4 : TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
- ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย - ผลักดันอุตสาหกรรมเป้าหมาย (s-Curve) 12 สาขา และปรับปรุงอุตสาหกรรมเดิมสู่อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ รวมถึงผลักดันอุตสาหกรรม Soft power และ อุตสาหกรรมฮาลาล - กระตุ้นการลงทุนในการยกระดับอุตสาหกรรมเดิม - ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการในทุกระดับ - ส่งเสริมพัฒนา Star tup และธุรกิจใหม่ - ส่งเสริมและขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษต่าง ๆ โดยเฉพาะพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภูมิภาค เพื่อขยายการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม สู่ภูมิภาค โดยใช้แนวทางของ EEC - ผลักดันการนำระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์อุตสาหกรรม และปัญญาประดิษฐ์ มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และ ผลผลิตภาพในภาคอุตสาหกรรม - ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ในการบริหารจัดการ ควบคุมการผลิต และพัฒนา ช่องทางการตลาด Digital Market Platform - ผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทางการพัฒนา ที่ยั่งยืน BCG Model /แนวคิด Eco Town/Eco Industrial Estate รวมถึงแนวคิดนิคมอุตสาหกรรมเพื่อ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน - ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพที่ประเทศมีความได้เปรียบ พร้อมผลักดันสู่การพัฒนาเชิงพาณิชย์ - การกำกับและส่งเสริมกระบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์ ที่ได้มาตรฐานสากล รองรับเศรษฐกิจสีเขียวและเป็นมิตร ต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมให้ผู้บริโภคนิยมสินค้าและบริการที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม - ผลักดันการนำของเหลือจากกระบวนการผลิตและ ภาคอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่ ส่งเสริมเทคโนโลยี การแยกและจัดการกับภาคอุตสาหกรรม - ส่งเสริมการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) และยกระดับเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการผลิตที่มีมูลค่าสูงขึ้น - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็น SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP เพื่อกระจายรายได้ และสร้างความเป็นธรรมให้สังคมมากขึ้น - ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการเฝ้าระวัง กำกับดูแล การประกอบกิจการของภาค อุตสาหกรรมและสนับสนุนการดำเนินงานของกระทรวง	- นำเทคโนโลยีดิจิทัลมายกระดับและพัฒนาการให้บริการ ของกระทรวงให้สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว - ปรับปรุงฐานข้อมูลอุตสาหกรรมและระบบสารสนเทศ ของกระทรวงให้เป็นระบบเปิด (Open Data) ที่เชื่อมโยง กับ Big Data - รวบรวมและปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน สอดคล้องกับรูปแบบ การประกอบธุรกิจในปัจจุบัน รวมถึงป้องกัน ฟันฟุเสียหาย จากการประกอบการอุตสาหกรรม/การแก้ปัญหาการตั้ง มลพิษ - ปรับปรุงโครงสร้างอำนาจและอัตรากำลังของกระทรวงฯ ให้มีความสมดุล เหมาะสมกับภาระของงาน กำหนด ขอบเขตและวิธีดำเนินงานเพื่อรองรับภารกิจเป้าหมาย - ผลักดันให้สถาบันเครือข่ายให้สามารถปรับตัว ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบาย ภาครัฐที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ อาทียานยนต์แห่งอนาคตอุตสาหกรรม recycle อิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร อุตสาหกรรมก่อสร้างแบบโมดูล เกษตรครบวงจรและ Soft power เป็นต้น - ผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน เพื่อให้ทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของกลุ่ม เป้าหมายได้ - พัฒนาและเพิ่มพูนทักษะแก่บุคลากร ทั้งทักษะในการใช้ เทคโนโลยี การใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล (Analytic Tool) ภาษาต่างประเทศ รวมถึงการสร้างกลไก การเรียนรู้ เช่น e-Learning สนับสนุนการถ่ายทอด องค์ความรู้ทั้งจากภายในกระทรวงจากวิทยากรและ ที่ปรึกษา - ปรับปรุงหลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการโดยสอดคล้อง เน้นหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเศรษฐกิจ พอเพียง - บูรณาการระบบข้อมูลและองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ รวมถึงการเชื่อมโยง ข้อมูลกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอก พร้อมจัดทำฐานข้อมูลกลาง และระบบ การสืบค้นที่สะดวก Database & Search Engine

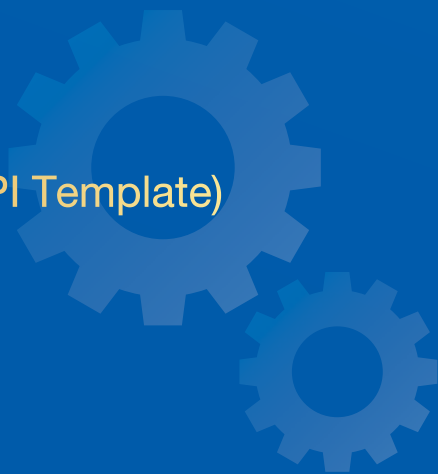
ตารางที่ 4 : TOWS Matrix (ต่อ)

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
13. เร่งกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมเพื่อรองรับอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เช่น ยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนเครื่องมือและบริการทางการแพทย์ เครื่องจักรกลการเกษตร (เกษตรอัจฉริยะ) สินค้าผู้สูงอายุ 14. กำกับดูแลและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 15. ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาวัตถุดิบต้นน้ำให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม	10. วางแผนกำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายการให้บริการและความสามารถของบุคลากรของกระทรวง (เพื่อเตรียมรับวิกฤตการขาดแคลนบุคลากรคุณภาพและยุคเปลี่ยนผ่าน)
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลักเสี่ยง (W-T)
1. ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรม ผลักดันการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน 2. ส่งเสริมการใช้ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ (Automation & Robotic) ที่ทำงานร่วมกับคน โดยพิจารณาให้เหมาะสม (Appropriate Technology) กับศักยภาพของพื้นที่และอุตสาหกรรม 3. ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้พลังงานทดแทนในภาคอุตสาหกรรม 4. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) เพื่อสนับสนุนการนำของเสียและกากอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่และเป็นแหล่งวัตถุดิบหมุนเวียนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม 5. ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าให้สามารถแข่งขันได้และทันกับเศรษฐกิจยุคใหม่ เช่น พัฒนาสินค้าเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) สินค้าเชิงวัฒนธรรมและ Soft power หรือการวิจัยและพัฒนาสินค้าและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มมูลค่าก้าวทันโลก เป็นต้น 6. เชื่อมโยงนักวิจัย สถาบันวิจัยต่าง ๆ กับผู้ประกอบการ เพื่อผลักดันให้ผู้ประกอบการนำงานวิจัยไปใช้ ส่งเสริมการพัฒนางานวิจัยสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ 7. ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนการอบรมเพิ่มทักษะแก่แรงงานในปัจจุบันให้สามารถรองรับอุตสาหกรรมในอนาคตได้ 8. สร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการปรับตัว รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน รองรับการแข่งขันแบบพลวัต เช่น ภัยพิบัติ วิกฤติโรคระบาด กระแสสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี 9. การวิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคต (Foresight) และเตรียมแผนรับมือ เช่น แผนการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก แผนการรับมือสำหรับวิกฤตที่เกี่ยวข้องต่อไป	1. เตรียมความพร้อมของบุคลากรสู่สังคมดิจิทัล เพิ่มทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน 2. เตรียมความพร้อมของบุคลากรในกระทรวงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งการเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมประเทศในประชาคมอาเซียน 3. ส่งเสริมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล Data Management ในการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analytic Tool) 4. เพิ่มการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกระทรวงในด้านต่าง ๆ ทั้งการกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม 5. ปรับปรุงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานต่าง ๆ 6. เสริมสร้างความรู้/เข้าใจเรื่องความสำคัญของมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม รวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม GI Mark ฉลากเขียว และสินค้าปลอดภัย ให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค รวมทั้ง ส่งเสริมให้ผู้บริโภคตระหนักและให้ความสำคัญในการเลือกซื้อสินค้าที่ได้มาตรฐานต่าง ๆ 7. ปรับโครงสร้างการบริหารในกระทรวง ลด Silo และสร้างวัฒนธรรมการบูรณาการการทำงาน

ภาคผนวก ข. รายละเอียดตัวชี้วัด (KPI Template)

รายละเอียดตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม

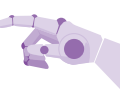
แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมายการพัฒนาที่ 1 อุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่			
1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศภาคการผลิตและเหมืองแร่		4,194.74 (ปี 62-64)* เฉพาะ GDP ภาคอุตสาหกรรม	
คำอธิบาย :	1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product) หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตได้ภายในอาณาเขตของประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง 2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาปัจจุบัน (Nominal Gross Domestic Product : NGDP) หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตได้ภายในอาณาเขตของประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ณ ราคาปัจจุบัน 3) NGDP ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าสาขาอุตสาหกรรมขั้นสุดท้ายทั้งหมดที่ผลิตได้ภายในอาณาเขตของประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ณ ราคาปัจจุบัน NGDP ภาคเหมืองแร่ (Mining and Quarrying) หมายถึง มูลค่ารวมของผลผลิตภาคเหมืองแร่ที่ผลิตได้ภายในอาณาเขตของประเทศในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ณ ราคาปัจจุบัน		
สูตรการคำนวณ :	นำข้อมูล NGDP จากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาคำนวณผลรวมของ NGDP ภาคการผลิตและ NGDP ภาคเหมืองแร่โดยเป็นผลรวม ของ Q3 (ปีก่อนหน้า) + Q4 (ปีก่อนหน้า) + Q1 (ปีปัจจุบัน) + Q2 (ปีปัจจุบัน)		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		
2. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิต (TFP) ของภาคอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่า			
คำอธิบาย :	1) ผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม (TFP) หมายถึง ประสิทธิภาพการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากปัจจัยเชิงคุณภาพของการผลิตโดยรวม เช่น การพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการผลิตการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาคุณภาพของแรงงาน 2) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้สำรวจข้อมูลและจัดทำตัวชี้วัดผลิตภาพรวม (TFP) เป็นประจำทุกปี โดยจัดทำ TFP ในรูปแบบบัญชีการเจริญเติบโต (Growth Accounting) ซึ่งแสดงองค์ประกอบของการผลิตที่เพิ่มขึ้นว่าผลผลิตที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มทุนเท่าไร เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มแรงงานเท่าไร และเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปัจจัยเชิงคุณภาพ (TFP) เท่าไรทั้งหมดแสดงในรูปของร้อยละ โดยข้อมูลหลายปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นถึงการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มทุนหรือแรงงานเป็นสำคัญ เงื่อนไขผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม (TFP) เพิ่มขึ้น ภายใต้เงื่อนไขการเพิ่มคุณภาพทุน / แรงงานเพื่อยกระดับผลิตภาพ		
สูตรการคำนวณ :	$TFPG = \frac{\Delta Y}{Y} - \beta \frac{\Delta L}{L} - \alpha \frac{\Delta K}{K}$ โดยที่ Y = มูลค่าเพิ่ม L = ปัจจัยแรงงาน K = ปัจจัยทุน β = สัดส่วนผลตอบแทนค่าจ้างแรงงานต่อผลรวมของค่าจ้างแรงงานและค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร α = สัดส่วนค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรงานต่อผลรวมของค่าจ้างแรงงานและค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า			
คำอธิบาย :	มูลค่าทางเศรษฐกิจทางตรง : มูลค่าที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้ารับบริการส่งเสริมและพัฒนาภายใต้โครงการ/กิจกรรม ดังนี้ 1. มูลค่าการลงทุนการจัดตั้งหรือขยายธุรกิจ 2. มูลค่าต้นทุนที่ลดลง 3. มูลค่ารายได้/ยอดขายที่เพิ่มขึ้น 4. มูลค่าทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้น (มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ มูลค่าการจ้างงาน มูลค่าการลงทุนในเครื่องจักร ฯลฯ) เงื่อนไข: 1. ระบบเศรษฐกิจอยู่ในสภาวะปกติ 2. วัดผลรวมของมูลค่าที่เกิดขึ้นหลังจากการเข้ารับบริการส่งเสริมและพัฒนาภายใต้โครงการ/กิจกรรม ผ่านไปอย่างน้อย 3 - 6 เดือนเนื่องจากผู้รับบริการต้องใช้ระยะเวลาในการนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมไปใช้ในการดำเนินธุรกิจ 3. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพียงพอต่อการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดมูลค่าทางเศรษฐกิจทางอ้อม : มูลค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น		
สูตรการคำนวณ :	มูลค่าทางเศรษฐกิจ = ผลรวมของมูลค่าที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมหลังจากการเข้ารับบริการส่งเสริมและพัฒนาภายใต้โครงการ/กิจกรรม		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		
4. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นเฉลี่ยเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า			
คำอธิบาย :	มูลค่าการลงทุนของโรงงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิจารณาจากจำนวนเงินลงทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง. 4) และขยายโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ อุตสาหกรรมการบิน อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร บัญชีประเภทโรงงานอุตสาหกรรมที่จัดเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำแนกตามกฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนดให้เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (ซึ่งสามารถตรวจสอบข้อมูลได้จากเว็บไซต์ กรอ. http://www.diw.go.th/hawk/data/factype.php)		
สูตรการคำนวณ :	ผลต่างมูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเป้าหมายเทียบกับปีก่อนหน้า x 100		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมาย 1.1 การสร้างอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่			
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.1 มูลค่าสะสมการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรม ชีวภาพเพิ่มขึ้น		
คำอธิบาย :	อุตสาหกรรมชีวภาพ (Bio Industry) คือ อุตสาหกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) ในการผลิตสินค้า เช่น เคมีภัณฑ์ อาหาร ยา อาหารสัตว์ บรรจุภัณฑ์ เป็นต้น (ที่มา : มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. 2561-2570) มูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน หมายถึง มูลค่ารวมของการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในระหว่างช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง		
สูตรการคำนวณ :	นำข้อมูลมูลค่าการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมชีวภาพ ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ และเกษตร และแปรรูปอาหาร มาคำนวณผลรวม ในช่วงระยะเวลา Q3 (ปีก่อนหน้า) + Q4 (ปีก่อนหน้า) + Q1 (ปีปัจจุบัน) + Q2 (ปีปัจจุบัน))		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		

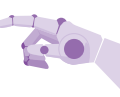
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.2 อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเครื่องมือแพทย์		
คำอธิบาย :	เครื่องมือแพทย์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องกล วัตถุที่ใช้ใส่เข้าไปในร่างกาย น้ำยาที่ใช้ตรวจในหรือนอกห้องปฏิบัติการ ผลิตภัณฑ์ ซอฟต์แวร์ หรือวัตถุอื่นใด ที่ผู้ผลิตหรือเจ้าของผลิตภัณฑ์มุ่งหมาย เฉพาะสำหรับใช้อย่างหนึ่งอย่างใดกับมนุษย์หรือสัตว์ ซึ่งจำแนกตามลักษณะการใช้งานได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ วัสดุสิ้นเปลืองทางการแพทย์ (Single-Use Device) ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ (Durable Medical Device) และชุดน้ำยาและชุดวินิจฉัยโรค (Reagent and Test Kit) (ที่มา : (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2567-2570))		
สูตรการคำนวณ :	นำข้อมูลมูลค่าการส่งออกเครื่องมือแพทย์ จากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ศูนย์สารสนเทศอัจฉริยะอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์) ในกลุ่ม (1) วัสดุทางการแพทย์ (2) ครุภัณฑ์ทางการแพทย์ และ (3) ชุดน้ำยาและชุดวินิจฉัยโรค มาคำนวณโดยใช้สูตร $G = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ G หมายถึง อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกเครื่องมือแพทย์ A หมายถึง ผลรวมมูลค่าการส่งออกของปีปัจจุบัน B หมายถึง ผลรวมมูลค่าการส่งออกของปีก่อนหน้า โดยใช้ข้อมูลในช่วงระยะเวลาของเดือน ตุลาคม - กันยายน		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.3 อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล ไม่น้อยกว่า		
คำอธิบาย :	อุตสาหกรรมดิจิทัล หมายถึง อุตสาหกรรมการผลิต และบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลหรือการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล แบ่งออกเป็น 5 สาขา ได้แก่ กลุ่มฮาร์ดแวร์และอุปกรณ์อัจฉริยะ (Hardware & Smart Device), กลุ่มอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software), กลุ่มอุตสาหกรรมด้านการสื่อสาร (Communications), กลุ่มอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล (Digital Service) และกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content) (ที่มา : สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล) ทั้งนี้ มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลประกอบด้วย 1) มูลค่าการผลิต 2) มูลค่าการบริโภค 3) มูลค่าการนำเข้า 4) มูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมดิจิทัลใน 6 สาขา ได้แก่ (1) มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ (2) มูลค่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการซอฟต์แวร์ (3) มูลค่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และบริการซอฟต์แวร์ (4) มูลค่าอุตสาหกรรมบริการด้านดิจิทัล (ที่มา : คำอธิบายตัวชี้วัด ประเด็น 04 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต)		
สูตรการคำนวณ :	นำข้อมูลอุตสาหกรรมดิจิทัลจากสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลมาคำนวณโดยใช้สูตร $G = \left(\frac{A - B}{B} \right) \times 100$ G = อัตราการขยายตัวของมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัล A = ผลรวมมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลของปีปัจจุบัน B = ผลรวมมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลของปีก่อนหน้าโดยใช้ช่วงระยะเวลา (Q3 (ปีก่อนหน้า) + Q4 (ปีก่อนหน้า) + Q1(ปีปัจจุบัน) + Q2 (ปีปัจจุบัน))		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ใช้ข้อมูลจากการสำรวจโดยแบบสอบถามและข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลผู้รับบริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		

1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.4 สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (xEV) ต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ ไม่น้อยกว่า		
คำอธิบาย :	การเปรียบเทียบปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (xEV) (คันต่อปี) กับปริมาณการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ (คันต่อปี)		
สูตรการคำนวณ :	นำข้อมูลปริมาณการผลิตยานยนต์ในประเทศจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมาคำนวณโดยใช้สูตร $G = \frac{A}{B} \times 100$ G = สัดส่วนการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าต่อการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ A = ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (xEV) (คันต่อปี) B = ปริมาณการผลิตยานยนต์ทั้งหมดในประเทศ (คันต่อปี) โดยใช้ข้อมูลในช่วงระยะเวลาของเดือน ตุลาคม - กันยายน		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ใช้ข้อมูลจากการสำรวจโดยแบบสอบถามและข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลผู้รับบริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.5 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการ หรือวิสาหกิจ ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่า หรือผลผลิตภาพ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10		
คำอธิบาย :	นิยาม : สถานประกอบการหรือวิสาหกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่า หรือผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น หมายถึง สถานประกอบการหรือวิสาหกิจเมื่อได้รับการพัฒนาแล้วมีมูลค่า หรือผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เช่น ลดของเสียในกระบวนการผลิต ลดต้นทุนการผลิตเพิ่มมูลค่ายอดขาย เป็นต้น - ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากร้อยละของจำนวนสถานประกอบการหรือวิสาหกิจ ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าหรือผลผลิตภาพ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 - แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา		
สูตรการคำนวณ :	มูลค่าหรือผลผลิตภาพ (ต่อกิจการ) สูตรการคำนวณที่ 1 : จำนวนผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย = $\frac{\text{ร้อยละของการลดของเสีย} + \text{ร้อยละของการลดต้นทุน} + \text{ร้อยละของมูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น}}{\text{จำนวนกระบวนการที่ได้รับการพัฒนา}}$ สูตรการคำนวณที่ 2 : ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการหรือวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น = $\frac{\text{จำนวนสถานประกอบการหรือวิสาหกิจที่มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น} \times 100}{\text{จำนวนสถานประกอบการหรือวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด}}$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมาย 1.2 การยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจ (Enterprise) และภาคอุตสาหกรรม			
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.6 ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนากิจการ ธุรกิจ หรือยกระดับด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ หรือมาตรฐานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10		
คำอธิบาย :	นิยาม : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หรือสถานประกอบการในภาคการผลิตที่ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มี Productivity (ผลิตภาพ) เพิ่มขึ้น เช่น 1. ลดของเสียในกระบวนการ 2. ต้นทุนลดลง 3. มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น 4. ทางธุรกิจเพิ่มขึ้น (มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ มูลค่าการจ้างงาน มูลค่าการลงทุนในเครื่องจักร ฯลฯ) เป็นต้น • ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากร้อยละของจำนวนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 • แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา		
สูตรการคำนวณ :	1. สูตรการคำนวณ : ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (ต่อกิจการ) = $(\text{ร้อยละของการลดของเสีย} + \text{ร้อยละของการลดต้นทุน} + \text{ร้อยละของมูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น} + \text{ร้อยละของรายได้เพิ่มขึ้น} + \text{ร้อยละของมูลค่าทางธุรกิจเพิ่มขึ้น} + \text{ร้อยละของการลดต้นทุนด้านพลังงาน} + \text{ร้อยละการเพิ่มขึ้นของปริมาณสารสกัด} (\text{ร้อยละการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ}) / \text{จำนวนกระบวนการที่ได้รับการเพิ่มประสิทธิภาพ})$ 2. สูตรการคำนวณ : ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หรือสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ นวัตกรรม หรือมาตรฐานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น = $(\text{จำนวนวิสาหกิจหรือสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์} / \text{จำนวนวิสาหกิจหรือสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ นวัตกรรมหรือมาตรฐานทั้งหมด}) \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม/สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/กรมโรงงานอุตสาหกรรม/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.7 ร้อยละของสินค้าเกษตรแปรรูปหรือสินค้าเกษตรชีวภาพ ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10		
คำอธิบาย :	นิยาม: สินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น หมายถึง ผู้ประกอบการเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพเพิ่มขึ้น เช่น มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น เป็นต้น - ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากจำนวนสินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 - แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา		
สูตรการคำนวณ :	สูตรการคำนวณที่ 1 : ร้อยละของสินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น (ต่อผลิตภัณฑ์) = $\frac{\text{ราคาขายหลังการพัฒนา} - \text{ราคาขายก่อนการพัฒนา}}{\text{ราคาขายก่อนการพัฒนา}} \times 100$ สูตรการคำนวณที่ 2 : ร้อยละของสินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น สูตรที่ 2 = $\frac{\text{ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพ (1+2+3+N)}}{\text{จำนวนสินค้าเกษตรแปรรูปหรือเกษตรชีวภาพทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ (N)}}$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.8 ร้อยละของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา มีการจัดตั้งธุรกิจ		
คำอธิบาย :	นิยาม : ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนามีการจัดตั้งธุรกิจหลังเข้าร่วมโครงการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หมายถึง ผู้ประกอบการหรือกลุ่มเป้าหมายมีการจัดตั้งธุรกิจใหม่หรือมีการลงทุนหรือจ้างงานเพิ่มขึ้น - ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากร้อยละ 15 ของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีการจัดตั้งธุรกิจ - แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา		
สูตรการคำนวณ :	สูตรคำนวณ : ร้อยละของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีการจัดตั้งธุรกิจ = $\frac{\text{ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาสามารถจัดตั้งธุรกิจได้จริง}}{\text{จำนวนผู้ประกอบการทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.9 ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุน โลจิสติกส์ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15		
คำอธิบาย :	นิยาม : อุตสาหกรรมวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุนด้านโลจิสติกส์ลดลง หมายถึง วิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุนโลจิสติกส์ลดลง 3 องค์ประกอบหลัก คือ การจัดเก็บสินค้า การบริหารจัดการโลจิสติกส์ และการขนส่ง - ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากร้อยละของจำนวนอุตสาหกรรมวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุนโลจิสติกส์ ลดลงร้อยละ 15 - แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา		
สูตรการคำนวณ :	สูตรคำนวณ : ร้อยละ 80 ของอุตสาหกรรมวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุนด้านโลจิสติกส์ ลดลงร้อยละ 15 = $\frac{\text{จำนวนวิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 15} \times 100}{\text{จำนวนวิสาหกิจทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ}}$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		

1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.10 ความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อสินค้า ที่ได้รับรองด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม		
คำอธิบาย :	ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ที่มาขอรับบริการ และผู้บริโภค/ประชาชนชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อสินค้าที่ได้มาตรฐาน โดยพิจารณาจากผลการสำรวจความพึงพอใจ		
สูตรการคำนวณ :	สูตรคำนวณ: ร้อยละความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อสินค้าที่ได้รับรองด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม = (คะแนนเฉลี่ยรายกลุ่ม/คะแนนความพึงพอใจระดับมากที่สุด) x 100		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมาย 1.3 การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่			
1. สร้างและส่งเสริม อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1.11 ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีรายได้ หรือผลผลิตภาพ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10		
คำอธิบาย :	นิยาม : อุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น หมายถึง กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เช่น ลดของเสียในกระบวนการผลิต ต้นทุนลดลง มูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น เป็นต้น ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากร้อยละของจำนวนอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการเป้าหมาย		
สูตรการคำนวณ :	สูตรการคำนวณที่ 1 : รายได้หรือผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย $= \frac{\text{ร้อยละของรายได้เพิ่มขึ้น} + \text{ร้อยละของการลดของเสีย} + \text{ร้อยละของการลดต้นทุน} + \text{ร้อยละของมูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น}}{\text{จำนวนกระบวนการที่ได้รับการเพิ่มประสิทธิภาพ}} \times 100$ สูตรการคำนวณที่ 2 : ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น $= \frac{\text{จำนวนวิสาหกิจหรือกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์}}{\text{จำนวนวิสาหกิจหรือกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

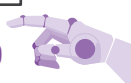
แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมายการพัฒนาที่ 2 อุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน			
1. ปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคอุตสาหกรรม			
คำอธิบาย :	- เป็นการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ตามพันธกรณีความตกลงปารีส ที่ร้อยละ 20-25 จากกรณีปกติ ภายในปี พ.ศ. 2573 - เป้าหมายการดำเนินการ : กำหนดเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งสิ้น 2.25 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (Mt-CO₂ eq) ณ ปี พ.ศ. 2573 ประกอบด้วย 3 มาตรการหลัก ได้แก่ มาตรการทดแทนปูนเม็ด มาตรการทดแทน/ปรับเปลี่ยนสารทำความเย็น และมาตรการจัดการน้ำเสียอุตสาหกรรมโดยการเพิ่มการผลิตก๊าซชีวภาพจากน้ำเสียอุตสาหกรรมด้วยการนำก๊าซมีเทนกลับมาใช้ประโยชน์		
สูตรการคำนวณ :	คำนวณเป็นปริมาณล้านตัน CO ₂ เทียบเท่าจากฐานข้อมูลหรือการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการด้านการใช้พลังงานทดแทนหรือลดการใช้พลังงาน ด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว (GI) และอื่น ๆ		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมาย 2.1 การพัฒนาและกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมเชิงรุกสู่การประกอบกิจการที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน			
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่การ ประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	2.1 ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการแล้วนำมาใช้ประโยชน์		
คำอธิบาย :	กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตราย หมายถึง สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนสารอันตราย หรือมีคุณสมบัติที่เป็นอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ. 2548 กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายได้รับการจัดการ หมายถึง กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัด ทำลายฤทธิ์ทิ้ง การจัดจำหน่ายแจก แลกเปลี่ยน หรือนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการกักเก็บไว้เพื่อทำการดังกล่าว กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง กากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการและนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งจัดเก็บข้อมูลจากการใช้รหัสวิธีกำจัด 033 039 041 042 043 044 049 051 052 053 และ 059 เทคโนโลยีรีไซเคิลของเสียหรือกากอุตสาหกรรมที่ได้พัฒนาขึ้น หมายถึง เทคโนโลยีรีไซเคิลของเสียหรือกากอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งผ่านการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของของเสียหรือกากอุตสาหกรรมเป้าหมายในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) หรือในระดับโรงงานต้นแบบ (Pilot scale) และผ่านการประเมินความเป็นไปได้เบื้องต้น (Pre-feasibility study) ในการพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าวในเชิงพาณิชย์ นำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบการ/ลงทุน/ดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ได้ หมายถึง นำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบการ/ลงทุน/ดำเนินธุรกิจเชิงพาณิชย์ หรือนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยหรืองานด้านอื่น ๆ ได้		
สูตรการคำนวณ :	$\text{ร้อยละของปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการและนำกลับมาใช้ประโยชน์} = \left(\frac{\text{ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการและนำกลับมาใช้ประโยชน์}}{\text{ปริมาณกากอุตสาหกรรมที่เป็นของเสียอันตรายที่ได้รับการจัดการ}} \right) \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

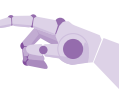
แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	2.2 สถานประกอบการที่เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวสู่ ความยั่งยืน		
คำอธิบาย :	- อุตสาหกรรมสีเขียวสู่ความยั่งยืน เป็นการจัดการโรงงานหรืออุตสาหกรรมที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การหมุนเวียนของเสียกลับมาใช้ใหม่ (Waste Recovery) ในกระบวนการผลิต การป้องกันปัญหามลพิษ โดยใช้เทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) รวมทั้งการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco Product) มีการแลกเปลี่ยนของเสียที่จะเป็นวัตถุดิบ Recycle ได้แก่ การลดของเสีย การใช้ซ้ำ และการนำวัสดุเหลือใช้/ของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ รวมถึงสถานประกอบการที่ได้รับรางวัล Green Mine และ CSR-DPIM ซึ่งจะได้รับการส่งเสริมให้เข้าสู่ Green Industry (GI) ตั้งแต่ระดับ 3 เป็นต้นไป - การประเมินอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment), ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity), ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว (Green System), ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture), ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) - เป้าหมายการดำเนินการ : จำนวนสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3-5		
สูตรการคำนวณ :	ข้อมูลของจำนวนสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้ใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวระดับ 3-5		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม		

2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	2.3 ร้อยละของสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการ จัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด		
คำอธิบาย :	สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน มีการนำมาตรฐานหรือแนวทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบการให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด อาทิ CSR-DIW, CSR-DPIM, มาตรฐาน GREEN MINING หรือธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เป็นต้น		
สูตรการคำนวณ :	สูตรการคำนวณ : ร้อยละของสถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ที่มีการนำมาตรฐานหรือแนวทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบการ $= \frac{\text{สถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์}}{\text{จำนวนสถานประกอบการทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสุ การประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนชุมชน	2.4 ร้อยละพื้นที่การเผาอ้อยลดลง		
คำอธิบาย :	วัดผลการดำเนินงานจากพื้นที่เผาอ้อยในฤดูการผลิตที่ t เทียบกับพื้นที่เผาอ้อยฤดูการผลิตปีที่ t-1 หมายเหตุ : ปีที่ t คือ ฤดูการผลิตปัจจุบัน ปีที่ t-1 คือ ฤดูการผลิตปีก่อน		
สูตรการคำนวณ :	ร้อยละพื้นที่การเผาอ้อยลดลง = $\frac{\text{พื้นที่เผาอ้อยปีที่ t (ไร่)} - \text{พื้นที่เผาอ้อยปีที่ t-1 (ไร่)}}{\text{พื้นที่เผาอ้อยปีที่ t-1 (ไร่)}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสุ การประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนชุมชน	2.5 พื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ที่มีความอ่อนไหวด้าน สิ่งแวดล้อม ได้รับการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม		
คำอธิบาย :	จำนวนสถานประกอบการที่มีความอ่อนไหวทางสิ่งแวดล้อมที่มีลักษณะพื้นที่เป็นหมู่เหมือง หรือสถานประกอบการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของชุมชน อย่างรุนแรง หรือสถานประกอบการที่มีเรื่องร้องเรียนคัดค้าน		
สูตรการคำนวณ :	สูตร $\frac{\text{จำนวนพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมได้รับการเฝ้าระวัง}}{\text{จำนวนพื้นที่ที่ประกอบการเหมืองแร่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมเป้าหมาย}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่		

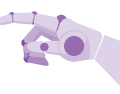
แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	2.6 สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจ กำกับเชิงรุกตามกฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบต่อ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม สะสม		
คำอธิบาย :	สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ 76 จังหวัด ที่มีความอ่อนไหวที่อาจก่อให้เกิด มลพิษที่มีผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง ประกอบด้วย โรงงานเฝ้าระวัง ตามนโยบาย รวอ./โรงงานที่เข้าข่ายเป็นเรื่องร้องเรียนซ้ำซาก/โรงงานที่มีคำสั่งศาล/โรงงาน ที่เคยเกิดอุบัติเหตุในปีที่ผ่านมา (ย้อนหลัง 1 ปี)/โรงงานตามนโยบายของจังหวัด/โรงงานที่ต้อง รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอันตรายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน/โรงงาน ที่ต้องรายงานข้อมูลสารเคมีอันตราย/โรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทที่มีการใช้สารกัมมันตรังสี/ โรงงานลำดับ 105/โรงงานลำดับ 106/โรงงานลำดับ 105 รวมถึงโรงงานลำดับที่ 105 ที่มีลำดับ 106 เป็นลำดับรอง/โรงงานทุกประเภทที่มีการใช้หม้อน้ำ/โรงงานที่มีการใช้ระบบทำความเย็น เฉพาะที่ใช้แอมโมเนียเป็นสารทำความเย็น/โรงงานที่มีความเสี่ยงการเกิดอัคคีภัยสูง/โรงงาน ที่ห้ามระบายน้ำทิ้งออกนอกโรงงานหรือให้น้ำน้ำทิ้งไปใช้ในพื้นที่เกษตรที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น/ โรงงานผลิตน้ำตาลทราย/โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่าลำดับ 60 โรงงานลำดับ 101 เฉพาะที่เป็นเตาเผาสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว/โรงงานลำดับที่เข้าข่ายต้องทำ EIA/EHIA แต่มีกำลังการผลิตที่ยังไม่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงาน EIA/EHIA และไม่จัดอยู่ในความเสี่ยง 12 ประเภท /รายงานสารเคมี 24 ประเภท		
สูตรการคำนวณ :	สูตรการคำนวณ : สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุกตามกฎหมาย เพื่อป้องกันผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม $= \frac{\text{จำนวนสถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการตรวจกำกับเชิงรุก}}{\text{จำนวนสถานประกอบการทั้งหมดที่มีความเสี่ยงสูงทั้งหมด}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมาย 2.2 การส่งเสริมและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก			
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนชุมชน	2.7 ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนา มีผลผลิตสีเขียว (Green Productivity) เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10		
คำอธิบาย :	นิยาม : วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือสถานประกอบการในภาคการผลิตที่ได้รับการพัฒนาที่มีผลผลิตสีเขียวเพิ่มขึ้น เช่น 1. ลดของเสียในกระบวนการ 2. ต้นทุนลดลง 3. เพิ่มประสิทธิภาพ 4. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสอดคล้องกับแนวคิด BCG - ขอบเขตการประเมิน: วัดผลสำเร็จจากร้อยละของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 10 - แหล่งที่มาของข้อมูล: เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการที่ได้รับการบริการ		
สูตรการคำนวณ :	สูตรคำนวณที่ 1 : ร้อยละของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มผลผลิตสีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 $= \frac{\text{ร้อยละของการลดของเสีย/ลดพลังงาน} + \text{ร้อยละของการลดต้นทุน} + \text{ร้อยละของการเพิ่มประสิทธิภาพ} + \text{ร้อยละของมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น}}{\text{จำนวนกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาให้มีผลผลิตสีเขียวเพิ่มขึ้น}} \times 100$ สูตรคำนวณที่ 2: จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือสถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มผลผลิตสีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 x 100 / จำนวนสถานประกอบการทั้งหมดที่เข้าร่วมโครงการ		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/กรมโรงงานอุตสาหกรรม / กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่/สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	2.8 ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ จากการเผาอ้อย ไม่น้อยกว่า		
คำอธิบาย :	การดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อุตสาหกรรม ต่อเนื่องและอุตสาหกรรมชีวภาพ ซึ่งมุ่งเน้นการลดปัญหาอ้อยไฟไหม้ การส่งเสริมให้เกษตรกร ชาวไร่อ้อยมีการนำใบและยอดอ้อยมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และฝุ่น PM 2.5 ออกสู่ชั้นบรรยากาศ		
สูตรการคำนวณ :	1. CO ₂ ที่ลดลง = ปริมาณอ้อยถูกกลั่นเผาที่ลดลง (ตัน) x ค่า Emission Factors (g/kg) ต่อน้ำหนักใบอ้อย /1,000 2. การลดการปลดปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (MTCO ₂ eq) = กำลังการผลิตไฟฟ้า (MW-h) * 0.4999/1000000 (Emission factor (อบก) = 0.4999)		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		

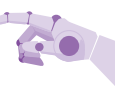
2. ส่งเสริม กำกับดูแล อุตสาหกรรมสู่ การประกอบการที่ดีเติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	2.9 ผู้ประกอบการที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบความ ใช้ได้หรือทวนสอบก๊าซเรือนกระจกจากหน่วยตรวจสอบ ความใช้ได้หรือทวนสอบก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรอง ระบบงานจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		
คำอธิบาย :	ผู้ประกอบการที่ได้รับรายงานผลการทวนสอบคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร หรือการตรวจสอบ ความใช้ได้/ทวนสอบก๊าซเรือนกระจกระดับโครงการลดก๊าซเรือนกระจกจากหน่วยตรวจสอบ ความใช้ได้ หรือทวนสอบก๊าซเรือนกระจก (Validation and Verification Body: VVB) ที่ได้รับการรับรองระบบงานจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		
สูตรการคำนวณ :	วัดผลสำเร็จจากจำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับรายงานผลการทวนสอบคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ขององค์กรหรือการตรวจสอบความใช้ได้/ทวนสอบก๊าซเรือนกระจกระดับโครงการลด ก๊าซเรือนกระจกจากหน่วยตรวจสอบความใช้ได้หรือทวนสอบก๊าซเรือนกระจก (Validation and Verification Body: VVB) ที่ได้รับการรับรองระบบงานจากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมายการพัฒนาที่ 3 กระทรวงอุตสาหกรรมมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับ			
1. ความพึงพอใจในคุณภาพและประสิทธิภาพการให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่า		91.59 (ปี 63-64)	
คำอธิบาย :	ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชนผู้มารับบริการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการผู้ให้บริการ) หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มารับบริการจากส่วนราชการระดับกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 7 ส่วนราชการ พิจารณาจากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของแต่ละส่วนราชการ		
สูตรการคำนวณ :	ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ = ผลรวมของค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการของส่วนราชการระดับกรมในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม / 7 (หน่วยงาน) x 100		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม /ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร)		

เป้าหมาย 3.1 การยกระดับปัจจัยสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกการประกอบกิจการอุตสาหกรรม			
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.1 นโยบาย มาตรการ และมาตรฐานสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ		
คำอธิบาย :	1. จำนวนนโยบาย แผน มาตรการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าของเรื่อง และผู้บริหารให้ความเห็นชอบ 2. มาตรฐานสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย หมายถึง จำนวนมาตรฐานที่กำหนดขึ้นใหม่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานการตรวจสอบรับรองแห่งชาติ (มตช.) มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	ใช้ข้อมูลจำนวนมาตรฐานที่กำหนดใหม่ ได้แก่ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานการตรวจสอบรับรองแห่งชาติ (มตช.) มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) และข้อมูลนโยบาย แผน มาตรการ		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม/สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.2 กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อลดปัญหา อุปสรรค หรือส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรม		
คำอธิบาย :	กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ ที่มีการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ 1. ร่าง พรบ./ร่างกฎกระทรวงที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบและเสนอคณะรัฐมนตรี 2. ประกาศกระทรวง / กฎ / ระเบียบที่ลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมหรือปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม 3. ประกาศ/กฎ/ระเบียบของกรม/หน่วยงานที่ลงนามโดยอธิบดี/หัวหน้าหน่วยงาน 4. ประกาศที่ผู้มีอำนาจลงนาม ทั้งนี้ การปรับปรุง แก้ไข ดังกล่าว เป็นไปตามหรือสอดคล้องกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	รวบรวมข้อมูล กฎหมาย กฎ หรือระเบียบ จากทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองกฎหมาย)		
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.3 ห้องปฏิบัติการทดสอบ หน่วยตรวจสอบและรับรอง และองค์กรกำหนดมาตรฐาน ได้รับการพัฒนา/ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการทดสอบคุณภาพเพื่อรองรับมาตรฐาน 4.0		
คำอธิบาย :	จำนวนห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในการทดสอบคุณภาพเพื่อรองรับมาตรฐาน 4.0 พิจารณาจากจำนวนรายการครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่ได้มีการจัดหามาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบที่ศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ และห้องปฏิบัติการทดสอบของสถาบันเครือข่ายภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและจำนวนหน่วยตรวจสอบและรับรอง และองค์กรกำหนดมาตรฐาน ที่ได้รับการพัฒนา/ยกระดับเพื่อเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรม พิจารณาจากจำนวนหน่วยตรวจ (IB) หน่วยรับรอง (CB) และห้องปฏิบัติการทดสอบ (LAB) ที่ได้รับการพัฒนา/ยกระดับเพิ่มขีดความสามารถในด้านการตรวจสอบรับรองและองค์กรกำหนดมาตรฐาน (SDOs) ที่ได้รับการพัฒนา/ยกระดับเพิ่มขีดความสามารถในด้านการกำหนดมาตรฐานในแต่ละปี (และได้รับการจัดสรรงบประมาณ)		
สูตรการคำนวณ :	(จัดเก็บข้อมูลจากรายการครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่ได้มีการจัดหามาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถห้องปฏิบัติการทดสอบที่ศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติและห้องปฏิบัติการทดสอบของสถาบันเครือข่ายภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรมและจำนวนหน่วยตรวจ (IB) หน่วยรับรอง (CB) และห้องปฏิบัติการทดสอบ (LAB) ที่ได้รับการพัฒนา/ยกระดับเพิ่มขีดความสามารถในด้านการตรวจสอบรับรองและองค์กรกำหนดมาตรฐาน (SDOs) ที่ได้รับการพัฒนา/ยกระดับเพิ่มขีดความสามารถในด้านการกำหนดมาตรฐานในแต่ละปี)		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		

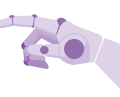

แผนปฏิบัติการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.4 ร้อยละของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการสามารถนำข้อมูลหรือคำปรึกษาแนะนำ หรืองานวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจได้		
คำอธิบาย :	นิยาม : กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการ การส่งเสริม พัฒนา หรือให้ปรึกษาแนะนำเพื่อการประกอบธุรกิจสามารถนำข้อมูล/คำปรึกษาแนะนำ/งานวิจัยไปสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพธุรกิจได้ หมายถึง SME หรือวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับคำปรึกษาจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือเอสเอ็มอี (SSRC) ที่ปรึกษา (SP) ภายใต้การพัฒนาของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่ช่วยสนับสนุน SME และวิสาหกิจชุมชน - ขอบเขตการประเมิน : วัดผลสำเร็จจากร้อยละ 60 ของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการ การส่งเสริม พัฒนา หรือให้ปรึกษาแนะนำเพื่อการประกอบธุรกิจสามารถนำข้อมูล/คำปรึกษาแนะนำ/งานวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจได้ - แหล่งที่มาของข้อมูล : เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการเป้าหมาย		
สูตรการคำนวณ :	สูตรการคำนวณ : ร้อยละ 60 ของจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการสามารถนำข้อมูลหรือคำปรึกษาแนะนำหรืองานวิจัยไปใช้ในการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจได้ = $\frac{(\text{กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการสามารถนำข้อมูลหรือคำปรึกษาแนะนำหรืองานวิจัยไปสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจได้})}{\text{จำนวนผู้รับบริการทั้งหมด}} \times 100$		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.5 ผู้ที่ได้รับการอนุญาตและรับรองด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม ได้รับการตรวจติดตาม		
คำอธิบาย :	ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ที่ได้รับการตรวจติดตาม		
สูตรการคำนวณ :	จำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ที่ได้รับการตรวจติดตาม (ราย)		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		

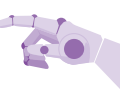
แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.6 จำนวนเกษตรกรชาวไร่อ้อย/ผู้ประกอบการ ที่ใช้บริการ e-Service ไม่น้อยกว่า		
คำอธิบาย :	จำนวนเกษตรกรชาวไร่อ้อยและผู้ประกอบการที่เข้าใช้บริการ e-Service ของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย เช่น ระบบจดทะเบียนชาวไร่อ้อยแบบอิเล็กทรอนิกส์ จดทะเบียนหัวหน้าชาวไร่อ้อย และขอใบอนุญาตนำเข้าและส่งออกน้ำตาล เป็นต้น		
สูตรการคำนวณ :	จำนวนเกษตรกรชาวไร่อ้อยและผู้ประกอบการที่เข้าใช้บริการ e-Service ของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		

3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.7 สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล ให้มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามกฎหมาย ที่กำหนด สละสล		
คำอธิบาย :	สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ 76 จังหวัด ที่ไม่ใช่สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหว ที่อาจก่อให้เกิดมลพิษที่มีผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง รวมทั้งสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง (โรงโม่โรงแต่งแร่ โรงประกอบโลหะกรรม) ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล เพื่อให้เกิดความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง		
สูตรการคำนวณ :	สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล ให้มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด = จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล x 100 (จำนวนสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่ใช่สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความอ่อนไหวที่อาจก่อให้เกิดมลพิษที่มีผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมในวงกว้าง / 5 ปี) และ สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง ที่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล x 100 สถานประกอบการที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบที่เปิดดำเนินการในปีงบประมาณ		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	กรมโรงงานอุตสาหกรรม/กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่/สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กองตรวจราชการ)		

แผนปฏิบัติราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
เป้าหมาย 3.2 การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพและดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล			
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.8 ชุดข้อมูลที่น่าเข้าระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เพื่อบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
คำอธิบาย :	ระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake) เป็นระบบฐานข้อมูลกลางที่จัดทำขึ้นสำหรับการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อผลักดันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการให้บริการประชาชน รวมถึง บูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จำนวนชุดข้อมูลที่น่าเข้าไปยังระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง (Data Lake)		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)		
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.9 จำนวนกระบวนการทำงานที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ (Digitalization)		
คำอธิบาย :	กระบวนการทำงานทั้งภายในหรือภายนอกที่มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินงาน ซึ่งสามารถพัฒนาและสร้างคุณค่าการให้บริการภาครัฐไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	N/A		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)		
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.10 ทุกหน่วยงานของกระทรวงอุตสาหกรรมมีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) ได้คะแนน ไม่น้อยกว่า 85 คะแนน		
คำอธิบาย :	การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานภาครัฐ เป็นเครื่องมือที่จะบ่งชี้ระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานรับทราบถึงระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน และนำไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาขึ้นตอนระบบการทำงานที่โปร่งใสและเป็นธรรม ส่งผลให้การทุจริตประพฤติมิชอบ มีจำนวนลดลง และหมดสิ้นไป		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จัดเก็บโดยวิธีสำรวจแบบสอบถามออนไลน์ และจัดเก็บหลักฐานเชิงประจักษ์ ดำเนินการโดย สำนักงาน ป.ป.ช.		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต)		

แผนปฏิบัติการราชการเรื่อง	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data)	หมายเหตุ
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.11 รางวัลด้านการเป็นต้นแบบที่ดีที่ได้รับจากภายนอก		
คำอธิบาย :	รางวัล การรับรอง การประเมิน ด้านการเป็นต้นแบบที่ดีที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับจากหน่วยงานภายนอก เช่น - รางวัลเลิศรัฐ จากสำนักงาน ก.พ.ร. - รางวัลองค์กรที่มีความเป็นเลิศในการบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง จากกรมบัญชีกลาง - รางวัลองค์กรโปร่งใส จาก ป.ป.ช. - รางวัล Digital Government Awards จาก DGA - รางวัล องค์กรคุณธรรม จากคณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ โดย กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม - รางวัลองค์กรต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม - การรับรองมาตรฐานให้บริการของศูนย์ราชการสะดวก จากคณะกรรมการศูนย์ราชการสะดวก สำนักงานนายกรัฐมนตรี - ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ระดับ AA - ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการโดดเด่น		
สูตรการคำนวณ :	-		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :	จัดเก็บจากการได้รับการรับรอง การผ่านการประเมิน หรือการได้รับรางวัล ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม		
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร)		
3. พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	3.12 ความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรประจำปีงบประมาณ	97.57 (ปี 62-64)	
คำอธิบาย :	แผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรกระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะบุคลากรของกระทรวงในแต่ละปีงบประมาณ ซึ่งได้กำหนดให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม นโยบายของรัฐ ระเบียบและกฎหมายที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร รวมถึงแผนการพัฒนาบุคลากรของแต่ละหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กิจกรรมต่าง ๆ และมีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนประจำปีงบประมาณ		
สูตรการคำนวณ :	เปรียบเทียบผลการดำเนินงานเทียบกับแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรกระทรวงอุตสาหกรรมประจำปีงบประมาณที่ตั้งไว้		
วิธีการจัดเก็บข้อมูล :			
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/ทุกหน่วยงาน		
หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูล :	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม/(กองบริหารทรัพยากรบุคคล)		

ภาคผนวก ค. รายละเอียดโครงการตาม แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569

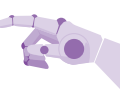
ภาคผนวก ค โครงการที่บรรจุในแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569 ของกระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม	งบประมาณ
แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1,063.4994
แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่	771.3073
แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	732.6753
รวม	2,567.4820

โครงการที่บรรจุในแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2569

ที่	แผนปฏิบัติราชการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุ่ดหมาย)	
	รวมทั้งสิ้น	2,567.4820				
1	แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	1,063.4994				
1.1	แผนงาน การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมเป้าหมาย	412.8113				
1.1.1	โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมชีวภาพ	20.7788	2	4	10	กสอ.
1.1.2	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างความเชื่อมโยงด้านการตลาดให้ผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือแพทย์ของไทย * (โครงการสำคัญฯ 69) *	25.7076	2	4	4	กสอ.
1.1.3	โครงการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์	30.0762	2	4	6	กสอ.
1.1.4	โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	7.4185	2	4	3	กสอ.
1.1.5	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต วัตถุดิบ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ	21.2469	2	23	6	กพร.
1.1.6	ค่าใช้จ่ายในการจัดหาแหล่งแร่ศักยภาพเพื่อความมั่นคง ทางวัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม	3.8407	2	9	3	กพร.
1.1.7	โครงการศึกษา ทดลอง วิจัย และกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไขการประมูลแหล่งแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่		2	9	8	กพร.
1.1.8	โครงการแสวงหาแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรมต่างประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อรองรับ ความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย		2	9	3	กพร.
1.1.9	โครงการสำรวจพื้นที่ศักยภาพหินอุตสาหกรรมสำหรับ รองรับความต้องการใช้พัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ และพื้นที่ขาดแคลนหินอุตสาหกรรม ของประเทศ		2	9	3	กพร.
1.1.10	โครงการประมวล ทบทวน ประเมินข้อมูลสถานะภาพ ของพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมทั่วประเทศเพื่อการบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพ		2	9	3	กพร.
1.1.11	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและต่อยอดเทคโนโลยีต้นแบบการ จัดการแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าใช้งานแล้วแบบครบวงจร เพื่อนำโลหะ/สารประกอบโลหะในแบตเตอรี่กลับมาใช้เป็น วัตถุดิบตั้งต้นสำหรับการผลิตแบตเตอรี่ใหม่ โครงการเมืองนวัตกรรมอาหาร (Food Innopolis) และการ พัฒนานักอบอุตสาหกรรมอาหารพันธุ์ใหม่ (Food Warrior)	-	5	18	10	กพร. สศอ.
1.1.12	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมอาหาร ฮาลาลไทย ใส่ใจผู้บริโภคทั่วโลก	18.4220				สศอ.
1.1.13	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย สู่ครัวฮาลาลโลก (Halal Kitchen of the World)	0.0000	2	4	1	สศอ.
1.1.14	- ค่าใช้จ่ายในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรม อาหารด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	2	4	1	สศอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมวดหมู่)	
1.1.15	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล แห่งอนาคต (Halal Food of the Future) ขับเคลื่อน Soft Power ไทยสู่สากล โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและ การสร้างเชื่อมโยงด้านการตลาดให้ผลิตภัณฑ์ และเครื่องมือแพทย์ของไทย	0.0000	2	4	1	สศอ.
1.1.16	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับสมรรถนะผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ ผ่านการรับรองมาตรฐาน CE เพื่อสร้างความเชื่อมั่น โครงการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์	-	2	4	4	สศอ.
1.1.17	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบ อัตโนมัติเพื่อยกระดับศักยภาพการแข่งขันเข้าสู่ อุตสาหกรรม 4.0	-	2	4	6	สศอ.
1.1.18	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม เคมีคอนดักเตอร์ของไทยเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานโลก ผ่านเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติ	6.9297	2	4	6	สศอ.
1.1.19	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะตลอดห่วงโซ่คุณค่า	-	2	4	6	สศอ.
1.1.20	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแนวทางการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สู่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ (Smart Electronics)	-	2	4	6	
1.1.21	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไทย เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Parts transformation)	-	2	4	3	สศอ.
1.1.22	- ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมจัดการซากยานยนต์ และแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างยั่งยืน	10.0636	2	4	3	สศอ.
1.1.23	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันและสร้างการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม	-	2	4	1	สศอ.
1.1.24	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มจากการพัฒนาแลนด์บริดจ์ในพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	-	2	9	5	สศอ.
1.1.25	โครงการพัฒนาฐานข้อมูล และการคาดการณ์เทคโนโลยี สำหรับอุตสาหกรรมอนาคต - ค่าใช้จ่ายในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ภายใต้แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ แห่งอนาคต	3.0110	2	4	1,3,4,6,10, 12 และ 13	สศอ.
1.1.26	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอุตสาหกรรม ยานยนต์สมัยใหม่ - ค่าใช้จ่ายในการปรับระบบการดำเนินงานป้ายข้อมูล ยานยนต์ตามมาตรฐานสากล (Eco Sticker)	3.5000	2	4	3	สศอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุ่ดหมาย)	
1.1.27	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแนวทางการพัฒนาเทคโนโลยี อุตสาหกรรมชีวภาพไทย เพื่อก้าวสู่การเป็น Bio Hub of ASEAN	-	2	4	1	สศอ.
1.1.28	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนแม่บทและแผนขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่	-	2	16	5	สศอ.
1.1.29	โครงการส่งเสริมและบ่มเพาะนวัตกรรมในอุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ - ค่าใช้จ่ายในการยกระดับเทคโนโลยีการผลิตผลิตภัณฑ์ จากวัสดุทางชีวภาพ เพื่อรองรับอุตสาหกรรม ความมั่นคงของประเทศ	0.0000	2	4		สศอ.
1.1.30	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับแรงงานสมรรถนะสูงรองรับ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	-	2	4	12	สศอ.
1.1.31	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนสินค้าอุตสาหกรรมป้องกัน ประเทศของไทย เพื่อสร้างโอกาสทางการค้า	3.9745	2	4	12	สศอ.
1.1.32	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการสร้าง ความเชื่อมโยง ด้านการตลาดให้ผลิตภัณฑ์และเครื่องมือ แพทย์ของไทย	9.8027	2	4	4	สศอ.
1.1.33	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับสมรรถนะผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ ด้วยนวัตกรรมและการสร้างความเชื่อมั่นกับโรงเรียนแพทย์ เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาดอย่างยั่งยืน	9.8027	2	4	4	สศอ.
1.1.34	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันทดแทนการใช้ในภาคพลังงาน	4.0116	2	4	1	สศอ.
	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สู่อุตสาหกรรมชีวภาพ					สอณ.
1.1.35	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเอทานอลจากอุตสาหกรรมอ้อย และน้ำตาลทรายสู่การผลิตเชื้อเพลิงอากาศยาน เพื่อความยั่งยืน (Sustainable Aviation Fuel: SAF)	15.3345	2	4	1	สอณ.
1.1.36	เครื่องผลิต Wood Pellet และถ่านกัมมันต์จากใบ และยอดอ้อย	23.4826	2	4	1	สอณ.
1.1.37	เครื่องต้นแบบอัดแท่งใบและยอดอ้อย (Sugar Cane Biscuit)	24.2109	2	4	1	สอณ.
1.1.38	เครื่องต้นแบบไฮบริดเซลล์เชื้อเพลิงจากใบและยอดอ้อย	8.5847	2	4	1	สอณ.
1.1.39	เครื่องต้นแบบผลิตผงเชื้อเพลิงชีวมวล (Biomass Powder) จากใบและยอดอ้อย	19.4645	2	4	1	สอณ.
1.1.40	เครื่องต้นแบบผลิตก๊าซและปุ๋ยชีวภาพจากอ้อย	19.9081	2	4	1	สอณ.
1.1.41	- ค่าใช้จ่ายพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์น้ำตาลเพื่อสุขภาพ ที่มีค่าดัชนีน้ำตาลต่ำ (LOW GI) สู่การผลิตเชิงพาณิชย์*	4.9681	2	4	10	สอณ.
1.1.42	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าจากกากอ้อยเป็นเส้นใย คุณภาพสูงสำหรับการผลิตเครื่องนุ่งห่ม	5.0000	2	4	1	สอณ.
1.1.43	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าจากไขอ้อยเป็นสาร โพลีโคซานอลสำหรับการผลิตเป็นอุตสาหกรรมยา	5.0000	2	4	1	สอณ.
1.1.44	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าจากน้ำอ้อยเป็นกรดลิวลินิก เพื่อใช้เป็นสารควบคุมวัชพืช	-	2	4	1	สอณ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
1.1.45	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพวัสดุชีวมวล (Bio-mass) และไบโอบอยล์ (Bio-Oil) เป็นเชื้อเพลิงชีวภาพ สำหรับเครื่องจักรกลการเกษตร	2.0000	2	4	1	สอน.
1.1.46	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูล น้ำตาลทรายและผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตสุร อุตสาหกรรมชีวภาพ	-	2	4	1	สอน.
1.1.47	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์พลังงาน หมุนเวียนจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายภายใน ห้องเผาไหม้สำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าพลังงานชีวมวล	15.0000	2	4	1	สอน.
1.1.48	- ค่าใช้จ่ายในการบ่มเพาะ ส่งเสริมและยกระดับในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชีวภาพมีความพร้อมในการต่อยอด เชิงพาณิชย์	5.0000	2	4	1	สอน.
1.1.49	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนากำลังคนและความสามารถ สู่อุตสาหกรรมชีวภาพ	1.0000	2	4	1	สอน.
1.1.50	- ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ชีวภาพ ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี	7.0000	2	4	1	สอน.
1.1.51	- ค่าใช้จ่ายเพิ่มมูลค่าไบโอยล์และอ้อยเป็นเชื้อเพลิงชีวมวลอัดเม็ด (Wood Pellet) เพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร ชาวไร่อ้อย และลดฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 จากการ เผาอ้อยของเกษตรกรชาวไร่อ้อย ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 5 ชุด	-	2	4	1	สอน.
1.1.52	- ค่าใช้จ่ายการส่งเสริมการผลิตและใช้ประโยชน์พลังงาน หมุนเวียนจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG	-	2	4	1	สอน.
1.1.53	- ค่าใช้จ่ายในการสร้างชุมชนต้นแบบเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ จากไบโอยล์และเถาอ้อย	-	2	4	1	สอน.
1.1.54	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้อยและน้ำตาลที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโลก	-	2	4	1	สอน.
1.1.55	- ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ไบโอยล์และอ้อย เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรชาวไร่อ้อยลดปริมาณการ ลักลอบเผาอ้อยและฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 * (โครงการสำคัญฯ 69) *	-	5	18	10	สอน.
1.1.56	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาห้องปฏิบัติการศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมชีวภาพตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มอก. 17025 (ISO/IEC 17025)	1.7300	2	4	1	สอน.
1.1.57	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9001 : 2015	2.2000	2	4	1	สอน.
	โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มผลผลิตอ้อย					สอน.
1.1.58	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและคัดเลือกพันธุ์อ้อยต้านทาน ต่อหนอนกออ้อย ระยะ 2	1.4800	2	3	1	สอน.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
1.1.59	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มผลผลิตภาพอ้อยด้วยการเขตกรรมกร บริหารจัดการดิน น้ำ ปุ๋ย สำหรับการเพาะปลูกอ้อยอย่าง	3.6800	2	3	1	สอน.
1.1.60	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตอ้อย (Productivity)	9.2100	2	3	1	สอน.
1.1.61	- ค่าใช้จ่ายในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและพัฒนาพันธุ์พืช : อ้อย	3.1000	2	3	1	สอน.
1.1.62	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในระบบ อุตสาหกรรมอ้อยน้ำตาลทราย อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมชีวภาพเพื่อสร้างความสามารถทาง การแข่งขันและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	1.0934	2	3	1	สอน.
1.1.63	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพันธุ์อ้อยสายพันธุ์ใหม่ของ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	3.8000	2	3	1	สอน.
1.1.64	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมอ้อยและ น้ำตาลทรายสู่มหาอำนาจทางการเกษตรของโลก	-	2	3	1	สอน.
1.1.65	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจอ้อย (Sugarcane Economic Corridor, SEC)	-	2	3	1	สอน.
1.1.66	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและคัดเลือกพันธุ์อ้อยด้านทาน ต่อหนอนกออ้อย ระยะที่ 1	-	2	3	1	สอน.
1.1.67	- ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอ้อย และน้ำตาลทราย อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และอุตสาหกรรม ชีวภาพ เติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	1.2560	2	3	1	สอน.
1.1.68	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาชีวภัณฑ์เชื้อรากำจัดแมลงศัตรูอ้อย ที่เหมาะสมสำหรับการใช้งานในรูปแบบอัดเม็ด (Granule)	-	2	3	1	สอน.
1.1.69	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มศักยภาพผลผลิตอ้อยด้วยเทคโนโลยี การกำจัดวัชพืช ระยะที่ 1	-	2	4	1	สอน.
1.1.70	- โครงการสร้างเครื่องต้นแบบมันเก็บใบอ้อยอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มมูลค่าสู่วัตถุดิบชีวมวล	-	2	4	1	สอน.
	โครงการส่งเสริมอ้อยพันธุ์ดีของสำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทรายสู่เกษตรกรชาวไร่อ้อย					สอน.
1.1.72	- ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพันธุ์อ้อยของสำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายสู่เกษตรกร ชาวไร่อ้อย	-	2	3	1	สอน.
	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพน้ำตาลทราย					สอน.
1.1.73	- ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการและควบคุมคุณภาพของ น้ำตาลทรายตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 17025	2.3268	2	3	1	สอน.
1.1.74	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาห้องปฏิบัติการวิเคราะห์และทดสอบ น้ำตาลทรายตามมาตรฐานสากล ISO/IEC 17043	2.2986	2	3	1	สอน.
1.1.75	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์คุณภาพน้ำตาลทรายและ กากน้ำตาลโดยใช้เทคนิคเนียร์อินฟราเรดสเปกโตรสโกปี (NIRs)	-	2	3	1	สอน.
1.1.76	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ปริมาณเดกซ์แทรน (Dextran) ในกระบวนการผลิตน้ำตาลทราย	-	2	3	1	สอน.
1.1.77	- ค่าใช้จ่ายในการเตรียมความพร้อมห้องปฏิบัติการในการ หาปริมาณโลหะหนักที่ปนเปื้อนในน้ำตาลทราย	-	2	3	1	สอน.

ที่	แผนปฏิบัติราชการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมวดหมู่)	
1.1.78	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์หาปริมาณสารประกอบฟีนอลิก (phenolic compounds) เทียบกับปริมาณน้ำตาล น้ำตาลรีดิวซ์ (Reducing sugar) ที่พบในอ้อย	-	2	3	1	สอน.
1.1.79	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์การสูญเสียน้ำตาล ประสิทธิภาพ การผลิตน้ำตาล และผลกระทบจากอ้อยสดและ อ้อยไฟไหม้ในกระบวนการผลิตน้ำตาลทราย	-	2	3	1	สอน.
1.1.80	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์การเสื่อมสภาพ และยืดอายุ การเก็บรักษาน้ำตาลทรายดิบ (Shelf life) เพื่อการส่งออก	-	2	3	1	สอน.
1.1.81	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสารชีวภัณฑ์ยับยั้งจุลินทรีย์ ที่ผลิตสารเมือกในอ้อยหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลดการสูญเสีย น้ำตาลในอ้อยและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาล	2.9400	2	3	1	สอน.
	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สู่ความยั่งยืนด้วยนวัตกรรมเกษตรอัจฉริยะ					สอน.
1.1.82	- ค่าใช้จ่ายการจัดการพื้นที่เพาะปลูกอ้อยเพื่อเพิ่มผลผลิต และคุณภาพอ้อยโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ	10.0000	2	3	1	สอน.
1.1.83	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำต้นแบบเครื่องจักรกลการเกษตร เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตอ้อยและลดต้นทุนการผลิต	-	2	3	1	สอน.
1.1.84	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเครื่องเก็บวัสดุเหลือใช้จากการ เก็บเกี่ยวผลผลิตอ้อยและพืชเศรษฐกิจอื่น สำหรับ เกษตรกรรายเล็ก (Bio-tech Chipper)	-	2	3	1	สอน.
1.1.85	- ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพันธุ์อ้อยของสำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายสู่เกษตรกรชาวไร่อ้อย	8.7500	2	3	1	สอน.
1.1.86	- ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการไร่อ้อยแปลงใหญ่ต้นแบบ เพื่อรองรับการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร	3.3302	2	3	1	สอน.
1.1.87	- ค่าใช้จ่ายในการสร้างผู้ประกอบการและนักธุรกิจไร่อ้อย เพื่อให้มีรายได้เพิ่มจากพันธุ์อ้อย และการรับจ้างผลิตอ้อย แบบครบวงจร	-	2	3	1	สอน.
	โครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมชีวภาพ					สอน.
1.1.88	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำตาลและน้ำมันปาล์ม สู่ผลิตภัณฑ์ไบโอเคมีคอล (Bio Chemicals)	-	2	4	10	สอน.
1.1.89	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมชีวภาพ จากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและพืชเศรษฐกิจอื่น สู่การผลิตเชิงพาณิชย์	-	2	4	10	สอน.
1.1.90	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าจากน้ำอ้อยเป็นกรดลิซินิก ในเชิงพาณิชย์สำหรับอุตสาหกรรมไบโอเคมีคอล	-	2	4	10	สอน.
1.1.91	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมพลาสติกทั่วไปสู่การปรับเปลี่ยนเป็นพลาสติก ชีวภาพ * (โครงการสำคัญฯ 69) *	2.0210	2	4	10	สอน.
1.1.92	- ค่าใช้จ่ายในการต่อยอดการวิจัยผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ (Bioplastic) สู่การผลิตเชิงพาณิชย์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม * (โครงการสำคัญฯ 69) *	2.6292	2	4	10	สอน.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
1.1.93	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเครื่องตีคุณภาพและมูลค่าสูง โดยการต่อยอดอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย	-	2	4	10	สอน.
	โครงการยกระดับมาตรฐานและการทดสอบคุณภาพ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต					สอน.
1.1.94	โครงการยกระดับมาตรฐานและการทดสอบคุณภาพ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต - ค่าใช้จ่ายพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์น้ำตาลเพื่อสุขภาพ ที่มีค่าดัชนีน้ำตาลต่ำ (LOW GI)	4.9681	2	4	10	สอน.
1.1.95	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สู่มาอานาจทางการเกษตรของโลก ระยะ 2	-	2	3	1	สอน.
1.1.96	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สู่มาอานาจทางการเกษตรของโลก	-	2	3	1	สอน.
1.1.97	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย จากการนำเศษเหลือทิ้งขานอ้อย (ไซรับน้ำตาล) เป็นสาร ตั้งต้นของโพลีแลคติกด้วยกรดแลคติก ในระดับ Lab Scale	8.6167	2	4	10	สอน.
1.1.98	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไบโอเคมีคอลจากกรด ลิวลินิกที่เป็นไปตามความต้องการของตลาดในการเพิ่ม มูลค่าของอุตสาหกรรมชีวภาพ	2.8414	2	4	10	สอน.
1.1.99	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพเชื่อมโยง เขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ - ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมในพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษ	-	2	9	3	สปอ.
1.1.100	โครงการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ - ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและยกระดับสินค้าเกษตรชีวภาพ	-	2	3	1	สปอ.
1.2	แผนงาน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลและระบบ อัตโนมัติ นวัตกรรม งานวิจัยในภาคอุตสาหกรรม	75.6277				
1.2.1	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ วิสาหกิจไทยด้วยดิจิทัล * (โครงการสำคัญฯ 69) *	36.0185	2	8	7	กสอ.
1.2.2	โครงการผลักดันการพัฒนา Smart mine	-	2	4	12	กพร.
1.2.3	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรม 4.0	6.7934	2	4	6	กพร.
1.2.4	ค่าใช้จ่ายในการสร้างเครื่องต้นแบบมันเก็บใบอ้อยอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มมูลค่าสู่วัตถุดิบชีวมวล ตำบลนครชุม อำเภอเมือง กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร 1 ชุด	-	2	3	1	สอน.
1.2.5	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกอ้อยด้วยเทคโนโลยี Land Leveling เพื่อแก้ไขปัญหาความสูญเสียผลผลิต จากภัยธรรมชาติ ระยะที่ 2	-	2	3	1	สอน.
1.2.6	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบติดตามการเจริญเติบโตของ อ้อยด้วยอากาศยานไร้คนขับ	-	2	3	1	สอน.
1.2.7	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาวัสดุอ้างอิง (RW/CRM) สำหรับการ วิเคราะห์และทดสอบน้ำตาลทรายตามมาตรฐานสากล ISO 17034	1.1050	2	3	1	สอน.

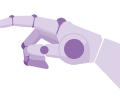
ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุ่ดหมาย)	
1.2.8	เครื่องต้นแบบกำจัดวัชพืชอัตโนมัติแบบเลเซอร์	8.4330	2	3	1	สอน.
1.2.9	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพันธุ์อ้อยของสำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายสู่เกษตรกรชาวไร่อ้อย	8.7500	2	3	1	สอน.
1.2.10	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับชาวไร่อ้อยโดยใช้นวัตกรรม เป็นฐานด้านเทคโนโลยีพันธุ์อ้อยและเกษตรอัจฉริยะ <i>* (โครงการสำคัญฯ 69) *</i>	5.0958	2	3	1	สอน.
1.2.11	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำต้นแบบการสกัดสารฟีนอลิก ชนิดไฮโดรไลติกจากกากอ้อยโดยเอ็นไซม์ ไซแลนเนสที่ผลิตโดยจุลินทรีย์สายพันธุ์ไทย	4.9464	2	4	10	สอน.
1.2.12	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้จากอ้อย และน้ำตาลทรายเป็นวัสดุคอมโพสิตชีวภาพ	5.0888	2	4	10	สอน.
1.2.13	โครงการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมสู่การเปลี่ยนผ่าน การผลิตที่ยั่งยืนและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม <i>* (โครงการสำคัญฯ 69) *</i>	6.1902	2	18	10	สศอ.
1.2.14	ยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพารา และปาล์มน้ำมันของจังหวัดกระบี่ สู่อุตสาหกรรม 4.0	-	2	3	1	สปอ.
1.2.15	การยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมัน กลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามันสู่อุตสาหกรรม 4.0	-	2	3	1	สปอ.
1.2.16	ยกระดับการผลิตปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูงเชิงอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยี	-	2	3	1	สปอ.
1.2.17	โครงการส่งเสริมศักยภาพในการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง	-	2	8	7	สปอ.
1.2.18	โครงการผู้ประกอบการยุคใหม่ พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	2	8	7	สปอ.
1.2.19	โครงการส่งเสริมการใช้หุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ในสถานประกอบการอุตสาหกรรม	-	2	4	7	สปอ.
1.2.20	โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนเครื่องจักร ประสิทธิภาพสูงในการปรับปรุงผลผลิต เพื่อยกระดับ มาตรฐานและประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์	-	2	8	7	สปอ.
1.2.21	โครงการยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการ SMEs ด้วยเทคโนโลยี Digital	-	2	8	7	สปอ.
1.2.22	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรจังหวัดระยองสู่ อุตสาหกรรม 4.0 (Rayong Agro - Industry to smart Industry 4.0)	-	2	3	1	สปอ.
1.2.23	โครงการยกระดับอุตสาหกรรมการผลิตสู่ 4.0 (Smart Manufacturing)	-	2	4	7	สปอ.
1.2.24	โครงการยกระดับการผลิตแม่พิมพ์ขั้นสูงเพื่อสนับสนุน อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่	-	2	8	7	สปอ.
1.2.25	การพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ เพื่อยกระดับศักยภาพการแข่งขันเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0	-	2	4	7	สปอ.
1.2.26	โครงการศูนย์ออกแบบและผลิตต้นแบบชิ้นส่วน และเครื่องมือแพทย์ พร้อมห้องปฏิบัติการทดสอบ	-	2	4	4	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมวดหมาย)	
1.2.27	โครงการยกระดับความสามารถผู้ประกอบการในการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ และมาตรฐานตามระบบการบริหารงานคุณภาพสำหรับเครื่องมือแพทย์	-	2	4	4	สปอ.
1.2.28	โครงการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพวัสดุในเชิงการแพทย์	-	2	4	4	สปอ.
1.2.29	โครงการยกระดับศักยภาพการเฝ้าระวังด้านสิ่งแวดล้อมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับอุตสาหกรรมและองค์ความรู้สำหรับบุคลากร เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 (Digital Twin for Industry 4.0)	-	2	18	10	สปอ.
1.3	แผนงาน การพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน	575.0604				
1.3.1	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ/ผลิตภาพ (โครงการเร่งรัดการจดทะเบียนเครื่องจักรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)	24.9610	2	8	7	กรอ.
1.3.2	โครงการยกระดับธุรกิจอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน	85.1943	2	8	7	กสอ.
1.3.3	โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน * (โครงการสำคัญฯ 69) *	42.5593	2	7	5	กสอ.
1.3.4	โครงการส่งเสริมเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจร * (โครงการสำคัญฯ 69) *	166.7924	2	3	1	กสอ.
1.3.5	โครงการปรับธุรกิจให้รองรับการเปลี่ยนแปลง	30.9742	2	8	7	กสอ.
1.3.6	โครงการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	34.3140	2	8	7	กสอ.
1.3.7	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ * (โครงการสำคัญฯ 69) *	28.8256	2	9	8	กสอ.
1.3.8	โครงการส่งเสริมซอฟต์แวร์สาขาแฟชั่น	-	2	8	7	กสอ.
1.3.9	โครงการส่งเสริมซอฟต์แวร์สาขาอาหาร	46.6881	2	8	7	กสอ.
1.3.10	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	49.6380	4	16	8	กสอ.
1.3.11	โครงการพัฒนาความร่วมมือร่วมในสร้างวิถี OTAGAI สู่อุตสาหกรรมยั่งยืน (โครงการใหม่)	7.4506	2	8	7	กสอ.
1.3.12	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่อุตสาหกรรมระบบราง	6.2490				สศอ.
1.3.13	โครงการยกระดับหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village : CIV) เพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนที่ได้รับผลกระทบจาก Covid-19	-	2	8	7	สปอ.
1.3.14	โครงการสินเชื่อเพื่อเสริมศักยภาพ SME และโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน	-	2	8	7	สปอ.
1.3.15	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี	-	2	8	7	สปอ.
1.3.16	เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากแพด้วยภูมิปัญญาและความคิดสร้างสรรค์	-	2	3	1	สปอ.
1.3.17	โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	-	2	8	7	สปอ.
1.3.18	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวจากเศษวัสดุไม้ยางพาราสะท้อนอัตลักษณ์จังหวัดยะลา	-	2	5	2	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
1.3.19	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์บนพื้นฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาให้มีอัตลักษณ์โดดเด่นของพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว	-	2	5	2	สปอ.
1.3.20	โครงการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมด้วยอัตลักษณ์นวัตกรรมและเทคโนโลยี เข้าสู่ตลาดสากล	-	2	16	7	สปอ.
1.3.21	โครงการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล	-	2	4	7	สปอ.
1.3.22	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs เพื่อส่งเสริมการแข่งขันสู่ตลาดสากล	-	2	8	7	สปอ.
1.3.23	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	2	8	7	สปอ.
1.3.24	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปผลไม้เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Fruit Enhancement)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.25	โครงการยกระดับศักยภาพบรรจุภัณฑ์ผลไม้สดและผลไม้แปรรูปเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Fruit Packaging Design)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.26	โครงการคาราวานสินค้าอุตสาหกรรม	-	2	8	7	สปอ.
1.3.27	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง	-	2	16	2	สปอ.
1.3.28	โครงการเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐานให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม	-	2	8	7	สปอ.
1.3.29	โครงการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน สู่ระบบมาตรฐานสากล	-	2	8	7	สปอ.
1.3.30	โครงการ “Re-Boot Local Startup” พื้นที่วิสาหกิจไทย	-	2	8	7	สปอ.
1.3.31	โครงการ “Up Scale SMEs Premium” (ยกระดับ SMEs ไทยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล)	-	2	8	7	สปอ.
1.3.32	โครงการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมแฟชั่นล้านนา	-	2	8	7	สปอ.
1.3.33	โครงการพัฒนารูปแบบและเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชนเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการผลิต	-	2	8	7	สปอ.
1.3.34	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบชีวภาพสู่อุตสาหกรรมสุขภาพและความงาม (อยู่ระหว่างเสนอโครงการ)	-	2	8	7	สปอ.
1.3.35	หมู่บ้านอุตสาหกรรมไหมสร้างสรรค์ (Creative industry Silk Village : CIV)	-	2	16	2	สปอ.
1.3.36	โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	-	2	8	7	สปอ.
1.3.37	โครงการยกระดับขีดความสามารถด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศของบุคลากรและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเป้าหมายตามมาตรฐานสากล	-	2	4	7	สปอ.
1.3.38	โครงการยกระดับความรู้ด้านดิจิทัล ด้านการผลิตและการตลาด	-	2	8	7	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุ่ดหมาย)	
1.3.39	โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ SMEs และพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	-	2	3	1	สปอ.
1.3.40	โครงการยกระดับผู้ประกอบการสวนป่าเข้าสู่มาตรฐานการจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามแนวทางสากล	-	2	8	7	สปอ.
1.3.41	โครงการพัฒนาศักยภาพหน่วยรับรองผลิตภัณฑ์กระบวนการและบริการของประเทศไทยเข้าสู่มาตรฐานสากล (ISO/IEC 17065)	-	2	4	7	สปอ.
1.3.42	โครงการยกระดับผู้ประกอบการแปรรูปอาหารเพื่อการส่งออกตลอดห่วงโซ่อุปทานสู่มาตรฐานสากล	-	2	16	7	สปอ.
1.3.43	โครงการพัฒนาผ้าไหมไทยร่วมสมัย (Premium Thai Silk)	-	2	8	7	สปอ.
1.3.44	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและแฟชั่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	-	2	8	7	สปอ.
1.3.45	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับมาตรฐานการผลิตอาหารพื้นถิ่นในพื้นที่เส้นทางชุมชนท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	-	2	8	7	สปอ.
1.3.46	โครงการฟื้นฟูสภาพนิเวศกลางและขนาดย่อมเพื่อการเติบโตใหม่ (New Growth) ภายหลังวิกฤติการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด 19	-	2	8	7	สปอ.
1.3.47	โครงการเสริมสร้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กลุ่มเติบโตสูง (Scaling up High Growth SMEs) เพื่อเร่งการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ	-	2	8	7	สปอ.
1.3.48	โครงการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจฮาลาลในพื้นที่สวนอุตสาหกรรมฮาลาลด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี (e-Industrial Park: Halal Food & Product Innovation)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.49	ค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.50	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในภูมิภาคเพื่อเข้าสู่เทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4.0 One Province One Agro Industrial Product : OPOAI 4.0	-	2	3	1	สปอ.
1.3.51	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน - ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C Next Steps)	20.8103				สปอ.
1.3.51	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและอาหารโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	2	3	1	สปอ.
1.3.52	พัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการประมงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	2	3	1	สปอ.
1.3.53	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพในการขนส่งสินค้าอาหารทะเล	-	2	3	1	สปอ.
1.3.54	โครงการสนับสนุนการแปรรูปสมุนไพรหนองครบวงจร	-	2	3	1	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุ่ดหมาย)	
1.3.55	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปเพื่อยกระดับเข้าสู่ระบบมาตรฐานสากล (Standardization for SMEs) สำหรับการปรับตัว ในยุควิถีใหม่	-	2	3	1	สปอ.
1.3.56	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการ และเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง	-	2	3	1	สปอ.
1.3.57	โครงการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร	-	2	3	1	สปอ.
1.3.58	โครงการส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบยางธรรมชาติที่มีคุณภาพ และปราศจากสิ่งปลอมปน	-	2	3	1	สปอ.
1.3.59	ศูนย์ปฎิรูปอุตสาหกรรม 4.0 ระดับจังหวัดสระบุรีโครงการ ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์	-	2	3	1	สปอ.
1.3.60	โครงการยกระดับสินค้าเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย ด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์ (Value Creation and Innovation) เพื่อการรองรับการบริโภควิถีใหม่ (New Normal) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	-	2	3	1	สปอ.
1.3.61	โครงการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกังขงสู่ผลิตภัณฑ์ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (บูรณาการ/อุตสาหกรรมชีวภาพ)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.62	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่วัตถุดิบทางการเกษตร สู่ผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ	-	2	3	1	สปอ.
1.3.63	โครงการยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร/ เกษตรอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานสู่มาตรฐานสากล	-	2	3	1	สปอ.
1.3.64	โครงการยกระดับพืชสมุนไพรไทย เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรม อาหารฟังก์ชันและส่วนผสมอาหารฟังก์ชัน (Functional Food and Functional Ingredient)*	-	2	3	1	สปอ.
1.3.65	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์จากวัตถุดิบทาง การประมงหรือวัตถุดิบอัตลักษณ์ในภาคตะวันออก ให้มีมาตรฐานความปลอดภัย	-	2	3	1	สปอ.
1.3.66	โครงการยกระดับผลผลิตทางการเกษตรในอุตสาหกรรม ผลไม้ (มะม่วง เงาะ มังคุด) ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และการจัดการทรัพยากรด้วยระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ในพื้นที่ EEC	-	2	3	1	สปอ.
1.3.67	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มพืชสมุนไพรสู่ผลิตภัณฑ์อาหาร และเครื่องดื่มเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันร่างกาย (Health and Wellness Food)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.68	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาหารจากแมลง (Edible Insects) ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น อุตสาหกรรมอาหารแห่งอนาคต	-	2	3	1	สปอ.
1.3.69	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปกัญชา/กัญชง แบบครบวงจรแบบในพื้นที่ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้	-	2	3	1	สปอ.
1.3.70	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มอาหารพื้นถิ่นของชุมชนท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	-	2	3	1	สปอ.

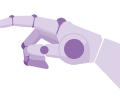
ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
1.3.71	โครงการยกระดับมาตรฐานการแปรรูปสินค้าและสร้าง ความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ SME และวิสาหกิจชุมชน ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	-	2	3	1	สปอ.
1.3.72	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าวด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับการผลิตสินค้า สู่มาตรฐานสากล ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-	2	3	1	สปอ.
1.3.73	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการผลิต และยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูป พื้นที่ 11 จังหวัดภาคใต้	-	2	3	1	สปอ.
1.3.74	โครงการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยการพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องสำอางสมุนไพรในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	-	2	3	1	สปอ.
1.3.75	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารมูลค่าเพิ่มสูง จากข้าวและผลผลิตเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.76	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ผลไม้แปรรูปเพื่อเพิ่มศักยภาพ การแข่งขันแก่ผู้ประกอบการในพื้นที่ภาคใต้	-	2	3	1	สปอ.
1.3.77	โครงการศึกษาตลาดใหม่ที่มีศักยภาพสำหรับอุตสาหกรรม อาหารฮาลาลไทย	-	2	3	1	สปอ.
1.3.78	โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการพัฒนา ฮาลาลไทยให้ทันสมัย	-	2	3	1	สปอ.
1.3.79	โครงการพัฒนาอาหารพื้นถิ่นประจวบคีรีขันธ์สู่เชิงพาณิชย์	-	2	3	1	สปอ.
1.3.80	โครงการนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าพืชเศรษฐกิจใหม่ และสินค้าเกษตรอัตลักษณ์เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ชีวภาพอย่างยั่งยืน	-	2	3	1	สปอ.
1.3.81	โครงการเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม อาหารไทยสู่การแปรรูปเพิ่มมูลค่าอาหารอนาคต	-	2	3	1	สปอ.
1.3.82	โครงการยกระดับอุตสาหกรรมอาหารฟังก์ชันและ ส่วนประกอบเพื่อรองรับตลาดผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม	-	2	3	1	สปอ.
1.3.83	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่อุปทานให้กับวัตถุดิบ เกษตรอาหารอัตลักษณ์ในพื้นที่ EEC	-	2	3	1	สปอ.
1.3.84	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารสร้างสรรค์จากวัตถุดิบ ศักยภาพในพื้นที่จังหวัดภาคใต้	-	2	3	1	สปอ.
1.3.85	โครงการ Agri Booster ยกระดับอุตสาหกรรมเกษตร แปรรูปมูลค่าเพิ่มสูง New S-Curve	-	2	3	1	สปอ.
1.3.86	โครงการ การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ผลิตภัณฑ์ เกษตรมูลค่าสูงด้วยการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและ นวัตกรรม (Agro-Inno&Tech)	-	2	3	1	สปอ.
1.3.87	โครงการยกระดับการผลิตและแปรรูปกุ้งและ พืชสมุนไพรให้มีมาตรฐานเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	-	2	3	1	สปอ.

ก	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
1.3.88	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนล้านนาสร้างมูลค่า ทางการตลาดเชื่อมโยงเศรษฐกิจไทย (สอจ.ลำปาง)	-	2	8	1	สพอ.
1.3.89	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมยกระดับอัตลักษณ์ผ้าถิ่นภาคเหนือ ตอนล่าง (สอจ.อุทัยธานี)	-	2	8	1	สพอ.
1.3.90	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ/แปรรูปอาหาร และการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงและผลไม้แปรรูปฮาลาล พื้นที่กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ (นราธิวาส)	-	2	8	1	สพอ.
1.3.91	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผู้ประกอบการและยกระดับสินค้า ด้วยนวัตกรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ (ปัตตานี)	-	2	8	1	สพอ.
1.3.92	ค่าใช้จ่ายปั้นนักธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมจังหวัดต้นแบบ อัจฉริยะ (MIND Star)	16.2332	2	8	1	สพอ.
1.3.93	ค่าใช้จ่ายการยกระดับมาตรฐานของผู้ประกอบการ SME เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่าง ประเทศ	-	2	8	1	สพอ.
1.3.94	โครงการพัฒนาศักยภาพการประกอบธุรกิจเพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจฐานราก - ค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมชุมชน	-	2	3	1	สพอ.
1.3.95	โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค - ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรม ฮาลาลของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ (สอจ.นครศรีธรรมราช) * (โครงการสำคัญฯ 69) *	2.7698				สพอ. สพอ.
1.3.96	- ค่าใช้จ่ายพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ด้วยการ ส่งเสริม Soft Power และการตลาดวิถีใหม่	-	2	8	1	สพอ.
1.3.97	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Cultural Textile)	-	2	8	1	สพอ.
1.3.98	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการขนส่ง ในภูมิภาค - ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนด้วยการ บริหารจัดการการขนส่งเพื่อการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน ในภูมิภาคและการส่งออกสู่กลุ่มประเทศแม่โขงล้านช้าง	-	2	8	1	สพอ.
1.3.99	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาหัตถกรรมสิ่งทอแม่โขง-ล้านช้าง (Mekong-Lancang Textiles Design & Craft) (สอจ. เชียงราย)	4.0000	2	8	1	สพอ.
	โครงการยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการสู่ ผู้ประกอบการยุคใหม่					
1.3.100	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการ ยุคใหม่ด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรม 5.0 (กยผ.)	7.6006	2	8	1	สพอ.
1.3.100	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการ ยุคใหม่ด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรมสู่อุตสาหกรรม 5.0 (กยผ.)	7.6006	2	8	1	สพอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุ่ดหมาย)	
2	แผนปฏิบัติการ เรื่อง ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการ ที่เติบโตอย่างยั่งยืนชุมชน	771.3073				
2.1	แผนงาน การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวทาง BCG Model	259.4972				
2.1.1	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	24.0000	5	18	10	กรอ.
2.1.2	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และความปลอดภัย (Smart Safety) ในโรงงานอุตสาหกรรม โครงการพัฒนาและส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจก ภาคอุตสาหกรรม	15.0000	5	18	10	กรอ.
2.1.3	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและส่งเสริมการลดก๊าซเรือนกระจก ภาคอุตสาหกรรม	4.1132	5	18	10	กรอ.
2.1.4	โครงการยกระดับธุรกิจ SME ด้วยการประยุกต์ใช้ในโมเดล เศรษฐกิจ BCG * (โครงการสำคัญฯ 69) *	79.5557	5	18	10	กสอ.
2.1.5	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เข้าสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ	1.8000	2	18	10	กพร.
2.1.6	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนภาค อุตสาหกรรมให้มีการใช้ทรัพยากรแร่และโลหะอย่างยั่งยืน	24.3486	5	18	10	กพร.
2.1.7	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและต่อยอดเทคโนโลยีรีไซเคิล ซากแผงเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อเป็นวัตถุดิบทดแทน ในอุตสาหกรรมเคมี * (โครงการสำคัญฯ 69) *	4.7963	5	18	10	กพร.
2.1.8	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มผลิตภาพด้วยการเชตกรรมกร บริหารจัดการดิน น้ำ ปุ๋ย สำหรับการเพาะปลูกอ้อย อย่างยั่งยืน * (โครงการสำคัญฯ 69) *	3.6800	2	3	1	สอน.
2.1.9	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการติดตามการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย (Carbon-Tracking of The Cane and Sugar Industry (CO2Track-CSI) เพื่่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) * (โครงการสำคัญฯ 69) *	3.9378	5	18	10	สอน.
	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้มี การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม					สอน.
2.1.10	ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเครื่องจักรกลการเกษตร เพื่อลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) และ PM 2.5 ในระบบอุตสาหกรรมอ้อย	7.8483	5	18	10	สอน.
2.1.11	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการผลิตและใช้ประโยชน์พลังงาน หมุนเวียนจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG	3.0150	5	18	10	สอน.
2.1.12	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแนวทางการรับรองฉลากสิ่งแวดล้อม ในระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อลดปัญหา อ้อยไฟไหม้และฝุ่น PM 2.5	-	5	18	10	สอน.
2.1.13	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบการซื้อขายคาร์บอน เครดิตในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายของไทย	4.0380	5	18	10	สอน.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
2.1.14	ค่าใช้จ่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการลักลอบเผาอ้อยเพื่อลดฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM 2.5) เชิงพื้นที่	6.2513	5	18	10	สอน.
2.1.15	ค่าใช้จ่ายในการลดปัญหาฝุ่นมลพิษ PM 2.5 โดยลดการเผาอ้อยด้วยเครื่องสางใบอ้อย	2.6822	5	18	10	สอน.
2.1.16	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายที่เป็นมิตรกับสภาพภูมิอากาศโลก ระยะ 2	-	5	18	10	สอน.
	โครงการยกระดับผลิตภาพและพัฒนากำลังคนเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม					สศอ.
2.1.17	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมสู่การเปลี่ยนการผลิตที่ยั่งยืนและยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม	6.1902	5	18	10	สศอ.
2.1.18	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภาพภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model)	-	5	18	10	สศอ.
2.1.19	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับภาคอุตสาหกรรม เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)	-	5	18	10	สศอ.
2.1.20	- ค่าใช้จ่ายในเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิดการดำเนินธุรกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environment, Social, Governance: ESG)	-	5	18	10	สศอ.
2.1.21	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแนวทางการส่งเสริมการผลิตและการใช้พลังงานทางเลือก (Alternative Energy) ในภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน	-	5	18	10	สศอ.
2.1.22	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแนวทางการยกระดับประสิทธิภาพการใช้น้ำในกระบวนการอุตสาหกรรมเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	-	5	18	10	สศอ.
2.1.23	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับขีดความสามารถการใช้พลาสติกรีไซเคิลในอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์ พลาสติกไทยเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมพลาสติก	4.6984	5	18	10	สศอ.
2.1.24	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมจัดการซากแบตเตอรี่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างยั่งยืน	10.0636	5	18	10	สศอ.
2.1.25	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมตามแนวคิด BCG (Bio-Circular-Green Economy) สู่การพัฒนาในระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด	-	5	18	10	สศอ.
2.1.26	ค่าใช้จ่ายการจัดทำตัวชี้วัดผลิตภัณฑ์มวลรวมสีเขียวภาคอุตสาหกรรมและการขยายผล	-	5	18	10	สพอ.
2.1.27	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนตามแนวคิด BCG	-	5	18	10	สพอ.
2.1.28	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการตามกรอบแนวคิด BCG สู่การตลาดยุคใหม่	-	5	18	10	สพอ.
2.1.29	โครงการพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG MODEL	-	5	18	10	สพอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
2.1.30	การจัดทำฉลากคาร์บอนสำหรับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน และยางพารา	-	5	18	10	สปอ.
2.1.31	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตามแนวคิด BCG	-	5	18	10	สปอ.
2.1.32	โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม อาหารและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรจังหวัด ภาคใต้ชายแดน ตามแนวทาง โมเดลเศรษฐกิจ BCG เศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว	-	5	18	10	สปอ.
2.1.33	โครงการพัฒนาสร้างสรรค่นวัตกรรมใหม่จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว โดยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด 3R	-	5	18	10	สปอ.
2.1.34	โครงการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs ในด้านเทคโนโลยี สะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Clean & Green technology)	-	5	18	10	สปอ.
2.1.35	โครงการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมต้นแบบด้านการจัดการ ของเสียและวัสดุเหลือใช้ (Zero Waste) จังหวัดสมุทรปราการ	-	5	18	10	สปอ.
2.1.36	โครงการส่งเสริมสถานประกอบการมุ่งสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ	-	5	18	10	สปอ.
2.1.37	โครงการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model)	-	5	18	10	สปอ.
2.1.38	โครงการกำจัดกากอุตสาหกรรมจากการลักลอบทิ้ง กากของเสียอันตรายและการจัดการของเสียจากโรงงาน อุตสาหกรรมตามหลัก 3Rs	-	5	18	10	สปอ.
2.1.39	โครงการการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตามกรอบแนวคิด BCG	-	5	18	10	สปอ.
2.1.40	โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและยกระดับบรรจุภัณฑ์ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้ศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม 4.0 Industry Transformation Center 4.0 (ITC 4.0)	-	5	18	10	สปอ.
2.1.41	โครงการ “พัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ภาคอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่า”	-	5	18	10	สปอ.
2.1.42	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดระดับ รายสาขาจังหวัดสงขลา	-	5	18	10	สปอ.
2.1.43	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วยแนวคิด BCG	-	5	18	10	สปอ.
2.1.44	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมส่วนภูมิภาคด้วย BCG Model	-	5	18	10	สปอ.
2.1.45	โครงการส่งเสริมสถานประกอบการมุ่งสู่อุตสาหกรรม คาร์บอนต่ำ เพื่อลดภาวะโลกร้อน	-	5	18	10	สปอ.
2.1.46	โครงการพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมพลาสติกรีไซเคิล ตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular Economy	-	5	18	10	สปอ.
2.1.47	โครงการลดผลกระทบของขยะจากภาวะการแพร่ระบาด โควิด-19	-	5	18	10	สปอ.
2.1.48	โครงการยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรม ด้านการจัดการก๊าซเรือนกระจกรองรับโลกการค้ายุคใหม่	-	5	18	10	สปอ.
2.1.49	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ตามแนวทาง เศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG Model)	-	5	18	10	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
2.1.50	โครงการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป มูลค่าสูง (High Value Products) ตามแนวทาง BCG	-	5	18	10	สปอ.
2.1.51	โครงการ เพิ่มมูลค่าโกโก้สู่ผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง (High Value Products) ตามแนวทาง BCG	-	5	18	10	สปอ.
2.1.52	โครงการปรับปรุงกระบวนการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ภายในบ้าน ด้วยแนวคิด BCG เพื่อลดมลพิษในเขต 3 อำเภอริมแม่น้ำโขง จังหวัดเชียงราย	-	5	18	10	สปอ.
2.1.53	โครงการขับเคลื่อนการผลิตอาหารอย่างยั่งยืนตามแนวคิด BCG Model : การลด Food Loss และ Food Waste ตลอดห่วงโซ่อุปทาน ปี 2566	-	5	18	10	สปอ.
2.1.54	ค่าใช้จ่ายการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมภูมิภาคให้เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยกรอบแนวคิด BCG	-	5	18	10	สปอ.
2.1.55	ค่าใช้จ่ายการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)	19.6382	5	18	10	สปอ.
2.1.56	ค่าใช้จ่ายในการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนด้วยผลิตภาพสีเขียว (Green Productivity) * (โครงการสำคัญฯ 69) * (กยพ.)	12.0000	5	18	10	สปอ.
2.1.57	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) (กยพ.)	19.6382	5	18	10	สปอ.
2.1.58	ค่าใช้จ่ายในการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐาน ของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VER) สำหรับสถานประกอบการในซอย กองพันพล จังหวัดสมุทรสาคร (สอจ.สมุทรสาคร)	1.1543	5	18	10	สปอ.
2.1.59	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการบริหารจัดการโลจิสติกส์และ โซ่อุปทานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) (สอจ.ปทุมธานี)	1.0479	5	18	10	สปอ.
2.1.60	โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากร เพื่อให้เกิด เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่ยั่งยืน	-	5	18	10	กนอ.
2.2	แผนงาน การส่งเสริม พัฒนา กำกับดูแลให้มีความปลอดภัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	507.8101				
2.2.1	โครงการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม					
2.2.2	ค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อน แก่ชุมชนและสร้างผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม	100.0000	5	18	10	กรอ.
2.2.3	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน โดยนำความร้อน ทิ้งในระบบทำความเย็นมาใช้ประโยชน์ด้วย Ammonia Heat Pump เพื่อการลดก๊าซเรือนกระจกอย่างยั่งยืน	10.0000	5	18	10	กรอ.
2.2.4	ค่าใช้จ่ายในการควบคุมและเพิ่มประสิทธิภาพการบำบัดน้ำทิ้ง ในพื้นที่อ่อนไหวสูง	6.0000	5	18	10	กรอ.
2.2.5	ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุอันตราย และสิ่งแวดล้อม	-	5	18	10	กรอ.
2.2.6	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และ การพัฒนายกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	50.0000	5	18	10	กรอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
2.2.7	โครงการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมและ ลดมลพิษภาคอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก	69.7500	5	18	10	กรอ.
2.2.8	- ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม	70.0000	5	18	10	กรอ.
2.2.9	- ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการวัตถุอันตราย สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย	50.0000	5	18	10	กรอ.
2.2.10	โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว	3.3000	5	18	10	กพร.
2.2.11	โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐานให้มีมาตรฐานตามรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) * (โครงการสำคัญฯ 69) *	4.9240	5	18	10	กพร.
2.2.12	โครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการ ปฏิบัติงานของท้องถิ่นในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เหมืองแร่	1.8000	5	18	10	กพร.
2.2.13	โครงการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการ ปฏิบัติงานของท้องถิ่นในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่เหมืองแร่	2.0000	5	18	10	กพร.
2.2.14	โครงการบริหารจัดการข้อมูลและการสร้างความตระหนัก ให้กลุ่มเป้าหมายในการกำกับดูแล ส่งเสริม และยกระดับ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน	2.2000	5	18	10	กพร.
2.2.15	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาประสิทธิภาพกลไกการกำกับดูแล การประกอบการเหมืองแร่	-	6	20	13	กพร.
2.2.16	ค่าใช้จ่ายในการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่ และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการ ให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม	3.5933	5	18	10	กพร.
2.2.17	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรม เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานตามหลักเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)	-	5	18	10	กพร.
2.2.18	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและยกระดับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน	-	5	18	10	กพร.
2.2.19	ค่าใช้จ่ายในการจัดงานรางวัลอุตสาหกรรม ประจำปี พ.ศ. 2568	2.2940	2	18	10	กพร.
2.2.20	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการ วัตถุดิบแร่	-	2	18	10	กพร.
2.2.21	โครงการตรวจประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมพื้นที่ อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม * (โครงการสำคัญฯ 69) *	-	2	18	10	กพร.
2.2.22	ค่าใช้จ่ายเพิ่มมูลค่าใบและยอดอ้อยเป็นเชื้อเพลิงชีวมวลอัดเม็ด (Wood Pellet) เพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยและ ลดฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM 2.5 จากการลักลอบเผาอ้อย	-	2	4	1	สอน.
2.2.23	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่าย ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	13.9744	5	18	10	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
2.2.24	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาวัสดุที่ไม่ใช้แล้วภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์ชุมชน	-	5	18	10	สปอ.
2.2.25	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบรับเรื่องร้องเรียนและเหตุฉุกเฉิน ของกระทรวงอุตสาหกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างเต็มรูปแบบ	-	5	18	10	สปอ.
2.2.26	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์ สิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ	-	5	18	10	สปอ.
2.2.27	โครงการส่งเสริมให้สถานประกอบการเข้าสู่ระบบธรรมาภิบาล ทางธุรกิจและสิ่งแวดล้อม	-	5	18	10	สปอ.
2.2.28	โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	-	5	18	10	สปอ.
2.2.29	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับการกำกับดูแลโรงงาน และเหมืองแร่วิถี เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมดีชุมชน	-	5	18	10	สปอ.
2.2.30	ค่าใช้จ่ายในการอุตสาหกรรมสมุทรสาครรักษ์ชุมชน	-	5	18	10	สปอ.
2.2.31	ค่าใช้จ่ายในการสร้างพลวัตขับเคลื่อนโรงงานอุตสาหกรรม และชุมชน ปันให้เป็นหนึ่ง	-	5	18	10	สปอ.
2.2.32	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภาคใต้ ชายแดน ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (สอจ.ยะลา)	-	5	18	10	สปอ.
2.2.33	ค่าใช้จ่ายเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมบนหลักการ มีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล	13.9744				สปอ.
2.2.34	การวัดและประเมินประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-Efficiency) ของ กนอ.	-	5	18	10	กนอ.
2.2.35	โครงการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (IEAT Greenhouse Gases Management)	4.0000	5	18	10	กนอ.
2.3	แผนงาน การพัฒนาและยกระดับเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	4.0000				
2.3.1	ค่าใช้จ่ายในการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Pre-EIT)	-	5	18	8	สปอ.
2.3.2	โครงการ “ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ นครราชสีมา (Eco-Industrial Clusters Nakhonratchasima : EICn)”	-	5	18	8	สปอ.
2.3.3	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก 2	-	5	18	8	สปอ.
2.3.4	โครงการพัฒนาและยกระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ Eco Industrial Town	-	5	18	8	สปอ.
2.3.5	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กิจกรรมหลัก : การดำเนินงานด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	-	5	18	8	สปอ.
2.3.6	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสมุทรปราการ	-	5	18	8	สปอ.
2.3.7	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดนครปฐม	-	5	18	8	สปอ.
2.3.8	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดตราด	-	5	18	8	สปอ.
2.3.9	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสระแก้ว	-	5	18	8	สปอ.
2.3.10	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสมุทรสาคร	-	5	18	8	สปอ.
2.3.11	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสระบุรี	-	5	18	8	สปอ.
2.3.12	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดฉะเชิงเทรา	-	5	18	8	สปอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
2.3.13	โครงการยกระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	-	5	18	8	สปอ.
2.3.14	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดราชบุรี	-	5	18	8	สปอ.
2.3.15	โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดขอนแก่น	-	5	18	8	สปอ.
2.3.16	โครงการส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ นครราชสีมา	-	5	18	8	สปอ.
2.3.17	โครงการพัฒนาและยกระดับจังหวัดชลบุรีสู่การเป็น เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) รองรับ การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อย่างยั่งยืน	-	5	18	8	สปอ.
2.3.18	โครงการยกระดับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และส่งเสริมนิคมฯ เข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Enhancement)	4.0000	5	18	10	กนอ.
3	แผนปฏิบัติการ เรื่อง พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อ การเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน	732.6753				
3.1	แผนงาน การดำเนินงานด้านนโยบาย มาตรการ และการมาตรฐาน	206.3873				
	โครงการยกระดับสถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีศักยภาพในการแข่งขัน					กรอ.
3.1.1	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนา ส่งเสริมและยกระดับสถานประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีศักยภาพในการแข่งขัน	10.0601	2	4	10	กรอ.
3.1.2	โครงการสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และพัฒนาปัจจัยเอื้อเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	25.5101	2	8	7	กสอ.
3.1.3	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ข้อมูลและระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพมุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0 - ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาความร่วมมือด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี การผลิตสมัยใหม่ระหว่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตระดับอนุภาค และประเทศหุ้นส่วนเพื่อพัฒนาสู่อุตสาหกรรม 4.0	-	2	2	5	สศอ.
3.1.4	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาความร่วมมือด้านสินค้าอุตสาหกรรม และบริการฮาลาลเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	-	2	2	5	สศอ.
3.1.5	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนและขับเคลื่อนความร่วมมือ ด้านอุตสาหกรรมในระดับทวิภาคีกับประเทศในภูมิภาคยุโรป	-	2	2	5	สศอ.
3.1.6	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรม เหล็กไทยไปสู่เหล็กสีเขียว (Green Steel)	-	2	9	3	สศอ.
3.1.7	- ค่าใช้จ่ายในการผลักดันแพชชั่นฮาลาลอัตลักษณ์ไทยก้าวสู่ ตลาดมุสลิมโลก	-	2	4	1	สศอ.
3.1.8	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจในเชิงลึกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรมไทย : อุตสาหกรรมก่อสร้างที่มีนวัตกรรม (Innovation Construction)	-	2	9	1,5,10	สศอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมุดหมาย)	
3.1.9	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจในเชิงลึกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรมไทย	-	2	9	1,5,10	สศอ.
3.1.10	ค่าใช้จ่ายพัฒนาตามแนววิถีใหม่กับมาตรฐาน มอก.	-	2	4	4	สมอ.
3.1.11	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน * (โครงการสำคัญฯ 69) *	41.7354	2	16	7	สมอ.
3.1.12	ค่าใช้จ่ายในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และคุ้มครองผู้บริโภค ให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	13.7593	4	17	12	สมอ.
3.1.13	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว	1.3023	2	2	5	สมอ.
3.1.14	ค่าใช้จ่ายในการเป็นเจ้าภาพจัดประชุมระหว่างประเทศ ตามพันธกรณีระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล	2.1060	2	2	5	สมอ.
3.1.15	ค่าใช้จ่ายในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	2.2600	2	8	7	สมอ.
3.1.16	ค่าใช้จ่ายในการเสนอแก้ไขปรับปรุงมาตรฐานระหว่างประเทศ ในคณะกรรมการวิชาการ ISO/TC157 Non-systemic contraceptives and STI barrier prophylactics	-	2	2	7	สมอ.
3.1.17	ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511	-	6	20	7	สมอ.
3.1.18	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมผู้ประกอบการร้านค้ารายย่อย ให้จำหน่ายสินค้ามาตรฐาน มอก. เพื่อความปลอดภัยของ ผู้บริโภค	4.0420	2	8	7	สมอ.
3.1.19	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการไทย เพิ่มโอกาส การแข่งขันทางธุรกิจด้วยการมาตรฐาน	5.8753	2	8	7	สมอ.
3.1.20	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs ให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	1.1621	2	8	7	สมอ.
3.1.21	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการรับรองระบบงาน ด้านการตรวจสอบความใช้ได้และทวนสอบก๊าซเรือนกระจก ตามมาตรฐานสากล	-	2	8	7	สมอ.
3.1.22	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ด้านการมาตรฐานของประเทศ	2.0846	2	8	7	สมอ.
3.1.23	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก. เอส)	7.0000	2	16	7	สมอ.
3.1.24	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม SMEs และบูรณาการการแก้ไข ปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศ	13.9183				สมอ.
3.1.25	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	4.5180	6	20	13	สปอ.
3.1.26	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนายุทธศาสตร์อุตสาหกรรมระหว่างประเทศ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม และกลยุทธ์ในการรองรับความตกลงระหว่างประเทศใหม่ ของภาคอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.1.27	ค่าใช้จ่ายในการเจรจาธุรกิจและประชุมนานาชาติ	4.7400	6	20	13	สปอ.
3.1.28	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว	0.7142	6	20	13	สปอ.
3.1.29	ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์	24.5039	6	20	13	สปอ.

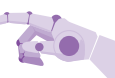
ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมุดหมาย)	
3.1.30	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแนวทางการดำเนินการเรื่องร้องเรียน จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.1.31	ค่าใช้จ่ายในการสร้างมูลค่าจากอุตสาหกรรมโดยการบริหาร จัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (กตร.)	5.0750	5	18	10	สปอ.
3.1.32	- ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม ในภูมิภาค	32.6149	2	3	1	สปอ.
3.1.33	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมผู้ประกอบการเพื่อขับเคลื่อน ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่	3.4058	2	3	1	สร.
3.2	แผนงาน การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม	18.6607				
3.2.1	โครงการพัฒนาระบบนิเวศในการส่งเสริมอุตสาหกรรม (โครงการใหม่)	18.6607	2	8	7	กสอ.
3.2.2	โครงการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดตาก	-	2	9	8	กนอ.
3.2.3	โครงการก่อสร้างนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดสงขลา (ระยะที่ 2)	-	2	9	8	กนอ.
3.3	แผนงาน การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง	25.0286				
3.3.1	ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551 และกฎหมายลำดับรอง	-	2	8	7	สมอ.
3.3.2	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมาตรฐานอุตสาหกรรม และบริการทางการแพทย์	-	2	4	7	สมอ.
3.3.3	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาอุตสาหกรรมทางการแพทย์ของผู้ผลิตไทย	-	2	4	7	สมอ.
3.3.4	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร ด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	-	2	4	7	สมอ.
3.3.5	ค่าใช้จ่ายในการสร้างความเข้มแข็งวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสู่สากล	-	2	4	7	สมอ.
3.3.6	ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบเพื่อพิจารณาขอบข่ายผลิตภัณฑ์ ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	-	2	4	7	สมอ.
3.3.7	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยสู่ระบบ การรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเพื่อให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมยานยนต์ของภูมิภาคอาเซียน	-	2	4	3	สมอ.
3.3.8	ค่าใช้จ่ายในการสร้างเครือข่ายด้านการมาตรฐานเพื่อยกระดับ ความปลอดภัยของผู้บริโภคอย่างยั่งยืน	-	2	4	7	สมอ.
3.3.9	โครงการพัฒนาการตรวจรับรองและเตรียมความพร้อม ของผู้ประกอบการไทยเพื่อรองรับมาตรการ EUDR ของสหภาพยุโรป	11.3420	2	18	10	สศอ.
3.3.10	โครงการจัดทำแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเคมีคอนดักเตอร์ ของไทยเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานโลกผ่านเครือข่าย ความร่วมมือระดับนานาชาติ	6.9297	2	4	6	สศอ.
3.3.11	โครงการจัดทำความร่วมมือด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่าง ไทยกับสหภาพยุโรป สาขาห่วงโซ่อุปทานวัตถุดิบสำคัญเพื่อ เปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมพลังงานสะอาดและยั่งยืน ภายใต้ แผนงานการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของสหภาพยุโรป	3.5760	2	2	5	สศอ.
3.3.12	โครงการส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chains) ที่เข้มแข็งในสาขาและสินค้าอุตสาหกรรม ในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก (Indo-Pacific)	3.1809	2	2	5	สศอ.

ที่	แผนปฏิบัติราชการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมุดหมาย)	
3.4	แผนงาน การพัฒนาองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	134.8624				
3.4.1	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	24.0000	6	20	13	กรอ.
	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐภายใต้ แผนดิจิทัล	16.0000	6	20	13	กรอ.
3.4.2	- ระบบการอนุญาตและติดตามการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ออกนอกบริเวณโรงงานแบบอัตโนมัติ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	19.7855	6	20	13	กรอ.
3.4.3	- ระบบศูนย์กลางให้คำปรึกษาภายใต้กฎหมายกรมโรงงาน อุตสาหกรรม ด้วยปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	19.8007	6	20	13	กรอ.
3.4.4	- โครงการติดตามและควบคุมการครอบครองของเสียเคมีวัตถุ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี	10.0000	6	20	13	กรอ.
3.4.5	การพัฒนาบริการดิจิทัลด้านการมาตรฐานสำหรับผู้ประกอบการ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	-	6	20	13	สมอ.
3.4.6	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาและวิเคราะห์ข้อมูลการผลิตและ การนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มีพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวง กำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน	-	6	20	13	สมอ.
3.4.7	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนากิจกรรมดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐ เพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	0.2762	6	20	13	สมอ.
3.4.8	โครงการพัฒนาระดับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย					สอน.
3.4.9	- ค่าใช้จ่ายลิขสิทธิ์การใช้งานระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์	-	2	20	13	สอน.
3.4.10	- ค่าใช้จ่ายโครงการระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการ น้ำตาลในสินค้าส่งออก ระยะ 2	-	2	20	13	สอน.
3.4.11	- ค่าใช้จ่ายในลิขสิทธิ์การใช้งานป้องกันความปลอดภัยระบบ งานสารสนเทศและเทคโนโลยีของ สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย	-	2	20	13	สอน.
3.4.12	- ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงเครือข่ายหลักของระบบสารสนเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	2	20	13	สอน.
3.4.13	- ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบคอมพิวเตอร์แม่ข่าย ของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	2	20	13	สอน.
3.4.14	- ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงประสิทธิภาพการเฝ้าระวังภัย คุกคามทางไซเบอร์ (Cyber Security) ของสำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	2	20	13	สอน.
3.4.15	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเทคโนโลยี Deep Learning มาใช้ ในการอ่านแปลตีความภาพถ่ายทางอากาศ สำหรับระบบ ภูมิสารสนเทศเพื่อแสดงพื้นที่ปลูกอ้อย แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	2	20	13	สอน.
3.4.16	ค่าใช้จ่ายในการเฝ้าระวังและป้องปรามการลักลอบเผาอ้อย แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 4 ระบบ	-	6	20	13	สอน.
3.4.17	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบเชื่อมโยงสารสนเทศกลางสำหรับ การให้บริการออนไลน์สำนักงานคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทราย (OCSB e-Service Portal)	-	6	20	13	สอน.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมวดหมาย)	
3.4.18	ค่าใช้จ่ายในการสร้างแพลตฟอร์มสารสนเทศสำหรับบริหารจัดการวัตถุดิบชีวมวลจากอ้อยในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทน ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร 1 ระบบ (โครงการสำคัญปี 67)	-	6	20	13	สอน.
3.4.19	ค่าใช้จ่ายในการเพิ่มมูลค่าและประเมินศักยภาพผลผลิตอ้อยทนแล้งด้วยเทคโนโลยี ภาพถ่ายมัลติสเปกตรัม ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร 1 ระบบ	-	6	20	13	สอน.
3.4.20	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลทะเบียนชาวไร่อ้อยและการบริหารจัดการต้นทุนและการเงินในกระบวนการผลิตอ้อย น้ำตาลทรายและอุตสาหกรรมชีวภาพแบบดิจิทัล แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	6	20	13	สอน.
3.4.21	ค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบภูมิสารสนเทศในการวิเคราะห์พื้นที่ปลูกอ้อยด้วยเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์ (AI) แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	6	20	13	สอน.
3.4.22	ค่าใช้จ่ายโครงการสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย สมรรถนะ สูงทันสมัย Smart and Modernize รองรับ การเป็นองค์กรดิจิทัล และนโยบาย BCG Economy Model	-	6	20	13	สอน.
3.4.23	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาด้านข้อมูลการประเมินพื้นที่ปลูกและการพยากรณ์ผลผลิตอ้อย ในประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย) แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	-	6	20	13	สอน.
3.4.24	ค่าใช้จ่ายโครงการพัฒนาระบบวิเคราะห์และขึ้นน้ำเตือนภัยอัจฉริยะสำหรับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย	-	6	20	13	สอน.
3.4.25	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์และประเมินปริมาณคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) สำหรับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย	-	6	20	13	สอน.
3.4.26	โครงการพัฒนาระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ด้านสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ (GIS) สำหรับการพยากรณ์และประเมินพื้นที่ปลูกอ้อย	-	6	20	13	สอน.
3.4.27	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ข้อมูลและระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพมุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0	-	6	20	13	สศอ.
3.4.28	- ค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมเชิงลึกเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม	-	2	20	13	สศอ.
3.4.29	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแพลตฟอร์มบริหารจัดการข้อมูล เศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อการให้บริการข้อมูลเปิดภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะตามกรอบธรรมาภิบาล ข้อมูลภาครัฐ	-	2	20	13	สศอ.
3.4.30	- ค่าใช้จ่ายแพลตฟอร์มการบริหารจัดการการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง (OIE Gateway)	-	2	20	13	สศอ.
3.4.31	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลภาคอุตสาหกรรม และการจัดทำดัชนีอุตสาหกรรมในระดับรายพื้นที่	-	2	20	13	สศอ.
3.4.32	- ค่าใช้จ่ายในการยกระดับการพัฒนาระบบศูนย์กลางข้อมูล ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อการให้บริการที่เป็น มาตรฐานเดียวกัน	-	2	20	13	สศอ.

ที่	แผนปฏิบัติราชการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมุดหมาย)	
3.4.33	- แพลตฟอร์มการรายงานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารจัดการ ข้อมูลภาคอุตสาหกรรม	25.0000	2	20	13	สศอ.
3.4.34	- การจัดทำระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพ การประกอบกิจการภาคอุตสาหกรรม	-	2	20	13	สศอ.
3.4.35	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศูนย์สารสนเทศอัจฉริยะอุตสาหกรรม (Intelligence Unit)	20.0000	2	20	13	สศอ.
3.4.36	- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม การผลิตรายจังหวัด (Gross Provincial Product ; GPP)	-	2	20	13	สศอ.
3.4.37	- ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแบบจำลองด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	-	2	20	13	สศอ.
3.4.38	การจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาดิจิทัลของกระทรวง อุตสาหกรรม พ.ศ. 2566 – 2570	-	6	20	13	สพอ.
3.4.39	โครงการพัฒนาด้านแบบผลิตภัณฑ์เพื่อการเฝ้าระวังตรวจสอบ วัตถุดิบในเขตโรงงานอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สพอ.
3.4.40	ยกระดับและพัฒนากระบวนการสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ของสำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	-	6	20	13	สพอ.
3.4.41	โครงการจัดทำมาตรฐานการกำกับดูแลข้อมูลที่ดี (Data Governance Framework)	-	6	20	13	สพอ.
3.4.42	การเข้าใช้งานวงจรเครือข่ายสื่อสารความเร็วสูง ระบบ อินเทอร์เน็ต ระบบอินทราเน็ต สพอ. หน่วยงานระดับกรม สาขาในภูมิภาค สถาบันเครือข่าย	-	6	20	13	สพอ.
3.4.43	การบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ อุปกรณ์ ต่อพ่วงในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	-	6	20	13	สพอ.
3.4.44	การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบโทรศัพท์ สื่อสารผ่านระบบเครือข่าย VoIP – Voice Over IP หรือ “VoIP Gateway”	-	6	20	13	สพอ.
3.4.45	โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการให้บริการข้อมูล เปิดภาคอุตสาหกรรม (i-connect)	-	6	20	13	สพอ.
3.4.46	แผนงานการพัฒนาบริการ e-service และการบูรณาการ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแบบครบวงจร ทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค	-	6	20	13	สพอ.
3.4.47	แผนงานการพัฒนามาตรฐานการเชื่อมโยงข้อมูลในส่วนของ กระบวนการบริหารจัดการหลัก (Core Business) ระหว่าง หน่วยงานในสังกัด ออ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-	6	20	13	สพอ.
3.4.48	แผนงานการพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลในส่วนของกระบวนการ บริหารจัดการหลัก (Core Business) ระหว่างหน่วยงาน ในสังกัด ออ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	-	6	20	13	สพอ.
3.4.49	โครงการพัฒนาระบบ ITC สนับสนุนภารกิจของสำนักงาน อุตสาหกรรม	-	6	20	13	สพอ.
3.5	แผนงาน การให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล	107.6397				
	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ					กรอ.
3.5.1	- ระบบงานบริการสารสนเทศดิจิทัลภาครัฐของกรมโรงงาน อุตสาหกรรม แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี	20.0000	6	20	13	กรอ.
3.5.2	- ระบบสำรองข้อมูลเพื่อปกป้องข้อมูลจากภัยคุกคาม แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	15.0000	6	20	13	กรอ.

ที่	แผนปฏิบัติราชการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หมวดหมาย)	
3.5.3	- ปรับปรุงระบบความมั่นคงปลอดภัยของห้องเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายและเครื่องสำรองไฟ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	5.9900	6	20	13	กรอ.
3.5.4	- ปรับปรุงระบบเฝ้าระวังและเตือนภัยมลพิษระยะไกล (D-POMS) แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	15.0000	6	20	13	กรอ.
3.5.5	- ระบบการบริหารจัดการข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อยกระดับมาตรฐานข้อมูลดิจิทัลด้านโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทย แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	15.0000	6	20	13	กรอ.
3.5.6	- ระบบการอนุญาตวัตถุอันตรายเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	20.0000	6	20	13	กรอ.
3.5.7	- ระบบบริหารจัดการและติดตามประเมินผลงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 1 ระบบ	10.0000	6	20	13	กรอ.
3.5.8	ค่าใช้จ่ายในการจ้างปรับปรุงอาคารที่ทำการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	-	6	20	13	สมอ.
3.5.9	ค่าใช้จ่ายในการวางแผนและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ	1.2672	6	20	13	สปอ.
3.5.10	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับและพัฒนากระบวนการสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.5.11	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนงานบริการของกระทรวงอุตสาหกรรมสู่การรับรองมาตรฐานศูนย์ราชการสะดวก กลุ่มชนอย่งยั่งยืน	3.2531	6	20	13	สปอ.
3.5.12	ค่าใช้จ่ายในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.5.13	ค่าใช้จ่ายในการเสริมสร้างระบบสมรรถนะการตรวจสอบภายใน	-	6	20	13	สปอ.
3.5.14	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบตรวจสอบและประเมินผลภาครัฐการ	1.0200	6	20	13	สปอ.
3.5.15	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ป้องกันการทุจริตและสร้างความโปร่งใสเชิงรุก	1.1094	6	20	13	สปอ.
3.5.16	ค่าใช้จ่ายปลูกฝังวิถีคิด สร้างจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริต	-	6	20	13	สปอ.
3.5.17	ค่าใช้จ่ายในการเฝ้าระวังแผนรับมือสภาวะฉุกเฉินตามมาตรการรักษาความปลอดภัย ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.5.18	ค่าใช้จ่ายในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานภารกิจด้านกฎหมายของกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.5.19	ค่าใช้จ่ายรางวัลคุณภาพแห่งชาติ	-	6	20	13	สปอ.
3.6	แผนงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร	240.0966				
3.6.1	โครงการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	0.5106	6	20	13	กรอ.
3.6.2	โครงการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล (โครงการใหม่)	0.9961	6	20	13	กสอ.
3.6.3	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรด้านการมาตรฐาน	0.3463	6	20	13	สมอ.
3.6.4	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมคุณธรรม ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างวินัย ตามหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้	0.6396	6	21	13	สมอ.

ที่	แผนปฏิบัติการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
3.6.5	โครงการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลในภาคอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย (Mini-Data Science)	-	6	20	13	สอน.
3.6.6	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในระบบอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขันและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	-	6	20	13	สอน.
3.6.7	ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายภายใต้แผนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ	3.0000	2	3	1	สอน.
3.6.8	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย อุตสาหกรรมต่อเนื่องและอุตสาหกรรมชีวภาพ	3.0000	2	3	1	สอน.
3.6.9	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ (ค่าใช้จ่ายลิขสิทธิ์การใช้งานระบบงานสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์)	0.7800	2	20	13	สอน.
3.6.10	ค่าใช้จ่ายโครงการระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการน้ำตาลในสินค้าส่งออก ระยะ 3	9.5888	2	20	13	สอน.
3.6.11	ค่าใช้จ่ายในลิขสิทธิ์การใช้งานป้องกันความปลอดภัยระบบงานสารสนเทศและเทคโนโลยีของ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย	2.8300	2	20	13	สอน.
3.6.12	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาระบบออกใบอนุญาต/หนังสือรับรองและการเชื่อมโยงข้อมูลผ่าน NSW สำหรับสินค้าน้ำตาลทราย	23.6850	2	20	13	สอน.
3.6.13	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	0.3704	2	20	13	สอน.
3.6.14	โครงการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	0.2294	2	20	13	สศอ.
3.6.15	โครงการจัดทำระบบประมวลผลและพัฒนาแบบจำลองการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	10.0000	2	4	13	สศอ.
3.6.16	โครงการจัดทำระบบจัดการข้อมูลการประกอบกิจการโรงงานรายเดือนเพื่อรองรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม	7.6000	2	4	13	สศอ.
3.6.17	โครงการจัดทำฐานข้อมูลบัญชีเมตริกส์สังคม (Social Accounting Matrix: SAM) เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ	4.9290	2	4	13	สศอ.
3.6.18	โครงการจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	0.2338	2	20	13	สศอ.
3.6.19	โครงการการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	0.2294	2	20	13	สศอ.
3.6.20	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 4.0 ด้านกำลังคนของกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.6.21	ค่าใช้จ่ายการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน	-	6	20	13	สปอ.
3.6.22	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการเงินการคลังของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.6.23	โครงการยกระดับดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI)	-	6	20	13	สมอ.

ที่	แผนปฏิบัติราชการ-แผนงาน-โครงการ- ผลิต-ค่าใช้จ่าย	งบประมาณ พ.ศ. 2569 (ล้านบาท)	ความสอดคล้อง			หน่วยงาน
			ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนแม่บท	แผนพัฒนาฯ 13 (หนุคหมาย)	
3.6.24	ค่าใช้จ่ายโครงการเพิ่มประสิทธิภาพบริการดิจิทัลภาครัฐโดยใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligent: AI)	42.3310				สมอ.
3.6.25	การต่อยอดแพลตฟอร์ม i-industry เพื่อรองรับการทำงานทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรม (1 ระบบ)	-	6	20	13	สปอ.
3.6.26	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อรองรับการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสระบุรี (Eco-system of Informatics for Entrepreneur)	-	6	20	13	สปอ.
3.6.27	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการ	3.9633	6	20	13	สปอ.
3.6.28	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม plug&fung คัดกรองคุณธรรมและจริยธรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.6.29	ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของกระทรวงอุตสาหกรรม	-	6	20	13	สปอ.
3.6.30	พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อรองรับการให้บริการวิถีใหม่	-	6	20	13	สปอ.
3.6.31	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทย	-	6	20	13	สปอ.
3.6.32	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	-	6	20	13	สปอ.
3.6.33	โครงการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล - ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล สำหรับบุคลากรไอที และผู้ปฏิบัติงานด้านดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2566 - 2570	-	6	20	13	สปอ.
3.6.34	ค่าใช้จ่ายรางวัลคุณภาพแห่งชาติ	9.0105	6	20	13	สปอ.
3.6.35	ค่าใช้จ่ายในการสร้างการรับรู้การประกอบการอุตสาหกรรมที่ดีคู่ชุมชน	1.1430	6	20	13	สปอ.
3.6.36	ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุนค่าธรรมเนียมการเป็นสมาชิกองค์การเพิ่มผลิตแห่งเอเชีย (สพช.)	12.9342	6	20	13	สปอ.
3.6.37	ค่าใช้จ่ายการดำเนินงานตามข้อตกลงการเป็นสมาชิกองค์การเพิ่มผลิตแห่งเอเชีย (สพช.)	2.1679	6	20	13	สปอ.
3.6.38	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	9.7487	6	20	13	สปอ.
3.6.39	พัฒนาต่อ ยอดระบบให้บริการคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (e-License)	5.0000	6	20	13	สปอ.
3.6.40	ปรับปรุงระบบมาตรฐานการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	5.0000	6	20	13	สปอ.
3.6.41	ปรับปรุงระบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	11.1490	6	20	13	สปอ.
3.6.42	พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม	20.0000	6	20	13	สปอ.
3.6.43	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนงานบริการของกระทรวงอุตสาหกรรมสู่การรับรองมาตรฐานศูนย์ราชการสะดวกคู่ชุมชนอย่างยั่งยืน	3.2531	6	20	13	สปอ.
3.6.44	ค่าบริการหรือจัดหาระบบคลาวด์	25.0000	6	20	13	สปอ.
3.6.45	พัฒนาระบบอัจฉริยะ (AI) เพื่อการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการอุตสาหกรรมและวิเคราะห์ฐานข้อมูลทะเบียนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม	20.0000	6	20	13	สปอ.
3.6.46	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐเพื่อการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	0.4275	6	20	13	สปอ.

แผนปฏิบัติการ W.ศ. 2569 กระทรวงอุตสาหกรรม

กรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการกระทรวงอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ชาติ
20 ปี

02

การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

04

การสร้างโอกาส
และความเสมอภาค
ทางสังคม

05

การสร้างความเติบโต
บนคุณภาพชีวิต
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

06

การปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหารภาครัฐ

แผนแม่บทภายใต้
ยุทธศาสตร์ชาติ

03

04

05

07

08

09

16

18

20

21

แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 13

05

06

07

08

09

10

11

12

13

เป้าหมายการ
พัฒนาที่ยั่งยืน
(SDG)

SDG01

SDG02

SDG03

SDG04

SDG05

SDG06

SDG07

SDG08

SDG09

นโยบายรัฐบาล

SDG10

SDG11

SDG12

SDG13

SDG14

SDG15

SDG16

SDG17

นโยบายรัฐบาล
(soe.)

SDG18

SDG19

SDG20

SDG21

SDG22

SDG23

SDG24

SDG25

แผนปฏิบัติการ
ราชการ

SDG26

SDG27

SDG28

SDG29

SDG30

SDG31

SDG32

SDG33

SDG34

ผู้

ผู้ประกอบกิจการที่ผลิตกฎหมายที่ร้ายประชาชน
สร้างมลพิษ ดิน น้ำ อากาศ

เซฟ

เซฟฟ่อนอุตสาหกรรมไทย สร้างความเท่าเทียม
สร้างรายได้ สร้างโอกาสในการแข่งขันทางธุรกิจ

สร้าง

สร้างอุตสาหกรรมเศรษฐกิจใหม่
ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเชื่อมโยงเศรษฐกิจโลก

01

สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ

02

ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดี
ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน

03

พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโต
ของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

- การดูแล ส่งเสริม ปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย และ SMEs
- การเร่งรัดการปฏิรูปเศรษฐกิจ
- การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่รถยนต์ไฟฟ้าไปสู่ยานยนต์แห่งอนาคต

- การส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว
- การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างให้มีส่วนร่วมกับการรับมือภัยธรรมชาติ
- การสานต่อนโยบายความเป็นส่วนกลางคาร์บอน

- การยึดมั่นในหลักนิติธรรม
- การปฏิรูประบบบริหารการและกองทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
- ยกระดับการบริหารการภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น

SDG10 ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

SDG11 ส่งเสริมความเข้มแข็งเมืองให้แก่กลไกการดำเนินงานและความร่วมมือระดับโลก

SDG12 บริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

SDG13 ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

SDG14 ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเล

SDG15 ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมบนบก

SDG16 ส่งเสริมความยุติธรรม

SDG17 ส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

M5 ไทยเป็นประตูการค้าทางเศรษฐกิจ

M6 ส่งเสริมการค้าเสรี

M7 ส่งเสริมการค้าเสรี

M8 ส่งเสริมการค้าเสรี

M9 ส่งเสริมการค้าเสรี

M10 ส่งเสริมการค้าเสรี

M11 ส่งเสริมการค้าเสรี

M12 ส่งเสริมการค้าเสรี

M13 ส่งเสริมการค้าเสรี

M1 ส่งเสริมการค้าเสรี

M2 ส่งเสริมการค้าเสรี

M3 ส่งเสริมการค้าเสรี

M4 ส่งเสริมการค้าเสรี

M5 ส่งเสริมการค้าเสรี

M6 ส่งเสริมการค้าเสรี

M7 ส่งเสริมการค้าเสรี

M8 ส่งเสริมการค้าเสรี

M9 ส่งเสริมการค้าเสรี

M10 ส่งเสริมการค้าเสรี

M11 ส่งเสริมการค้าเสรี

M12 ส่งเสริมการค้าเสรี

M13 ส่งเสริมการค้าเสรี

M14 ส่งเสริมการค้าเสรี

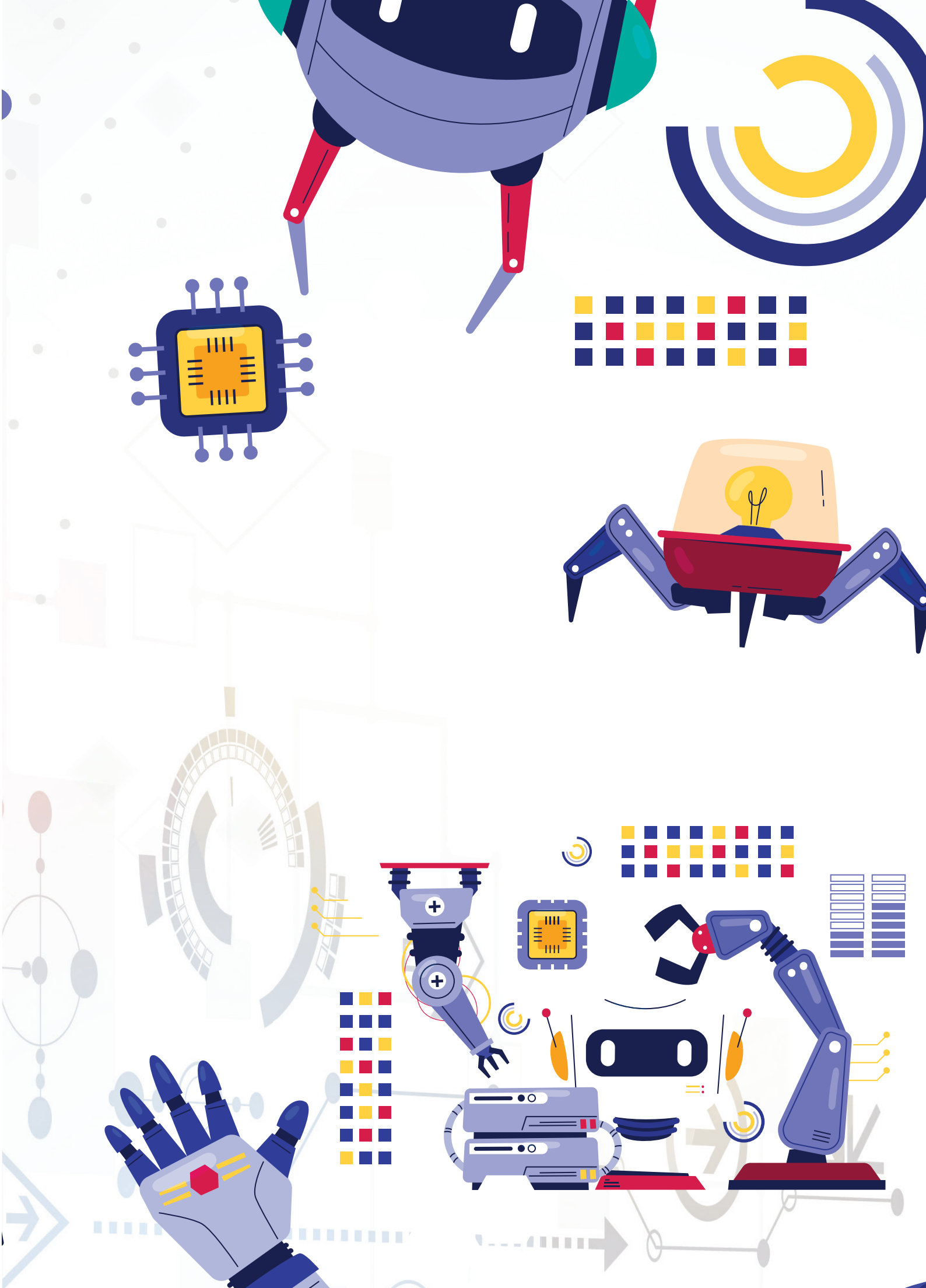
M15 ส่งเสริมการค้าเสรี

M16 ส่งเสริมการค้าเสรี

M17 ส่งเสริมการค้าเสรี

M18 ส่งเสริมการค้าเสรี

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2430 6963 ต่อ 696309-10 www.industry.go.th